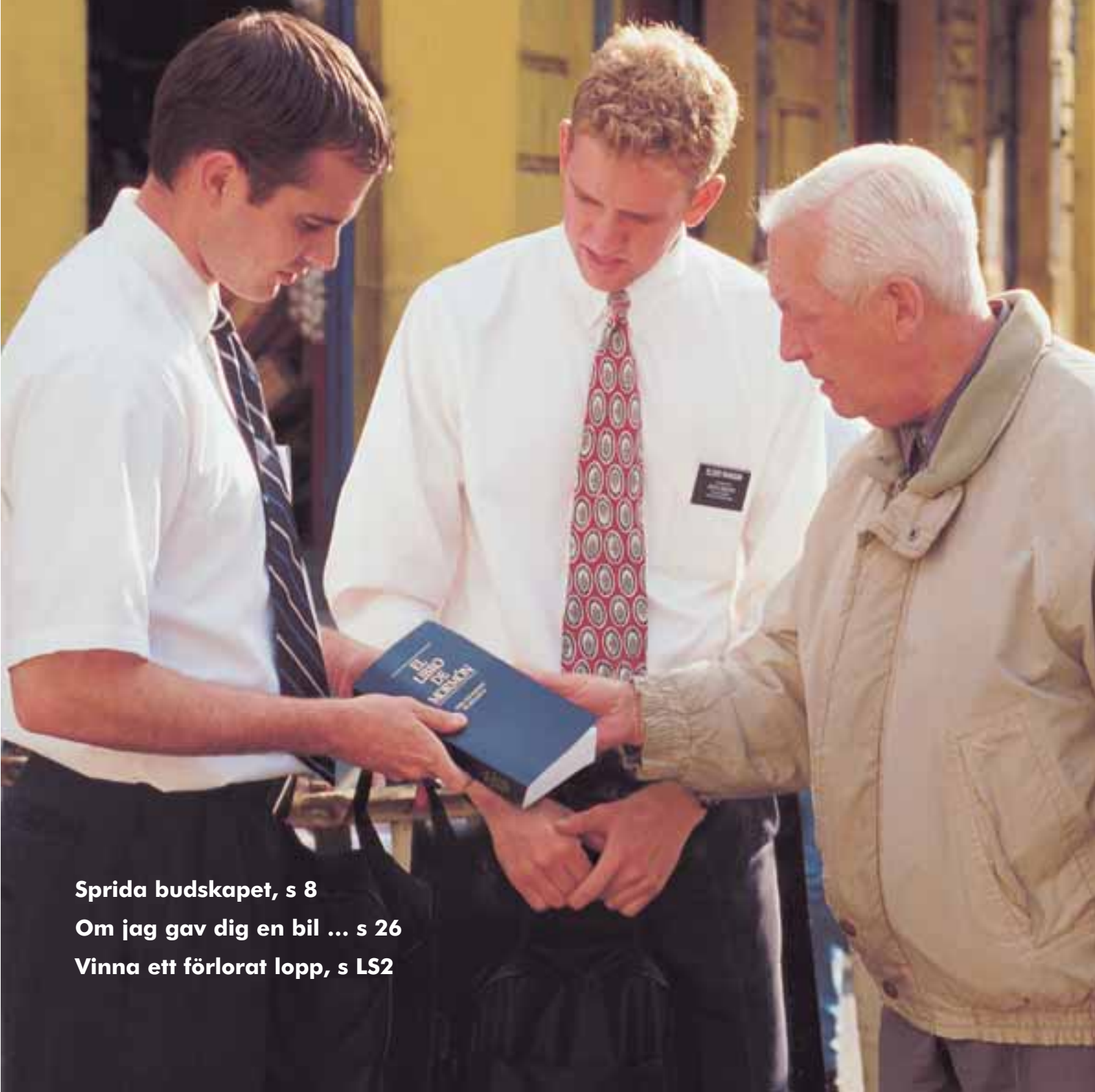

ÅRGÅNG 128 • NUMMER 6 • JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • JUNI 2004

Liahona

Sprida budskapet, s 8

Om jag gav dig en bil ... s 26

Vinna ett förlorat lopp, s LS2

Liahona

PÅ OMSLAGET

Framsida: Foto Jerry Garns.
Kopiering förbjuden. Baksida:
Foto John Luke, bilden är
arrangerad.

LILLA STJÄRNAN OMSLAGET

Bara vi två, av Anne Marie
Oborn, kopiering förbjuden.

SE "DU SITTER I
FÖRARSÄTET", s 26

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet: Inspirerande tankar
Gordon B Hinckley
- 8 Undervisa från hjärtat
- 16 Lära våra barn att acceptera olikheter *Gayle M Clegg*
- 25 Besökslärarnas budskap: Känna Herrens kärlek genom att utöva
kristlig kärlek
- 32 Bygga en lektion på *Kyrkans presidenters lärdomar*
Jan Pinborough
- 38 Principer i Mormons bok: Han lider med oss *Flávio A Cooper*
- 42 Sista dagars heliga berättar
Hur kan jag stödja honom? *Irene Coimbra*
Omsluten av hennes kärlek *Ethelyn D Graham*
Försvunnen! *Christopher Alan Klein*
Skydda mig på vägen *Gloria Olave*
- 48 Använda **www.lds.org**

FÖR UNGDOMAR

- 6 Jag fann en ädelsten *Gilbert Ndala Mingoti*
- 14 Jag saknar Andy *Steven Tuitupou*
- 22 Frågor och svar: Nästan alla arbeten jag är kvalificerad för kräver
arbete på söndagen. Vad ska jag göra?
- 26 Du sitter i förarsätet *Boyd K Packer*
- 47 Visste du det här?

SE "ARBETA FÖR
JESUS", S LS14

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Loppet *Thomas S Monson*
- LS4 Samlingsstunden: Ett hus eller ett hem *Sheila E Wilson*
- LS6 Skrifterna i resväskan *Jennifer Jensen*
- LS9 Hemsidan: Missionsarbete
- LS10 Affischen: Stärka min familj
- LS12 Från president Heber J Grants liv: Tala i kyrkan
- LS14 Vänner emellan: Arbeta för Jesus
Bonnie D Parkin
- LS16 Försöker likna Jesus: Primärlektionen
Jessica Mafra Fradique

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packard, L Tom Perry,
David B Haight, Neal A Maxwell, Russell M Nelson,
Dallin H Oaks, M Russell Ballard, Joseph B Wirthlin,
Richard G Scott, Robert D Hales, Jeffrey R Holland,
Henry B Eyring

Chefredaktör: Dennis B Neuenschwander

Rådgivande: E Ray Bateman, Monte J Brough,
Jay E Jensen, Stephen A West

Verkställande direktör: David Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redigeringschef för tidskrifter: Richard M Romney

Redaktionschef: Marvin K Gardner

Redaktionspersonal: Collette Nebeker Aune, Susan
Barrett, Shanna Butler, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper,
LaRene Porter Gaunt, Jennifer L Greenwood, Lisa Ann
Jackson, R Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt,
Sally J Odekirik, Adam C Olson, Judith M Paller, Vivian
Paulsen, Don L Searle, Rebecca M Taylor, Roger Terry,
Janet Thomas, Paul VanDenBergh, Julie Wardell,
Kimberly Webb, Monica Weeks

Grafikansvarig: M M Kawasaki

Bildredaktör: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Kelli Allen-Pratt,
Howard G Brown, Thomas S Child, Reginald J Christensen,
Kathleen Howard, Denise Kirby, Todd R Peterson, Randall J
Pixon, Kari A Todd, Claudia E Warner

Marknadschef: Larry Hiller

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Köröf

Redaktör: Birgitta Karlfeldt

Stora Hundens gata 618

136 64 Haninge

Tfn/Fax 08-745 0726

E-post: birgitta.karlfeldt@telia.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg Sweden
Service Center, Utlandagatan 24, 412 80 Göteborg.
Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29. Priset för en
hjälprenumeration är SEK 150:00 och betalas till
pg 260353-8. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-mail till cur-liahona-imag@ldschurch.org

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska,
franska, haitiska, holländska, indonesiska, isländska,
italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribatiska,
koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagasy,
marshallesiska, mongoliska, norska, polska, portugisiska,
rumänska, ryska, samoanska, singalesiska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu,
thailändska, tjekiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska,
och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för
olika språk.)

© 2004 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt, inte
kommerciellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Frågor bör ställas till Church Copyrights and Permissions Office,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;
telefon: 1-801-240-3959; e-post:
cor-copyright@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på

www.lds.org. Klicka på "Gospel Library" och välj sedan
svenska i menyn i övre högra hörnet på sidan.

For Readers in the United States and Canada:

June 2004 Vol. 128 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480)
Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah,
and at additional mailing offices. Sixty days' notice required
for change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Förslag till familjens hemafton

"Undervisa från hjärtat",

s 8: Om du har barn som när-
mar sig missionärsåldern

kan du bygga en hemaftonslektion
på denna intervju med äldste Richard
G Scott och äldste Charles Didier. Ta
reda på hur dina barn kan förbereda
sig för att undervisa från hjärtat och
genom Anden. Ett sätt att praktisera
dessa principer är att regelbundet ge
barn och ungdomar möjlighet att
undervisa på hemaftonen.

**"Lära våra barn att acceptera olik-
heter",** s 16: Läs syster Gayle M Cleggs
jämförelse med att lära sig ett andra
språk efter åtta års ålder. Diskutera
varför en del talar med främmande
brytning. Låt familjen ge andra exem-
pel på "uttal" som blir allt svårare att få
bort ju äldre man blir. Diskutera om
det finns åsikter som du och din familj
har som är svåra att förändra och sätt
sedan upp ett mål att ersätta dem med
mer kristuslika åsikter.

"Du sitter i förarsätet", s 26: Läs
president Boyd K Packers jämförelse
med bilen. Om din tonåring har
något som han sätter stort värde på,
något som han eller hon inte
skulle vilja låna ut till vem som helst,
använd detta föremål för att hjälpa
dina tonåringar förstå varför det
angår dig vilka de är tillsammans
med, vart de beger sig och när de
återvänder hem.

"Skrifterna i resväskan",

s LS6: Läs tillsammans med
familjen berättelsen om

Karins dilemma på lägret. Fråga om
någon av dem haft en liknande erfaren-
het av att vara tveksam inför att be-
 eller läsa skrifterna framför andra. Vad
gjorde de? Fråga efter andra förslag på
hur de kan vara missionärer i vardagen.
"Stärka min familj", s LS10: Äldste
Robert D Hales och äldste Joseph B
Wirthlin nämner ett flertal saker som
barn kan göra för att stärka sina famil-
jer. Fråga dina barn vad de kan bidra
med för att er familj ska bli starkare.
Genomför en av de aktiviteter som
ingår i denna artikel.

ÄMNEN I DETTA NUMMER

LS = Lilla stjärnan	Missionsarbete, 2, 8, 22,
Accepterande, 16	LS6, LS9
Barn, 16	Mormons bok, 38
Besöksundervisning, 25	Motgång, 38, LS2
Bön, 38, 42, LS4	Normer, 8, 26
Den Helige Anden, 42, LS12	Omvändelse, 6
Död, 14	Primär, LS4, LS14, LS16
Familjen, 2, 14, LS4, LS10	Profeter, 42, LS12
Familjens hemafton, 2, 14, LS4, LS10	Prästadömsvälsignelser, 42
Förberedelse, 8, 32, LS12	Sabbatsdagen, 22
Föräldraskap, 8, 16, 26	Studera skrifterna, 47,
Handikapp, 16	LS6
Hemundervisning, 5	Tjänande, 42, LS14, LS16
Jesus Kristus, 25, 38, LS14	Undervisning, 1, 8, 16, 32
Kyrkans historia, 47	Ungdom, 26
Kärlek, 14, 25, 42, LS4	Uppvaktning, 26
Ledarskap, 47	Uthållighet, 38, LS2
Lydnad, 22	Välgörenhet, 25
	Återställelsen, 2

Inspirerande tankar

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Ett stort och förunderligt verk

”Vilket stort och förunderligt verk [detta] är ... tänk på allt som görs för det och hur mycket som förväntas av oss ... Detta är Guds kyrka och rike. Detta är det verk som Frälsaren gav sitt liv för. Vi tjänar tillsammans med honom i Faderns stora verk att åvägbringa odödlighet och evigt liv för människorna. [Se Moses 1:39] Vad betydelsefullt och härligt det är att se vad som händer, hur det sprider sig över jorden.” (Möte, Worcester, Massachusetts, 23 mars 2002.)

Den enda sanna kyrkan

”Herren sade att detta är den enda sanna och levande kyrka på hela jordens yta som han har behag i. [Se L&F 1:30.] Det var inte jag som sade det. Det är hans ord. Profeten Joseph fick höra att de andra sekterna var orätta. [Se Joseph Smiths skrifter 2:19.] Det är inte mina ord. Det är Herrens ord. Men det är hårda ord för dem som tillhör andra trosåskådningar och vi behöver inte framhålla det. Vi bör bara vara vänliga, goda och älskvärda mot andra och genom vårt exempel åskådliggöra den stora sanning som vi tror på och leda dem i den riktning som vi skulle vilja se

dem gå i.” (Regionkonferens, Norra Ogden, Utah, 3 maj 1998.)

Mormonismens underverk

”Vilket underbart verktyg vi har i vår Herre Jesu Kristi evangelium att förändra människors liv, att göra dem bättre, att få dem att uppnå mer, se upp mot himlarna och göra någonting bra av sitt liv. Mirakel sker när människor tar emot evangeliet. Vi ser hur människor lättjefullt släpar sig fram. Evangeliet vidrör deras liv och de blir levande. Någonting verkligt underbart händer. Jag kallar detta för mormonismens underverk, denna förunderliga förvandling som äger rum i människors liv.” (Möte, Boston, Massachusetts, 16 okt 1998.)

Kyrkan går framåt

”Kyrkan går framåt. Aldrig någonsin i denna kyrkas historia har kyrkan gått framåt med större vitalitet än idag. Vad lyckosamma vi är som får vara en del av denna stora rörelse som går ut över jorden för att förändra människors liv, att få dem att vilja leva bättre, att göra bättre ifrån sig, att ge dem kunskap om frälsningsplanen, att få dem inse betydelsen av Frälsarens

”Detta är det verk som Frälsaren gav sitt liv för. Vi tjänar tillsammans med honom i Faderns stora verk att åvägbringa odödlighet och evigt liv för människorna.”

"*Vi bör alla stå upp för och förkunna sanningen. Vandra i tro och trofasthet. Gör gott. Hjälp andra och var till heder för Herren Jesu Kristi stora verk i dessa de sista dagarna.*"

storslagna försoning, att välsigna deras liv varhelst de befinner sig." (Regionkonferens, Houston, Texas, 19 sep 1998.)

Var till heder för kyrkan

"Låt allting ni gör lända den kyrka till heder som ni är medlemmar i. Då kommer Herren att välsigna och ära er. Låt det inte finnas några stridigheter ibland er, bara kärlek, oavsett ras, oavsett omständigheter. Låt oss älska varandra på Herrens sätt." (Möte, Nadi, Fiji, 21 maj 2001.)

Detta är återställelsens tid

"'Ångra er därför', sade Petrus, 'och vänd om, så att era synder blir utplånade och tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte och han sänder Messias som är bestämd för er, nämligen Jesus. Honom måste himlen ta emot tills de tider kommer då allt det blir återupprättat, som Gud har förkunnat genom sina heliga profeters mun från urminnes tid'. (Apg 3:19–21) Detta är återställelsens tid. Detta är de återställelsens dagar som av aposteln Petrus och av Paulus i den heliga

Bibeln omtalas på ett tydligt och kraftfullt sätt. Jag upprepar, du och jag är en del av en uppfylld profetia, en del av himlens Guds gudomliga plan, att det skulle ske ett avfall och att en återställelse måste äga rum." (Möte, Hamilton, Ontario, Canada, 8 aug 1998.)

En stor och förunderlig familj

"Du är en del av en stor och förunderlig familj — mer än 11 miljoner stark och utspridd i ett 160-tal nationer. Den för in i ditt hjärta en kraftfull övertygelse om Gud vår evige Faders existens, om att Herren Jesus Kristus lever, att den Helige Anden är en realitet och har förmåga att påverka dig, om det faktum att Gud i denna tidsutdelning har åtagit sig att återställa sitt verk och åvägabringa sina eviga avsikter i denna, tidernas fullhets utdelning — denna härliga och underbara period i jordens historia då han har samlat ihop alla underbara ting från alla tidigare tidsutdelningar i denna, den stora och sista tidsutdelningen — tidernas fullhets utdelning." (Möte, New York, 24 mars 2002.)

En generations inflytande

"Jag häpnar över den kvalitet som utvecklas hos våra ledare. Detta är män och kvinnor med styrka och kapacitet. De lär sig snabbt. De är hängivna och trofasta. De har blivit bättre makar och fäder och hustrur och mödrar genom de program i kyrkan som stärker familjen. De är en tillgång för det samhälle som de är en del av, såväl som för de generationer som kommer efter dem. Däri ligger

skönheten i detta verk. När man vidrör en människas liv i denna generation påverkar detta kommande generationer.” (Uttalande till National Press Club, Washington, D.C., 8 mar 2000.)

Kallade att tjäna

”Man skulle kunna likna oss vid blommor som Herren plockar, en här, en där och en annan där borta, och gör till biskop, stavs-president, missions-president, tempelpresident, eller vad det än är. Det underbara är att vi höjer oss till detta ansvar genom Herrens inspiration och kraft.” (Möte, Richmond, Virginia, 14 nov 1998.)

Låt oss vara sista dagars heliga

”Låt oss leva efter evangeliet, mina bröder och systrar. Låt oss som make behandla vår hustru med respekt och värdighet. Låt oss som hustru bemöta vår man med kärlek, omtanke och hjälpsamhet. Låt oss som föräldrar, som fäder och mödrar, bemöta våra barn, som är söner och döttrar till Gud, med respekt, kärlek och hjälpsamhet. Och låt oss som barn vara lydiga mot våra föräldrar, följa deras råd och vandra på de stigar de pekar ut åt oss.

Låt oss vara trofasta i betalandet av tionde och offergåvor. Herren har lovat att de som betalar tionde inte ska brinna [se L&F 64:23] ...

Låt oss vara bättre grannar. Låt oss vara vänliga. Låt oss vara vänliga mot dem i vår mitt som inte tillhör vår tro. Låt oss vara hjälpsamma, generösa och goda. Låt oss i ordets rätta bemärkelse vara sanna sista dagars heliga.” (Regionkonferens, Payson, Utah, 16 sep 2001.)

Vad förväntar sig Herren?

”Vad förväntar sig Herren av de sista dagars heliga? Vad förväntar han sig att vi ska göra? Han förväntar sig att vi ska vara ett gott folk, vara goda fäder som älskar sin hustru, som älskar sina barn, som ärar prästadömet, som är lite mer upprätta och går lite rakare i sitt liv — goda, trofasta, underbara män ...

Till er kvinnor, ni mödrar, var goda hustrur. Stöd er man. Bemöt honom med vänlighet ... Var alltid hjälpsam

mot honom. Var goda mödrar till era barn ... Fostra dem i kärlek.

Ni barn, betrakta era föräldrar som era bästa vänner. Lyssna till vad de säger. Gör vad de ber om, eftersom detta är vad Herren har bett sitt folk om, att barn ska fostras i ljus och sanning och kärlek.” (Möte, Nouméa, Nya Kaledonien, 17 juni 2000.)

Herrens stora verk

”Detta Herrens stora verk tillväxer i styrka, kraft och förmåga över hela jorden. Du och jag är en del av det. Du har ett lika stort ansvar inom ditt ansvarsområde som jag har inom mitt. Ingen av oss har råd med lättjefullhet. Vi bör alla stå upp för och förkunna sanningen. Vandra i tro och trofasthet. Gör gott. Hjälp andra och var till heder för Herren Jesu Kristi stora verk i dessa de sista dagarna.” (Brasafton, Sydney, Australien, 14 maj 1997.) ■

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha förberett er under bön kan ni dela med er av detta budskap på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Läs avsnittet ”Den enda sanna kyrkan”. Diskutera med familjen några sätt varpå vi kan bära våra vittnesbörd om sanningen utan att förringa någon annans tro. Du vill kanske gå igenom ”Liknelsen om två lampor”, av äldste James E Talmage (1862–1933) i de tolv apostlarnas kvorum. (Se *Liahona*, feb 2003, s 40.)

2. Läs avsnittet som heter ”Var till heder för kyrkan”. Låt familjemedlemmarna fundera över om de lever på ett sådant sätt att de är till heder för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Be dem nämna några sätt varpå vi alla kan vara till heder för kyrkan.

3. Be någon läsa sista avsnittet. Låt familjen diskutera några sätt varpå vi alla kan fullgöra vårt ansvar att föra evangeliets sak framåt.

JAG FANN EN ÄDELSTEN

Jag undervisade andra om kristendom, men det var inte förrän jag träffade en man med en särskild bok som jag blev omvänd.

GILBERT NDALA MINGOTYI

Jag är uppvuxen i demokratiska republiken Kongo, och min far ansåg det vara min plikt att som äldste son behärska hans kristna kyrkas lära. När jag var fem år följde jag med honom när han predikade från dörr till dörr.

När jag var nio år tog min far ut hela vår familj till ett område med höga berg. Ofta brukade han och jag färdas till fots flera dagar för att nå fram till byar där vi skulle predika.

Människor förundrades alltid över att se ett litet barn predika. Men jag brukade säga till min far att jag inte var redo att själv döpas. Jag var inte säker på att hans religion besvarade de viktigaste frågorna.

Men som lydig son fortsatte jag och omvände människor till en kyrka som jag inte själv var omvänd till. När jag fyllt 18 år började jag söka efter någonting mer.

En lördag knackade en skollärare på vår dörr för att samtala med min far om min brorson. Jag såg honom hålla en bok med titeln *Ett stort och förunderligt verk*. När han såg hur intresserad jag var erbjöd han sig att lämna boken hos mig. Han sade också att jag kunde gå med i en studiegrupp.

Jag tillbringade nästan hela kvällen med att ögna igenom boken, med uppehåll för att göra

anteckningar när jag ställdes inför någonting nytt. Även om jag inte helt förstod läran kände jag inget tvivel om dess sanningshalt. Jag kände glädje — som om jag upptäckt en äkta ädelsten bland tusentals imitationer.

Kvällen därpå gick jag med i en studiegrupp med fem andra i herr Kasongos hem. Under sina efterforskningar hade han kommit över en bok om amerikanska kyrkor. ”Mitt hjärta hoppade till när jag läste namnet Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga”, sade han. Efter att ha skrivit till kyrkans huvudkontor fick han en del litteratur — bland annat *Ett stort och förunderligt verk* av äldste LeGrand Richards (1886–1983) i de tolv apostlarnas kvorum.

I två år träffades vår grupp två gånger i veckan. När missionärerna, äldste Roger L och syster Simonne B Dock, anlände i mars 1987 var det 50 personer som studerade tillsammans.

Paret Dock började lära ut missionärslektionerna på franska i den offentliga skolan. Eftersom en del bara talade swahili så tolkade jag. Jag hörde missionärslektionerna för första gången när jag tolkade.

Den 9 maj 1987 var jag en av de 80 personer som döptes i en damm i en övergiven koppargruva. För mig var dopet en yttre bekräftelse på en inre omvändelse

som ägt rum många år tidigare. Jag hade väntat på denna heliga förordning så att jag officiellt kunde bli medlem i kyrkan.

Jag har fått så många välsignelser — däribland den tid jag tillbringat med att översätta åt missionärspär. De är lika hängivna som om Mästaren själv kroppsligen stod vid deras sida.

Jag tackar min himmelske Fader för dessa berikande erfarenheter och för den möjlighet som min hustru Jolie Mwenze och jag har att fostra vår son i kyrkan. Och jag tackar honom särskilt för att ha sänt evangeliet till mig — en kostbar ädelsten. ■

Gilbert Ndala Mingoty är medlem i Lubumbashi första församling, Lubumbashi stav, demokratiska republiken Kongo.

Undervisa från hjärtat

*Hur missionärer lär sig att undervisa bättre än någonsin —
och hur vi kan hjälpa till: Ett samtal med två medlemmar av verkställande
missionärsrådet — äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas
kvorum och äldste Charles Didier i de sjuttios presidentskap.*

**Vissa förändringar har gjorts i det
sätt varpå missionärer undervisar
undersökare. Kan ni ge en översikt
över dessa förändringar?**

Äldste Richard G Scott: Det har skett en övergång från att framställa evangeliets budskap genom inlärd fraser till vad som definieras som att undervisa genom Anden. Missionärer blir undervisade om att fylla sina sinnen och hjärtan med grundläggande lärdomar, med skriftställen som bekräftar dessa och med tillämpliga erfarenheter från sitt eget liv. Detta blir deras källmaterial när de genom Anden identifierar en viss familjs eller enskild persons behov.

Det är spännande att se hur missionärer utvecklas när de gör dessa anpassningar i sin undervisning, i sina personliga studier och i sina gemensamma studier. Nu är deras budskap mera begripligt för dem som har ett uppriktigt hjärta och vill förstå.

Har själva lektionerna förändrats?

Äldste Scott: Det har skett vissa förändringar i första

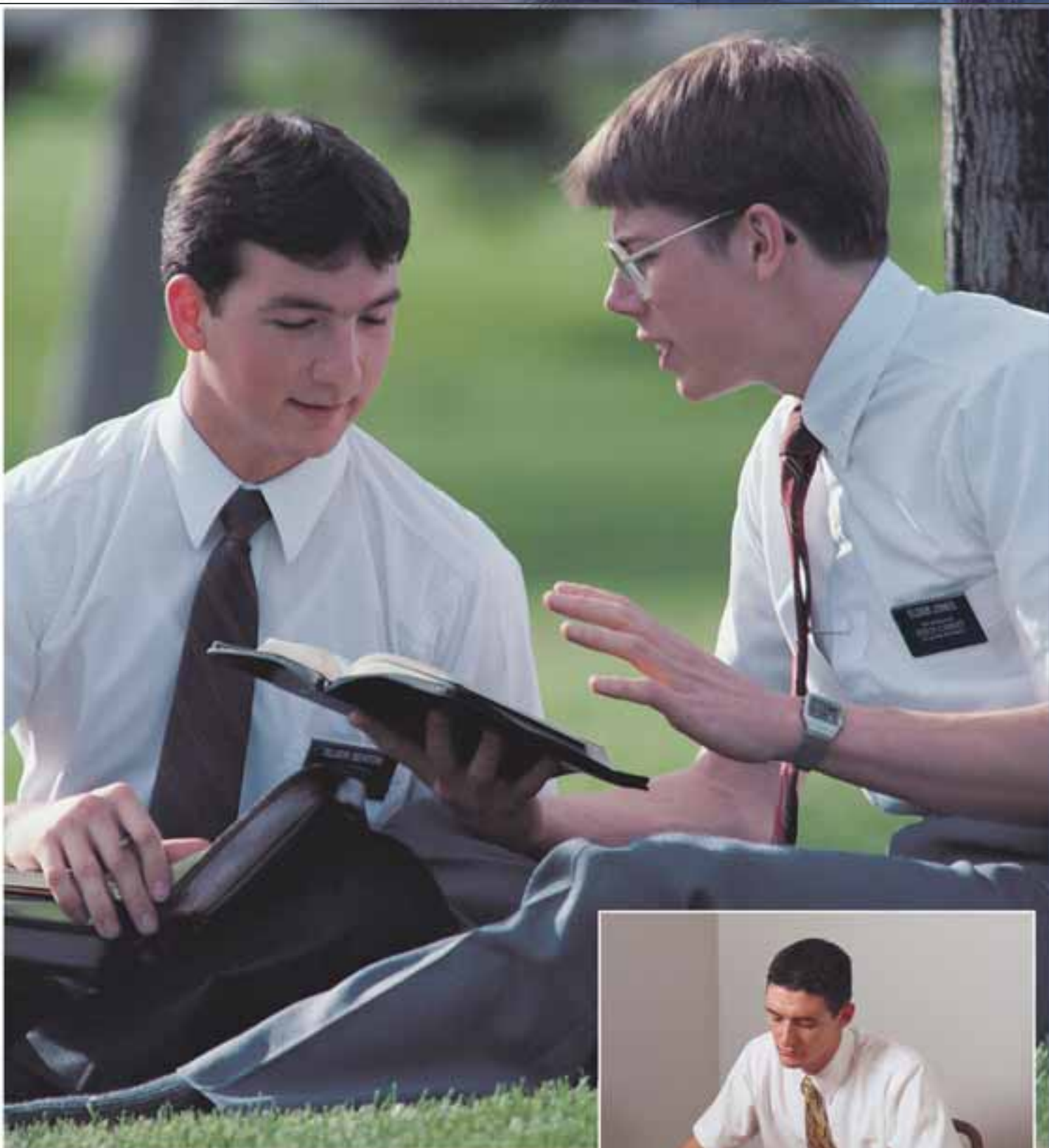
diskussionens innehåll. Den gör berättelsen om Joseph Smith mera begriplig så till vida att den berättar hur vår Fader i himlen går till väga när han uppenbarar sanningar till sina barn genom profeter.

Äldste Charles Didier: Vi hjälper människor förstå att Joseph Smith

inte är ett undantag i människosläktets historia. Herren har upprepade gånger lärt ut frälsningsplanen genom profeter. Och människorna har också ständigt förkastat profeterna eller avvikit från budskapet. Det är därför vi har återställt — Joseph Smith var en förutordinerad profet som återställde — denna gång för sista gången — fullheten av evangeliet så att vi kan veta hur vi ska återvända till vår himmelske Faders närhet.

Har några andra förändringar gjorts i hur evangeliet lärs ut av missionärerna?

Äldste Didier: Studiekursen har inte förändrats. Missionärerna har fortfarande samma sex diskussioner, vilka framställer evangeliet i logisk följd. Vi ber dem att

Det är spännande att se hur missionärer utvecklas när de gör dessa anpassningar i sin undervisning, i sina personliga studier och i sina gemensamma studier.

TILL VÄNSTER: FOTO CRAIG DIMOND; TILL HÖGER: FOTO STEVE BUNDERSON, KOPIERING FÖRBUDEN

Om jag var för-
älder idag
med barn
hemma, så skulle jag
försäkra mig om att
de förstod det mön-
ster som inleddes
med Adam, att profe-
ten kallas av Herren
och undervisar om
evangeliets fullhet
med myndighet. Jag
skulle undervisa
dem om ett perio-
diskt återkommande
avfall och om åter-
ställelsen.

undervisa om den lära som finns i diskussionerna. De inleder den första diskussionen med att undervisa om återställelsen. Men när Anden manar därtill kan de hålla den tredje diskussionen före den andra eller den fjärde före den tredje. Det spelar ingen roll, så länge som de undervisar om hela läran.

Varje undersökare är annorlunda. Därför planerar missionärerna hur de ska undervisa en viss undersökare enligt hans eller hennes behov. Översikten hjälper missionärerna att formulera en egen lektion. Om lektionen är väl upplagd är den tydlig och då finner missionärerna lätt ord när de undervisar genom Anden.

Äldste Scott: När missionärerna konsekvent gör detta en tid blir de inte bara effektiva missionärer, utan de blir också så småningom bättre makar och hustrur, fäder och mödrar, eftersom det storslagna budskapets sanning då blir en del av dem själva.

Vad innebär allt detta för utbildandet av missionärer?

Äldste Scott: Bästa platsen för denna undervisning är hemmet. Om jag var förälder idag med barn i hemmet, så skulle jag försäkra mig om att de förstod det mönster som inleddes med Adam, att profeten kallas av Herren och undervisar om evangeliets fullhet med myndighet. Jag skulle undervisa dem om det periodiskt återkommande avfallet och om den återställelse av sanning som fortsatt fram till den sista tidsutdelningen. Jag skulle förvissa mig om att de förstod vad som hände genom profeten Joseph Smith, varför det var så viktigt att Fadern och Sonen personligen undervisade Joseph Smith och hur han kallades att vara återställelsens profet.

När detta lärs ut och förstås i hemmet, med extra hjälp från prästadömet och biorganisationernas klasser, och från seminariet och institutet, förbereder det en missionär mer än någonting annat. Det behövs inga särskilda kurser så länge som de förstod vikten av att leva efter principerna och att undervisa om

dem. Missionärer som till exempel har betalt tionde kan bära vittne om de utlovade välsignelser som Herren ger för lydnad. En missionär som levt ett rättfärdigt liv kan kraftfullt bära vittne eftersom han har haft andliga upplevelser i sitt liv. Sådana upplevelser är beroende av värdighet och tro på Frälsaren.

Hur har missionärernas formella utbildning förändrats?

Äldste Didier: I missionärsskolorna får de missionärer som kallats att undervisa på sitt eget språk undervisning om hur de förbereder en lektionsöversikt, hur de ska börja undervisa med egna ord och hur de ska undervisa genom Anden. För de som kallats att undervisa på ett främmande språk skiljer sig tillvägagångssättet något, eftersom man behöver lära sig vissa saker utantill när man lär sig ett främmande språk. Man behöver ett ordförråd, man behöver memorera de grammatiska reglerna, och så vidare. De börjar öva på språket så att de är redo när de anländer till missionsfältet att, förutom detta, hålla en diskussion med egna ord. Det tar mer tid att lära sig undervisa om evangeliet på ett nytt språk.

Äldste Scott: På sätt och vis är detta en fundamental förändring av det som gjordes tidigare. Missionärerna lär sig innehållet i diskussionerna på sitt eget språk medan de lär sig att undervisa på det nya språket. Detta innebär att när de kommer till missionsfältet får kamraten mycket större betydelse i deras fortsatta studium av språket och i att hjälpa dem att lära sig undervisa det inövade budskapet.

Vad bör blivande missionärer, i sina förberedelser, inrikta sig på att vara eller bli?

Äldste Scott: Världiga — så att Anden kan vägleda dem. Då lär de sig återställelsens grundläggande budskap. De har läst Mormons bok för att få ett vittnesbörd om Jesus Kristus och hans försoning och hur viktig han är i varje människas liv. I den mån som de lär sig detta vet de mer än de som kommer till missionärsskolan och börjar från noll.

I det världsomfattande ledarskapsmöte som hölls den 11 januari 2003 sade president Gordon B Hinckley:
”Vi kan helt enkelt inte tillåta att sådana som inte är kvalificerade vad gäller värdighet går ut i världen för att sprida evangeliets glada budskap.” Vad är det

MISSIONSARBETE

KYRKANS LIVSBLOD

”Missionsverksamheten är kyrkans livsblood. Det är det främsta verktyget genom vilket den växer. Det är tack vare detta tjänande som kyrkan har nått sin nuvarande storlek på etthundrasjuttiofyra år.”

President Gordon B Hinckley, ”Missionärsverksamhet”, Prästadömet ledarskapsutbildning 11 jan 2003, s 17.

EN FYRFALDIG PROCESS

”Missionsarbete är mer än två unga män som presenterar en inlärd text för undersökare. Det är mer än att döpa. Det är en fyrfaldig process som inbegriper missionärerna, javisst, och även församlingsmedlemmarna, biskopen, församlingens missionsledare och kyrkans hela organisation. Detta fyrfaldiga arbete innefattar följande: (1) Finna undersökare, (2) Undervisa genom Anden, (3) Döpa världiga undersökare och (4) Stärka nya och mindre aktiva medlemmar.”

President Gordon B Hinckley, ”Missionärsverksamhet”, Prästadömet ledarskapsutbildning 11 jan 2003, s 18.

MISSIONSARBETE

BLI BÄTTRE GRANNAR

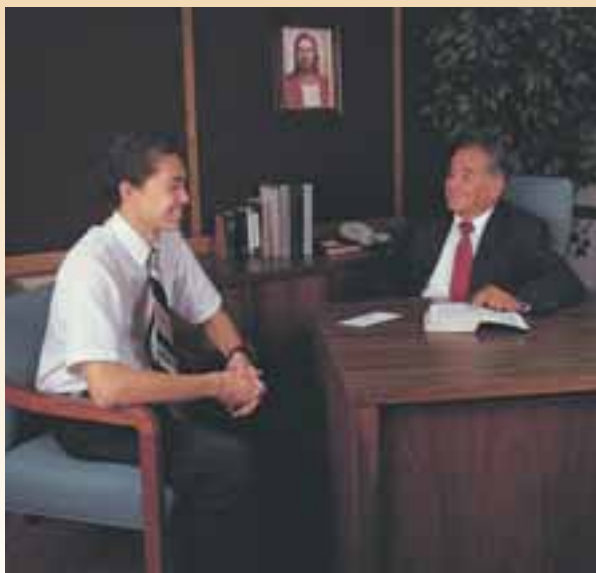
"Låt oss bland våra medlemmar odla en ständig medvetenhet om möjligheter att nå ut till andra. Låt grannsämja och kärlek till andra bli vårt folks sätt att vara varhelst de finns över hela världen."

**President Gordon B Hinckley, "Missionärsverksamhet",
Prästadömetts ledarskapsutbildning 11 jan 2003, s 19.**

EN KALLELSE TILL DEM SOM ÄR VÄRDIGA

"Missionstjänst är inte något slags mandomsprov i kyrkan. Det är en kallelse från kyrkans president till dem som är värdiga och har förmåga att klara av den ... Det krävs att de som verkar som missionärer ska vara värdiga i alla avseenden ... Jag är övertygad om att höjandet av ribban i fråga om behörighet kommer att få våra ungdomar, och särskilt våra unga män, att i högre grad utöva självdisciplin för att leva ovanför världens låga normer, att undvika överträdelser och välja den bättre vägen i allt de gör."

**President Gordon B Hinckley, "Missionärsverksamhet",
Prästadömetts ledarskapsutbildning 11 jan 2003, s 17.**

blivande missionärer behöver veta om värdighet för att vara förberedda att tjäna?

Äldste Scott: De behöver hålla sig så långt borta från syndens gränslinje som de kan. Detta ger dem störst lycka under deras förberedelser och störst förmåga att ledas av Anden och att vara de exempel de behöver vara på missionsfältet.

Nästan alla ungdomar kan recitera omvändelsens steg, eller beskriva dem på något annat sätt. Vad de dock verkligen behöver göra är att förstå det allvar varmed Herren betraktar vissa överträdelser och att inte begå dessa.

Äldste Didier: Jag önskar att vi kunde undervisa ungdomarna hur de ska undvika behovet av grundlig omvändelse. Förebyggande är bättre än omvändelse. Vi bör lära dem att ha en anda av kärlek till Herren och hans bud. Om de har detta behöver vi inte upprätta barriärer genom att säga: "Om ni överskrider det här kan ni inte tjäna."

Vi har talat om vad föräldrar kan göra i hemmet för att förbereda våra unga män för mission — särskilt behovet att undervisa om det som är grundläggande. Har ni ytterligare förslag?

Äldste Didier: Tonåren är en period då föräldrarnas inflytande börjar minska och jämnåriga och betrodda vuxna får ett allt större inflytande. Det är därför det är så viktigt att delta i aronska prästadömetts program. Ungdomsledare kan komplettera föräldrarnas undervisning och exempel, och kvorumet kan bidra med positivt kamratinflytande.

Äldste Scott: En annan underbar förberedelse för unga män som närmar sig missionärsåldern är att gå ut och få erfarenheter med missionärerna. De ser hur missionärerna undervisar och vittnar. I synnerhet kommer de, om de i viss mån börjar vittna eller undervisa om sanningen, antingen med missionärerna eller på sina egna kvorummöten — och inte bara bär sitt vittnesbörd på vittnesbördsmöten, utan också undervisar om evangeliets sanningar — att känna Andens vägledning.

Äldste Didier: Det finns så många sätt att utföra missionsarbete. Skriva ett brev, låna ut en videofilm om kyrkan, ge utdelningskort till vänner. Ungdomar kan vara vänner eller hjälpa till med aktiveringsprocessen. Om

ungdomarna börjar delta i missionsarbetet nu, kommer de att vara i en mer gynnsam situation på missionsfältet eftersom de har varit med om det förut.

Vilka resultat har ni sett som en följd av förändringarna i missionärernas sätt att undervisa?

Äldste Scott: Tillståndet i världen försämras, men vår förmåga att undervisa om evangeliet förbättras. President Hinckley har varit så personligt engagerad i att öka antalet verkligt omvända och att behålla dem. Det är spännande att se hur missionärerna fångar denna vision. Vi har missionärer som i så hög grad är genomsyrade av evangeliets budskap att de på en busshållplats kan ge en översikt på en och en halv till fem minuter. De är mycket bättre rustade att ta sig an den enskilde oavsett vilken nivå han/hon befinner sig på och framföra återställsens härliga budskap. Det är lättare att förmedla sanning när dialogen inte är inlärd utantill.

Hur är det då med oss vanliga medlemmar?

Hur deltar vi i missionsarbetet?

Äldste Didier: Alla kan göra någonting. Vi behöver inte delta i själva undervisningen. Om vi har en önskan och ber om det kan vi få inspiration om hur vi ska hjälpa till med att förbereda ett barn för en mission eller hur vi ska ge en Mormons bok till en vän. Vi kan ge bort en av kyrkans videofilmer. Låt var och en finna bästa sättet enligt sina bästa förutsättningar.

Äldste Scott: Medlemmar kan delta i omvändelseprocessen genom att finna undersökare, genom att finnas där som vänner under omvändelseprocessen och genom att bära vittnesbörd i betydelsefulla ögonblick. Men efter dopet behöver nyomvända styrka att avlägsna sig från sitt tidigare liv

och komma in i en ny omgivning. Och det är troligen då som det är lättast för medlemmarna att delta i missionsarbetet. Det är inte svårt för medlemmar att förstå behovet, om de söker vägledning från Herren att vara lyhörda inför detta, oavsett om det gäller att bjuda in nya medlemmar till sitt hem, sitta bredvid dem på sakramentsmötet eller hjälpa dem att bättre förstå vilka vi är och hur vi lever.

Äldste Didier: Jag är här idag först och främst för att en missionär blev min vän. Men missionärer ersätts hela tiden. Det kommer en tidpunkt då man vill ha en stabil vän, och jag var tvungen att söka i kyrkan.

Äldste Scott: Vi kan förändra vårt tänkesätt från "missionsarbete är någonting jag måste göra" till "missionsarbete är någonting jag har förmånen att göra". När man väl börjar är det spännande. Det är stimulerande. Det är inte en börda, det är en spännande upplevelse. ■

Denna intervju hölls av Larry Hiller och Adam C Olson.

En annan underbar förberedelse för unga män som närmar sig missionärsåldern är att gå ut och få erfarenheter med missionärerna. De ser hur missionärerna undervisar och vittnar. I synnerhet om de börjar vittna eller undervisa om sanningen, kommer de att känna Andens vägledning.

JAG SAKNAR ANDY

Jag var sjuk. Jag kunde inte sova. Men min doktor gav mig mycket mer än medicin. Han gav mig ett livgivande svar.

STEVEN TUITUPOU

När min äldre bror Andy gick bort i skelettcancer vid 15 års ålder kände jag det som om en del av mig också dog. Veckan efter Andys död kände jag mig sjuk. Jag kunde inte sova. Ibland kändes det som om jag inte kunde andas.

Andy och jag drog aldrig jämnt. Jag var den som Andy alltid hackade på. Som svar på hans oupphörliga retsamhet gjorde jag mitt bästa för att vara den besvärligaste lillebror som fanns. Varför kändes det då så hemskt när Andy inte fanns här längre?

På kvällen vred och vände jag mig i sängen i timmar och stirrade i taket. Tankar på Andy for hela tiden runt i mitt sinne. Jag skulle fylla 12 år om några dagar. Jag var inte ett litet barn längre, men efter en kort bön tänkte jag att mamma förstod vad jag skulle göra.

"Mamma", sade jag och försökte försiktigt väcka henne. "Jag kan inte sova. Jag har huvudvärk och jag har svårt att andas."

Mamma visste inte vad hon skulle säga. Hon hade förlorat en son några dagar tidigare. Jag kunde se på hennes blodsprängda ögon och sorgsna ansikte att hon inte tyckte att mitt nya problem var alltför spännande. "Vi ska besöka doktorn i morgon bitti. Okej, Steve?"

Morgonen kom. Mina syskon gick till skolan, medan mamma och jag gav oss iväg för att träffa doktor Freestone.

Han kände oss. Tillsammans med Andy var vi en familj på sex livliga pojkar och en flicka. Doktor Freestone var den som gipsade våra armar och sydde ihop oss. Han kunde göra allt bra igen.

Jag hade besökt doktors mottagning flera gånger, men det var inga behagliga minnen. Jag såg mig oroligt omkring i rummet. Slutligen kom doktorn.

"Hej, Steven, vad står på?" frågade han.

"Jag vet inte. Jag har huvudvärk och ibland kan jag inte andas på natten", mumlade jag.

"Hur länge har det känts så?" frågade han.

"Ungefär en vecka", svarade jag långsamt.

Han utförde sin undersökning och ställde många frågor. Efter ett flertal prover satte sig doktorn ner. Han studerade sina anteckningar och därefter tittade han på mig några sekunder innan han sade något. "Steven, jag kan inte hitta något fel på dig", sade han. "Men du sade att du hade huvudvärk?"

Jag nickade.

"Vad tänker du på när du har den här huvudvärken?" frågade han.

När jag funderade på frågan välldes tårar upp i mina ögon. "Jag brukar tänka på Andy."

"Saknar du Andy?"

Jag var tvungen att nicka. Jag kunde inte tala och mina ögon hade börjat forsa som ett vattenfall. Mamma började också gråta. Doktor Freestone, som själv blev en smula tårögd, sade någonting som jag aldrig ska glömma.

"Vet du vad, Steven, Andy älskar dig. Bara därför att du inte kan se honom längre betyder inte att han inte finns

där. Andy är lycklig där han befinner sig, och jag vet att han vill att du också ska vara lycklig.”

Allt han sade kändes fullkomligt rätt för mig. Jag behövde komma ihåg att jag egentligen inte hade förlorat min bror. Han skulle fortfarande vara med mig i anden. Mamma lade armen om mig när vi sade tack till doktor Freestone, torkade våra tårar och gick ut.

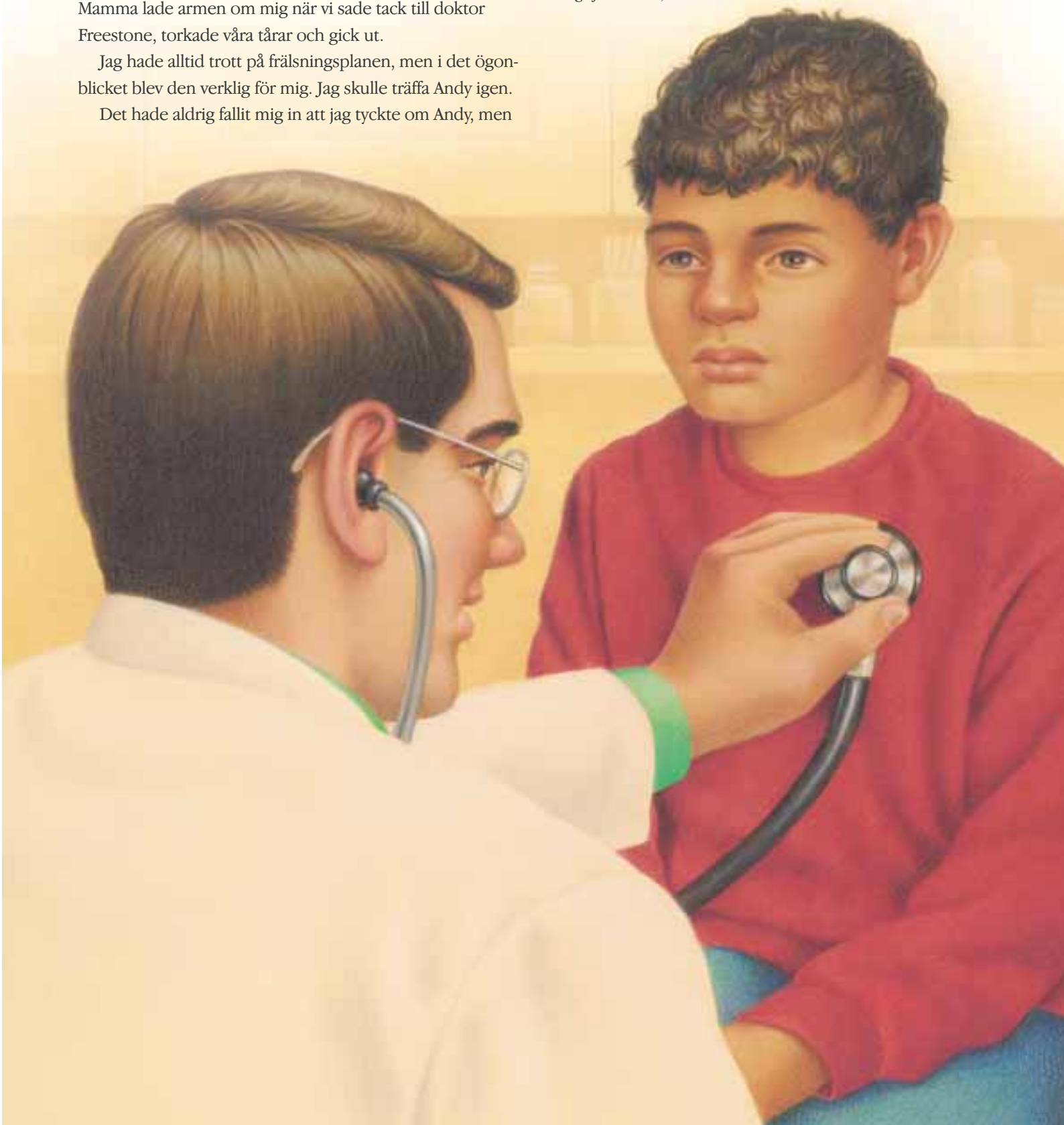
Jag hade alltid trott på frälsningsplanen, men i det ögonblicket blev den verklig för mig. Jag skulle träffa Andy igen.

Det hade aldrig fallit mig in att jag tyckte om Andy, men

så snart han var borta så saknade jag honom mer än någonting annat.

När jag somnade den kvällen visste jag att Andy älskade mig och ville att jag skulle vara lycklig — liksom han var. ■

Steven Tuitupou är medlem i Orem College 12:e församling, Orem College första stav, Utah.

Lära våra barn att acceptera

GAYLE M CLEGG

Andra rådgivare i Primärföreningens
generalpresidentskap

Vi kan hjälpa våra barn se bortom olikheterna hos andra människor och inse att vi alla är barn till en kärleksfull himmelsk Fader.

Varje dag i skolan var fyraårige Brandon till hjälp för Jonathan, en autistisk klasskamrat. Han hjälpte Jonathan komma ut på rasten. I klassrummet letade han ofta rätt på Jonathans kriterier och papper. En dag berättade läraren för Brandons mor om hur ovanligt snäll Brandon var. Senare berättade mamman för sonen om vad läraren sagt och frågade honom varför han var så snäll. Brandon tittade förvånat på sin mamma,

som om hon skulle behöva ställa en så självklar fråga: "Mamma,

Jonathan är min vän, han klarar sig inte utan min hjälp." För Brandon var inte Jonathan ett barn som var annorlunda, han var en vän.

Mycket små barn är av naturen milda, ödmjuka, tålmodiga och fulla av kärlek. (Se Mosiah 3:19.) Men när de blir äldre blir de mer medvetna om att människor är olika. När de kommer i kontakt med fler och fler utanför sina familjer så träffar de människor som skiljer sig från dem själva i fråga om språk,

olikheter

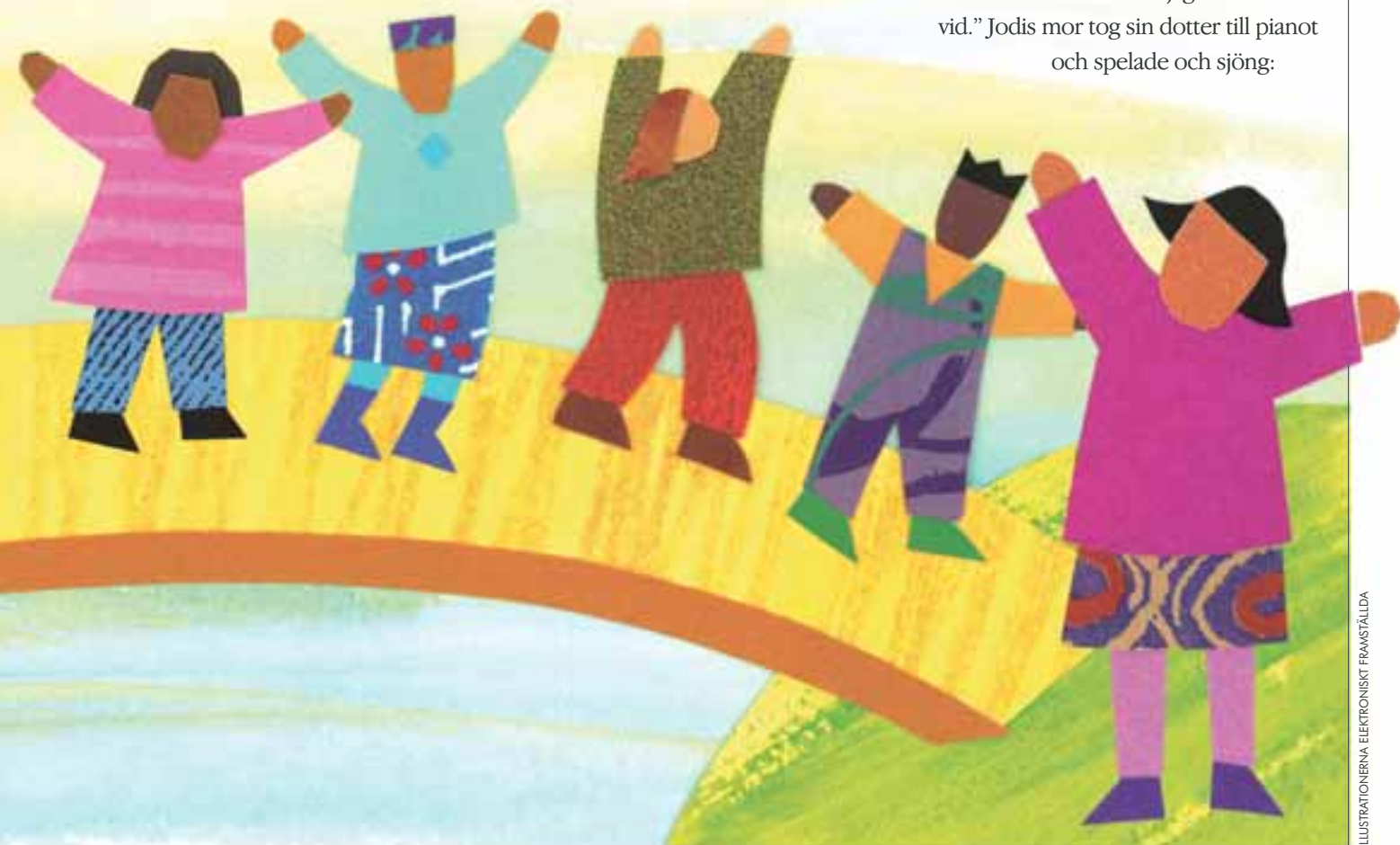
hudfärg, religion, fysiska och mentala förmågor och social ställning. Som föräldrar vill vi hjälpa våra barn att behålla kristuslika egenskaper som mildhet, ödmjukhet och omtanke. Vi vill att deras hjärtan ska vara fyllda av kärlek till alla människor. Hur kan vi hjälpa dem med detta?

Han älskade alla människor

Ett av de bästa sätten varpå vi kan hjälpa våra barn att acceptera olikheter är att undervisa dem om att Jesus vill att vi ska vara snälla mot alla. Femåriga Jodi och hennes familj höll en särskild hemafton vid ett vårdcenter för att

underhålla och sjunga för de människor som bodde där. Jodi var nervös när hon gick in på vårdcentret och satte sig bredvid en flicka som bar en hjälm på sitt huvud, en handduk runt halsen och satt i rullstol. Flickan kunde bara använda ena sidan av sin kropp. Hon kunde inte säga något men frambringade lyckliga ljud när hon hörde Jodis familj musicera.

Senare den kvällen sade Jodis mor: "Det var underbart att kunna sjunga för dem, men vi skulle troligen ha tagit oss tid att ge var och en av dem en kram. Somliga har inte någon som ger dem en kram." Jodi erkände: "Jag tror inte att jag skulle ha kunnat krama flickan som jag satt bredvid." Jodis mor tog sin dotter till pianot och spelade och sjöng:

ILLUSTRATIONERNA ELEKTRONISKT FRAMSTÄLLDA

Orden "han gav sin kärlek till var och en" fick Jodi att tänka till! Senare berättade hon för sin mor att hon i sina drömmar gav flickan i rullstolen en kram och att hon hoppades att familjen skulle kunna återvända till vårdcentret. En mors vänliga undervisning genom en primärsång väckte en ung flickas insikt.

*Om någon inte går som vi,
många går bara snabbt förbi,
men jag gör ej så! Ej så!
Jag vandrar med dig. Jag talar med dig.
Det är så jag visar min kärlek.
Jesus svek ej någon,
han gav sin kärlek till var och en.
Det vill också jag! Också jag!*¹

Orden "han gav sin kärlek till var och en" fick Jodi att tänka till! Senare berättade hon för sin mamma att hon i sina drömmar gav flickan i rullstolen en kram och att hon hoppades att familjen skulle kunna återvända till vårdcentret. En mors vänliga undervisning genom en primärsång väckte en ung flickas insikt.

Orden *empati*
och *medkänsla* har

sina rötter i latinska och grekiska ord som betyder "att lida med". *Empati* innebär att kunna sätta sig in i en annan persons situation, att identifiera sig med denna person och förstå varför han eller hon känner och agerar på ett visst sätt. *Medkänsla* får en att hjälpa någon att känna sig bättre eftersom man har förståelse när personen lider.

Finns det ett bättre exempel när vi undervisar våra barn om hur de bör bemöta andra människor, än liknelsen om den barmhärtige samariten? "[När] en samarit ... såg [den skadade mannen], förbarmade han sig över honom. Han gick fram till honom ... och förband hans sår ... Gå du och gör som han." (Se Luk 10:33–34, 37.)

Vägled dem under uppväxten

När våra barn blir äldre och mer medvetna om att människor i deras omgivning är olika, kan vi ställa frågor till dem som förtydligar deras tankar: Vem är vår nästa?

Tror du att Jesus menade att vi bara skulle älska dem som står oss nära?

Hur kan vi följa Jesu lärdomar och visa kärlek till andra människor? Hur bör vi bemöta någon som behöver vår hjälp? Hur bör vi bemöta någon som är annorlunda än oss?

Den inställning föräldrarna själva har är den förebild som de håller upp för sina barn alltifrån de är mycket små. Inställning, liksom språk, är inlärd, inte ärvd. Och det är nödvändigt att barn lär sig korrekta attityder när de är mycket små. När barn lär sig ett språk efter åtta års ålder så talar de ofta med brytning. Felaktiga attityder

kan förändras när barnen är äldre, men ju äldre de blir desto större ansträngning krävs för att korrigera "brytningen".²

När ett barn lägger märke till att en person är annorlunda, och uppmärksammar dig på det, gör det då till ett undervisningstillfälle. Anta att du är på stormarknaden tillsammans med din dotter och hon säger: "Den där mannen har bara ett ben." Istället för att be henne vara tyst och inte stirra, så bekräfta det hon har sett och dela med dig av någon lärdom. "Ja, jag ser det och han använder rullstol för att ta sig fram. Jag antar att det är svårt att handla när han har mycket mat att köpa." Du kan göra någonting normalt av känsliga situationer och undervisa dina barn viktiga värderingar om acceptering och empati. Barn behöver veta att människor med funktionshinder är som vi andra (de shoppar också), men att de ställs inför svårigheter (att sitta i rullstol).

Barn kan vara rädda eller tveksamma inför att samtala med eller hjälpa någon med funktionshinder. Vi bör lyssna noggrant till det som bekymrar våra barn och lugna dem. Barn har lätt att acceptera olikheter hos människor när föräldrarna lär att även om människor ser annorlunda ut, så är vi i grunden lika inuti. Lär dina barn att människor med funktionshinder först och främst är människor. De liknar mer människor utan funktionshinder än skiljer sig från dem.

Undervisa genom föredöme

Om vi vill undervisa våra barn om de kristuslika egenskaperna tolerans och medkänsla så talar vårt eget föredöme högst. Att visa är mer kraftfullt än att berätta.

När barn bemöts med vänlighet och medkänsla vet de hur det känns och därefter kan de bemöta andra på samma sätt. Om du betraktar omgivningen med ditt barns ögon så kommer han eller hon att kunna

Vilket bättre exempel i hur vi bör undervisa våra barn att bemöta andra människor finns det än liknelsen om den barmhärtige samariten? "[När en] samarit ... såg [den skadade mannen], förbarmade han sig över honom. Han gick fram till honom ... och förband hans sår ... Gå du och gör som han."

sätta sig in i andra människors situation.

En kvinna undrade hur en vän som hade bott i ett främmande land hade hjälpt sina små barn att anpassa sig så väl till en främmande kultur. Hon sade att hon och hennes man hade försökt undervisa sina barn om tolerans och att uppskatta olikheter hos andra genom att inbjuda olika barn att leka i hemmet. Men deras barn var fortfarande dömande och kritiska mot de andra barnen. "Vad kan vi göra mer för att undervisa våra barn om tolerans?" frågade hon sin vän. Vännen svarade att hon och hennes make inte bara hade bjudit in barn till sitt hem utan också föräldrarna till barnen.

Vi kan uppmuntra våra barn att leka med många olika barn i förhoppningen att erfarenheten ska vidga deras vänskapskrets. Men om vi själva bara umgås med dem som är som vi,

kommer all vår uppmuntran och vår undervisning att ske inför döva öron. Barnen hör vad som sägs men är inte att säkra på vad det betyder.

Vår dotter Emily tar ofta med sig sin ettåriga dotter Ella till parken för att leka. Under den sex kvarter långa promenaden ler Ella och säger "hej" till människorna på gatan. Om Ella kan fånga någons uppmärksamhet så börjar hon omedelbart att prata. En främmande brytning, hudfärg eller rullstol påverkar inte Ellas vänliga leende. Ellas leende är lika spontant som hennes mors leende.

T.V. ILLUSTRERAD AV SAM LAWLOR

Pojkarna såg mer olycksbådande ut än bilen som satt fast i gytjtjan, men de var glada över att hjälpa någon i nöd. Hjulen sprutade lera åt alla håll och täckte pojkarna från topp till tå medan de sköt upp bilen på körbanan.

Se till hjärtat

För några år sedan for vår familj ut på landet efter att ha varit instängda en vecka i vårt hem till följd av ett våldsamt regnande. När vi körde in till väggkanten för att titta på körsbärsblommorna kände vi hur bilens däck sjönk ner i den blöta, mjuka leran. Alla våra försök att köra tillbaka till mitten av vägen fick oss att bara fastna ännu djupare, tills den kvicksandsliknande leran befann sig ovanför bilens navkapslar. Vi satt hopplöst fast och under en lång stund hade vi inte sett någon annan bil.

Plötsligt lade vi märke till hur en förfallen lastbil med sex bullersamma tonåringar stannade bakom vår bil. När de hoppade av såg vi tatueringar, tuggtobak och extrema hårstilar. Min make oroade sig för vår familjs säkerhet och bad oss alla att hoppa in i bilen och låsa dörrarna. De unga männen frågade min make om vi behövde

hjälp. Min make sade nej, vi kunde lätt klara av problemet.

Pojkarna såg ännu mer olycksbådande ut än den bil som satt fast i gytjtjan ända upp till navet. De såg att de fem små barnen och hustrun i bilen var de "vi" som min make syftade på, och de föreslog att min make skulle hoppa in i bilen och börja köra samtidigt som de sköt på. Hjulen sprutade lera åt alla håll och täckte pojkarna från topp till tå, medan de sköt upp bilen på körbanan.

Min make tog fram pengar ur plånboken för att betala tonåringarna men de vägrade ta emot något och hoppade in i lastbilen och sade att de var glada över att hjälpa en broder. De var borta innan vi ens kunde tacka dem ordentligt. Min make, som hade väntat sig det värsta, var överväldigad av tacksamhet. Det yttre skenet kan göra att hjärtat inte går att se.

Vår familj har ofta berättat om hur vi satt fast i leran och befriades trots att vi tillfälligt glömde bort människors grundläggande godhet och var onödigt dömande. Jesus kunde se bakom hjärtats tillfälliga förklädnader och nådde fram till skatteuppbördsmän, förlät gäldenärer och botade syndare.

Ett kärleksfullt samhälle

När våra barn lär sig att vara toleranta och accepterande så upplever de glädjen av att älska andra människor på ett kristuslikt sätt. Ett tioårigt barn med Downs syndrom och begränsad talförmåga

försökte återge ett kort skriftställe under barnens medverkan på sakramentsmötet. När hon kämpade med detta kom hennes fyraåriga syster fram till henne och viskade orden i hennes öra. Primärledarna var tillräckligt lyhörda för att inte hjälpa till och lät de båda flickornas tillväxt och inläring äga rum på ett naturligt sätt. När den 10-åriga flickan återvände till sin plats på förhöjningen var det många barn som tyst tackade henne med beröringar och gillande blickar.

En hel grupp omtänksamma barn hade erfarit den glädje som beskrivs i följande primärsång:

*Jesus sade: Älska alla,
var en trofast vän.
Alla som du kärlek visar
älskar dig igen.³ ■*

SLUTNOTER

1. Se "Jag går med dig", *Barnens sångbok*, s 78–79.
2. Från en intervju med dr Richard Ferre, specialist på barn- och ungdomspsykiatri vid Primary Children's Medical Center i Salt Lake City, Utah, 16 nov 2002.
3. "Jesus sade: Älska alla", *Barnens sångbok*, s 39.

Frågor och svar

Jag behöver tjäna pengar till mission och universitetsstudier. Kyrkan lär att vi inte ska arbeta på sabbaten, men nästan alla arbeten jag är kvalificerad för kräver arbete på söndagen. Vad ska jag göra?

L I A H O N A

Ett återkommande tema i Mormons bok är detta: Herren låter den lydige "blomstra". (Se 1 Nephi 2:20; 4:14; 2 Nephi 1:20; Jarom 1:9; Omni 1:6.)

Detta är inte en garanti för att du blir väldigt rik eller att du omedelbart får erfara ekonomisk framgång. Men om du vill gå på mission och Herren vill att du ska tjäna, kommer han att hjälpa dig finna ett sätt att betala för den om du håller hans bud. Detsamma gäller varje värdig målsättning.

Om du väljer att arbeta på sabbatsdagen går du inte bara miste om välsignelser, du är inte heller förberedd att vittna om ett av de viktigaste bud som du kommer att undervisa om på din mission.

Naturligtvis *kräver* en del arbeten att man arbetar på söndagen — det kan gälla olycksfall eller sjukvård, polis, säkerhetstjänst, och så vidare. Men som president Spencer W

Herren kan välsigna dig ekonomiskt när du lyder hans bud.

På din mission kan du inte vittna om välsignelserna med att helga sabbatsdagen om du inte själv helgar den.

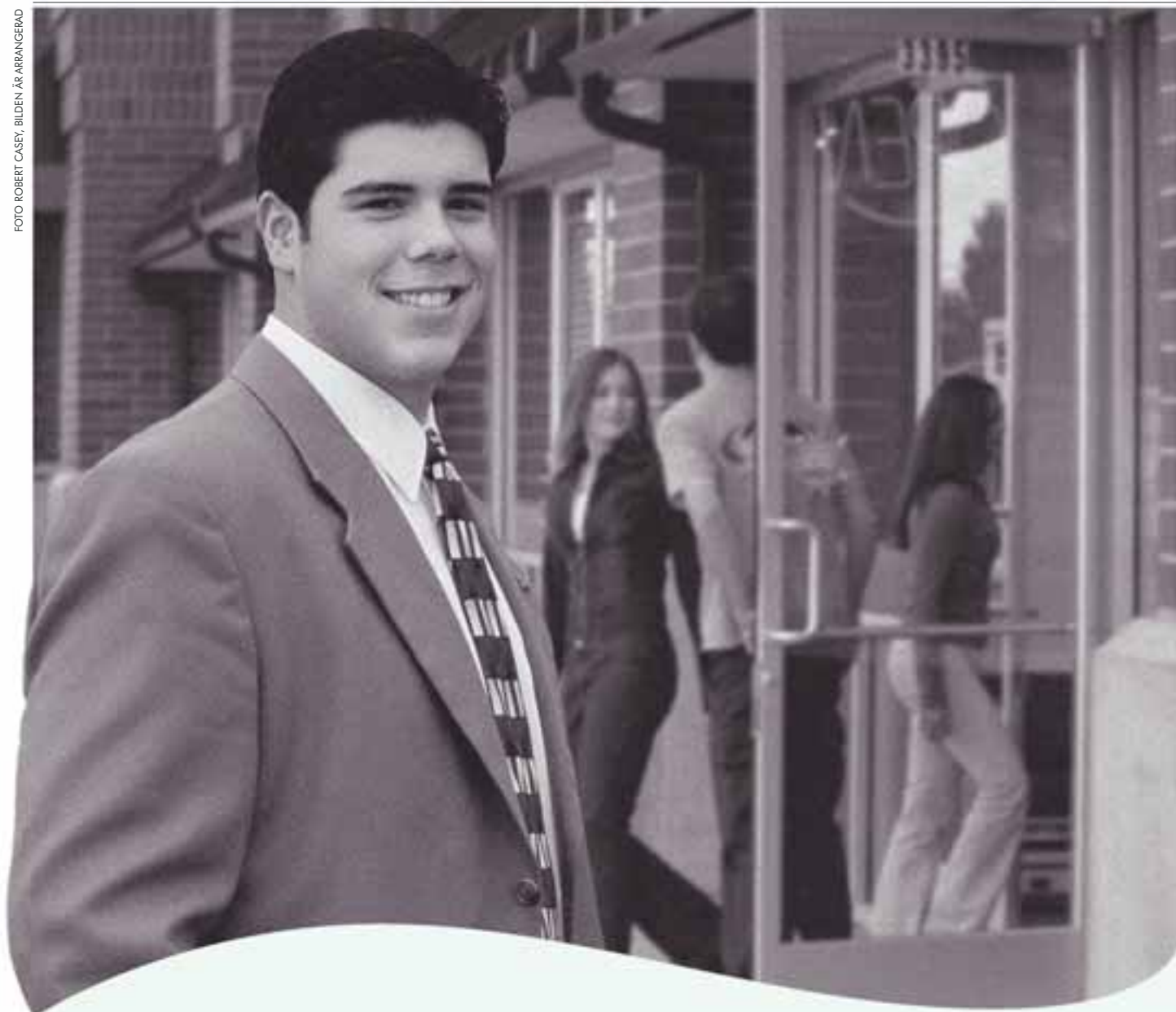
Tala om för din himmelske Fader att du vill lyda hans bud och visa honom därefter att du gör ditt bästa för att finna ett arbete som inte kräver arbete på söndagen.

Herren vill att du ska tjäna honom och ha en god utbildning. Han hjälper dig att finna en utväg om du har tro och gör din del.

Kimball (1895–1985) lärde: "I sådana fall är ... våra motiv det viktigaste. När män och kvinnor är villiga att arbeta på sabbaten för att öka sitt välstånd, bryter de buden, ty pengar som tjänas in på sabbaten, om arbetet är onödigt, är orena pengar." ("Sabbaten — en glädje", *Nordstjärnan*, jul 1978, s 5.)

Låt vår himmelske Fader veta att du genom att be och fasta vill hålla hans bud, att du vill finna ett hedervärt arbete, att du vill helga sabbatsdagen. Föresätt dig sedan att finna detta arbete. Det är kanske inte det arbete du drömt om, men vi måste vara villiga att göra uppoffringar för de välsignelser vi önskar få.

Visa Herren genom att regelbundet betala tionde och offergåvor att han kan anförtro dig pengar. Och vad än du gör, förlora inte tron. Som Nephi lärde: "Herren giver icke människornas barn några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem." (1 Nephi 3:7)

LÄSARNA

Ett av Guds bud är att helga sabbatsdagen. Om du sätter Herren och hans bud främst så kommer det att öppna sig en väg för dig att gå på mission och få en bra utbildning. Om vi förlitar oss på Herren kommer allting att samverka till vårt bästa. (Se Rom 8:28.)

Äldste Henricus Antonius Kroon, 20,
Belgien/Nederländernamissionen Bryssel

Avsikten med denna prövning är kanske att den ska förbereda dig för din mission, bevisa att du vill lyda buden. Din himmelske Fader hjälper dig att finna ett arbete och du kommer inte att ångra att du helgade sabbatsdagen.

Nahomie Lambin, 15, Epinals gren,
Nancy stav, Frankrike

Jag behövde leta länge för att finna ett arbete. Jag insåg att jag måste ta med Herren i mitt beslut. Jag vet att om jag

förlitar mig på Herren och gör mitt bästa kommer han att välsigna mig med rätt arbete vid rätt tidpunkt.

Catherine Leddin, 19, Lauenburgs församling,
Hamburg stav, Tyskland

”Han har lovat eder, att om I hållen hans bud, skolen I hava framgång i landet. Han förändrar aldrig vad han sagt.” (Mosiah 2:22) Några

veckor efter det att jag avböjt mitt drömjobb

öppnade sig en annan möjlighet och jag fick ett arbete där jag inte behövde arbeta på söndagen.

Äldste Thomas George Haroldsen, 20,
Sverigemissionen Stockholm

Jag letade efter arbete i två somrar, och varje gång jag nämnde att jag inte kunde arbeta på söndagarna så tog intervjuerna slut. Men jag litade på Herren. Då erbjöds jag ett

kontorsarbete utan söndagsarbete. Herren vakar över dig när du lyder hans ord.

Whitney Olson, 17, Queenslands församling,
Calgary södra stav, Alberta, Canada

Jag var tvungen att välja mellan ett välbetalt arbete och att helga Herrens dag. Jag valde att helga sabbatsdagen, eftersom Herren lovar att om vi håller hans bud så får vi framgång i landet. Efter en tid, då han prövade min tro, välsignades jag med ett arbete som inte krävde arbete på söndagen.

Rafael Dias de Moura, 18, Matinhos församling,
Paranaguá stav, Brasilien

Jag hade svårt att finna ett arbete som inte krävde arbete på söndagen. Jag kände mig ofta frustrerad men jag visste att jag gjorde det som Herren ville att jag skulle göra.

Det tog ett tag för mig att se det, men Herren öppnade en väg för mig att förbereda mig ekonomiskt för min mission utan att arbeta på söndagen.

Äldste Jeremy Gohier, 20, Georgiamissionen Atlanta

Guldklimpar finns inte på ytan. Vi måste gräva för att finna dem. De arbeten som vi först finner

Vad som är värdigt eller ovärdigt på sabbatsdagen måste bedömas av var och en av oss genom att vi försöker vara uppriktiga mot Herren. På sabbatsdagen bör vi göra det vi måste göra och borde göra i en hängiven anda och sedan begränsa vår övriga verksamhet.”

President James E Faust,
andre rådgivare i första
presidentskapet, ”Herrens
dag”, Nordstjärnan,
jan 1992, s 40.

kanske kräver att vi arbetar på söndagen, men om vi anstränger oss kommer vi att finna ett arbete där vilodagen respekteras.

Cristina García Adum, 17, San Camilo församling,
Quevedo södra stav, Ecuador

Min vän sökte överallt efter ett arbete som han tyckte om, men alla arbeten krävde av honom att han skulle arbeta på söndagen.

Slutligen insåg han att han kanske skulle behöva söka efter ett arbete som inte var så ”roligt” som han skulle önska. När han väl gjorde det fann han ett arbete och är nu förberedd för sin mission.

Amanda Lung, 16, Orchard Views församling,
Fresno norra stav, Kalifornien

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte som tillkännagivanden om kyrkans lära.

VAD TYCKER DU?

Ungdomar: Skicka ditt svar på nedanstående fråga, tillsammans med namn, ålder, församling och stav (eller gren och distrikt) och ett fotografi till:

Questions and Answers
Floor 24, 50 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Eller skicka e-post till: cur-liahona-imag@ldschurch.org

Skicka ditt svar så att det kommer fram till oss senast den 15 juli 2004.

FRÅGA

”Jag försöker läsa skrifterna varje dag, men jag lär mig inte särskilt mycket. Hur kan jag få ut mer av mina skriftstudier?” ■

Känna Herrens kärlek genom att utöva kristlig kärlek

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftstäl-
len och lärdomar som tillgo-
doser behoven hos de systrar som ni
besöker. Berätta om era erfarenheter
och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni
undervisar att göra detsamma.

Moroni 7:47: "Den kärlek, som
är Kristi rena kärlek, förbliver evin-
nerligen, och den som på den
yttersta dagen befinner sig ha den,
med honom är allt väl."

**Äldste Gene R Cook i de sjuttios
kvorum:** "Det är en del av den kristliga
kärlekens gåva att kunna känna igen
Herrens hand och känna hans kärlek i
allt som omger oss ... Begrunda med
mig för ett ögonblick följande majestä-
tiska gåvor: skapelsens prakt, jorden,
himlen, era känslor av kärlek och
glädje, hans nåd, förlåtelse och oräkne-
liga bönesvar, nära och kära, och slutli-
gen den största gåvan av alla —
Faderns gåva, hans försonande Son,
han som alltid visar kristlig kärlek, ja,
kärlekens Gud." ("Kristlig kärlek: full-
komlig och evig kärlek", *Liabona*, jul
2002, s 92.)

**Äldste Marvin J Ashton (1915–1994)
i de tolv apostlarnas kvorum:** "Verklig
kärlek är inte något som du ger bort.
Det är något som du förvärvar och gör
till en del av dig själv. Och när kärle-
kens dygd är inplanterad i ditt hjärta

blir du aldrig densamma igen ...

Vi visar kanske störst kär-
lek när vi är vänliga mot
varandra, när vi inte
dömer eller kategorise-
rar någon annan, när vi
helt enkelt hellre friar än
fäller varandra eller inte
säger något. Kärlek är att
acceptera varandras olikheter,
svagheter och brister. Det innebär att
ha tålmod med den som har gjort
oss besvikna eller att motstå impulsen
att bli förolämpad när någon inte
beter sig på det sätt som vi skulle
önska. Kärlek innebär att man inte
drar fördel av varandras svagheter och
är villig att förlåta den som har sårat
oss. Kärlek innebär att man förväntar
sig det bästa av varandra." ("Tungan
kan vara ett skarpt svärd",
Nordstjärnan, jul 1992, s 19.)

**Anne C Pingree, andra rådgivare i
Hjälpföreningens generalpresident-
skap:** "När vi med tålmod och kärlek
varje dag försöker ta hand om kinkiga
bebisar, krävande tonåringar, besvär-
liga rumskamrater, en mindre aktiv
make eller maka, eller ålderstigna
handikappade föräldrar, kanske vi
undrar: 'Har det som jag gör verkligen
någon betydelse? Spelar det någon
roll eller har det någon inverkan?'
Kära systrar, det ni gör i er familj har
stor betydelse! Det har en sådan

väldigt stor betydelse.

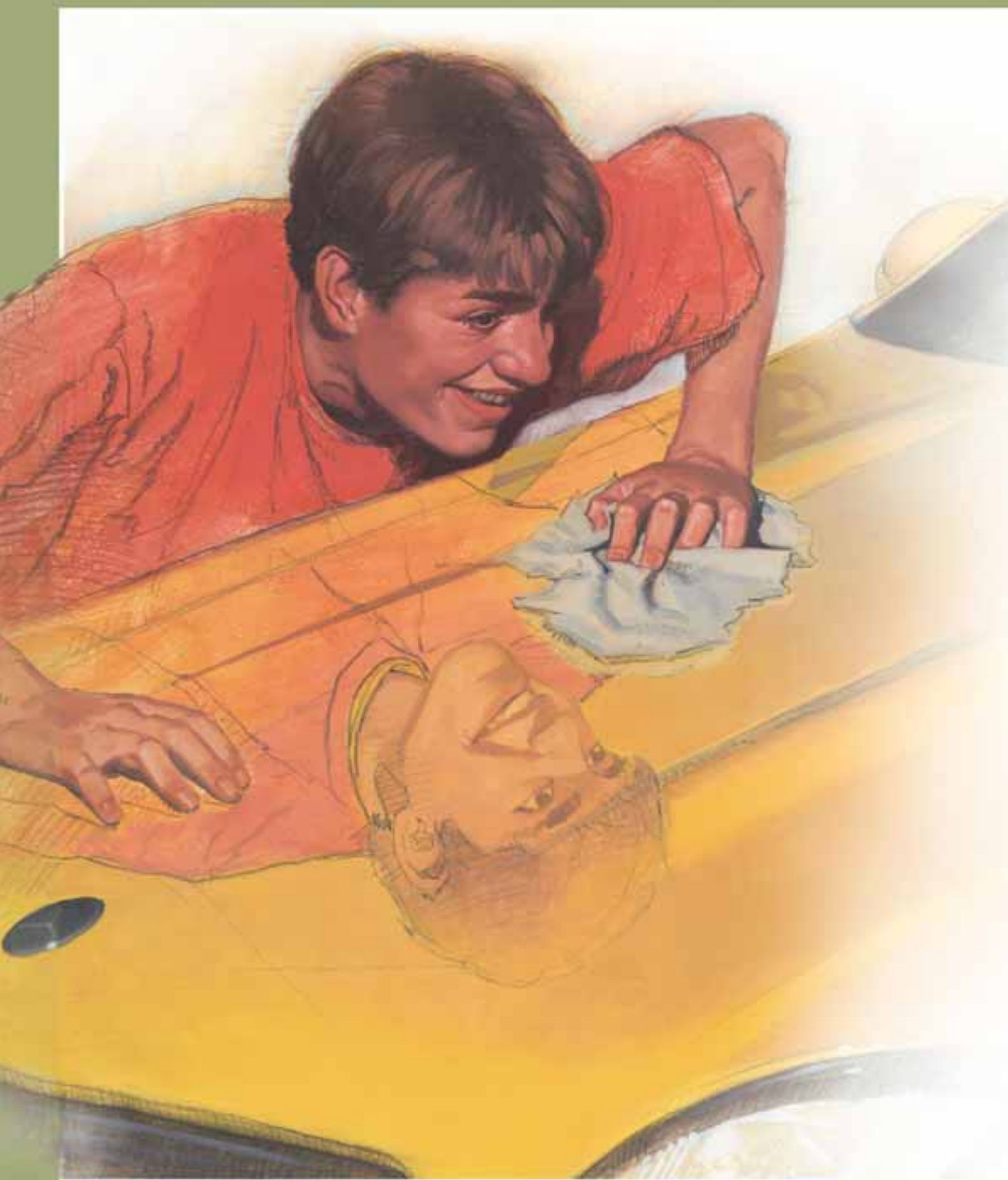
Dagligen lär vi oss
alla om och om
igen att kärleken,
Frälsarens rena kärlek,
aldrig upphör. Så många
systrar i Hjälpföreningen

utför så mycket gott när de tjänar sina
familjer." ("Kärlek: En familj, ett hem
åt gången", *Liabona*, nov 2002, s 109.)

**Äldste Bruce C Hafen i de sjuttios
kvorum:** "[Kristlig kärlek] utvecklas inte
bara genom vår egen kraft, även om vår
trofasthet är en nödvändig förutsättning
för att få den. Snarare är det så att den
kristliga kärleken utgöts över Kristi
'sanna efterföljare'. (Moroni 7:48; kursiv-
ering tillagd) ... Avsikten med att för-
läna Kristi rena kärlek är inte enbart att
få Kristi efterföljare att utföra kärleksfulla
handlingar mot andra, hur önskvärt det
än är. Slutmålet är att förvandla hans
efterföljare så att de blir *lika honom*."
("Huvudprydnad i stället för aska: Jesu
Kristi försoning", *Nordstjärnan*, apr
1997, s 46.)

• *Vad kan du göra mer för att få
den kärlek som manar dig att älska
andra som Frälsaren älskar dem?*

• *Vad kan du göra för att över-
vinna kärlekslösa tankar och
känslor?* ■

DU SITTER I FÖRARSÄTET

PRESIDENT BOYD K PACKER

Verkställande president
i de tolv apostlarnas kворum

För flera år sedan besökte jag en stor bilhandel och tittade på många nya bilar. Särskilt en fångade min uppmärksamhet — en sportmodell med sufflett och all den utrustning man kan drömma om. Det fanns knappar för allting och mer hästkrafter än i ett helt kavalleri. Vad jag skulle ha tyckt om att ha en sådan bil när jag gick i high school! Det slog mig att ni som är i gymnasieålder kanske skulle vara intresserade av att äga en sådan bil.

Låna ut sin klenod

Vill du föreställa dig något tillsammans med mig? Föreställ dig att jag har bestämt mig för att ge en typisk tonåring en sådan bil och att du är den som har valts ut. Samma kväll du ska få bilen så upptäcker jag att du inte riktigt klarar av ekonomiskt att sköta en sådan bil, så jag bidrar generöst

med fri bensin, olja, underhåll, däck, ja allting som din bil behöver. Jag ger dig allt detta och räkningarna kommer till mig.

Du kommer verkligen att ha glädje av denna bil! Tänk att få köra den till skolan i morgon! Tänk på alla nya vänner du plötsligt skulle få.

Kanske dina föräldrar ställer sig tveksamma till att låta dig fritt använda bilen, så jag gör ett besök hos dem. De är säkert motvilliga, men på grund av min ställning som en av kyrkans ledare så samtycker de.

Låt oss alltså föreställa oss att du har din bil, allting som behövs för att ta hand om den och frihet att använda den.

Anta att du en kväll bjuds in till en fest i kyrkan. "Ni får alla plats i min minibuss", säger din lärare. "Du kan lämna bilen hemma." När de kommer för att hämta dig till festen minns du plötsligt din nya sportbil, att suffletten är nerdragen och att

Föreställ dig att jag har beslutat mig för att ge dig en sportbil. Jag betalar för bensin, olja, underhåll, däck, ja, allting som kan behövas till bilen.

Dina föräldrar
hyser stor
kärlek till
dig. De kan bli allt-
för nitiska när de
sätter upp regler
för dig. Men sådan
disciplin kan få dig
att börja vandra på
vägen till storhet.

bilen parkerats vid trottoaren. Du springer tillbaka till huset och ger bilnycklarna till din pappa och ber att han ska parkera den i garaget eftersom det ser ut som om det ska börja regna. Din far samtycker givetvis villigt till detta.

När du senare kommer hem märker du att bilen inte står vid trottoaren. "Kära gamla pappa", tänker du för dig själv, "alltid villig att hjälpa till." Men när minibussen kör in på infarten och lyser upp garaget så ser du att det är tomt.

Du rusar in i huset, finner din pappa och frågar var bilen är.

"Å, jag lånade ut den till någon", svarar han.

Föreställ dig sedan följande typ av konversation:

"Okej, vem var det?" frågar du.

"Den där pojken som ofta kommer hit", säger pappa.

"Vilken pojke?"

"Tja ... jag har ofta sett honom fara förbi på cykel."

"Vad heter han?"

"Tyvärr, det fick jag inte reda på."

"Vart tog han bilen?"

"Jag blev inte helt på det klara med det."

"När lämnar han tillbaka den?"

"Egentligen kom vi inte överens om det."

Föreställ dig sedan din far med viss otålighet säga: "Lugna ner dig nu. Han rusade in här. Han behövde en bil. Du använde den inte. Han verkade ha oerhört bråttom och han såg ut som en ärlig pojke, så jag gav honom nycklarna. Koppla av. Gå och lägg dig. Det ordnar sig."

Jag antar att du under rådande omständigheter skulle titta på din far med ett förvånat ansiktsuttryck och undra om han fått en skruv lös.

Bara en dåraktig far skulle låna ut en sådan dyrbar utrustning på sådana villkor — särskilt när det gäller en bil som tillhörde dig.

Föräldrar lånar ut sina klenoder

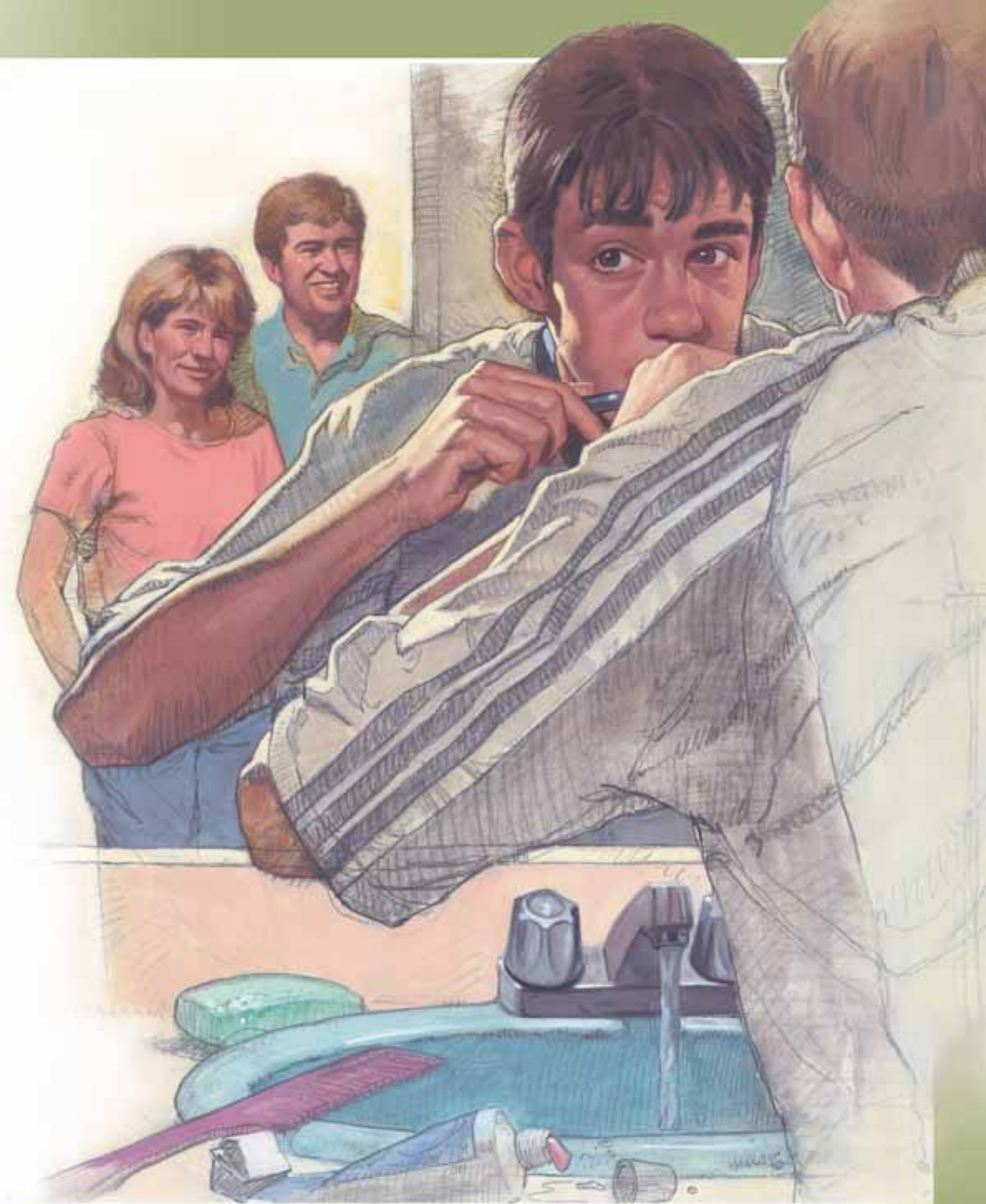
Jag är förvissad om att du har fångat andemeningen med denna lilla illustration, särskilt om du är i gymnasieåldern. Det är under dessa år som man börjar gå ut med varandra — denna sedvänja att låta två par föräldrar låna ut sina tonåringar till varandra i det nödvändiga och viktiga syftet att dessa ska finna vägen till mognad och slutligen till äktenskap. Kanske du för första gången lägger märke till och börjar opponera dig mot dina föräldrars intresse av och deras inflytande över vad du gör.

Träffar leder till äktenskap. Äktenskapet är ett heligt religiöst förbund och i sin mest upphöjda form ett evigt förbund. Alla förberedelser som har med äktenskap att göra, oavsett om det är personligt eller socialt, angår oss som medlemmar i kyrkan.

Om du är tillräckligt gammal för att gå ut på träffar är du tillräckligt gammal för att veta att dina föräldrar inte bara har rättigheten, utan också den heliga skyldigheten, att de fått rådet av kyrkans ledare, att befatta sig med vilka du går ut med.

Om du är tillräckligt mogen för träffar är du tillräckligt mogen för att utan barnsliga argument acceptera deras rätt att som föräldrar sätta upp regler för dig.

Ingen förnuftig far skulle låna ut din nya bil till någon, att åka var som helst, göra vad som helst, komma tillbaka när som helst. Om du är tillräckligt gammal för träffar är du tillräckligt gammal för att inse att det vore dåraktigt om föräldrarna lånade ut sina barn på sådana villkor. Försök inte få dina föräldrars tillåtelse att

låna ut sin mest dyrbara ägodel för träffar på sådana bräckliga villkor.

Faktum är att utlåandet av bilen inte behöver vara så allvarligt som du tror, för om bilen helt och hållet skulle förstöras kan den ersättas. Men det finns en del problem och risker med träffar som det inte finns en lika lycklig lösning på.

Några riktlinjer för träffar

När du är tillräckligt gammal bör du börja med träffar. Det är bra för unga män och unga kvinnor att lära känna och uppskatta varandra. Det är nyttigt för dig att komma ut på matcher, danser och utflykter, att göra allt det som hör ungdomen till. Vi uppmuntrar våra ungdomar att gå ut med varandra. Vi uppmuntrar dem att sätta höga normer för träffar.

När är de tillräckligt gamla? Mognad kan skilja sig åt från individ till individ, men vi är övertygade om att träffar inte

bör inledas före 16 års ålder. Och då bör den idealiska träffen äga rum i en grupp. Håll er till gruppaktiviteter, umgås inte två och två. Undvik stadigt sällskap. Stadigt sällskap är detsamma som uppvaktning, och förvisso bör uppvaktning ske först efter tonårstiden.

Träffar bör inte äga rum för tidigt eller utan övervakning. Du bör uppskatta dina föräldrar om de är måna om detta.

Ungdomar får ibland den felaktiga föreställningen att andlighet och religiös inställning inkräktar på ungdomlig utveckling. De förmodar att kyrkans fordringar hindrar den unge mannen och unga kvinnan från att uttrycka sig helt och fullt.

Den ungdom som tycker att kyrkan bygger ett staket runt kärleken för att hålla honom utanför den är dårlig. O, ungdomar, om ni bara visste! Kyrkans fordringar är vägen till kärlek och lycka, med skyddsräcken säkert fastsatta, med skyltar tydligt uppsatta och med hjälp längs vägen.

Det är beklagligt att opponera sig mot råd och begränsningar. Ni som följer kyrkans normer är lyckligt lottade, om det så bara är en följd av lydnad eller vana. Er lycka blir fullständig.

Dina föräldrar älskar dig

Var tålmodig mot dina föräldrar. Deras kärlek till dig är stor. De är känslomässigt bundna vid dig, och det kan tänkas att de blir alltför nitiska när de sätter upp regler för dig. Men var tålmodig. Kom ihåg att de är engagerade i ett stort "gör-det-själv-fostringsprojekt" och att detta är första gången de är med om det. De har aldrig tidigare uppfostrat någon som du.

Ge dem rätt att missförstå och att göra ett misstag eller två. De har gett dig denna rättighet. Erkänn deras myndighet. Var tacksam för

deras disciplin. En sådan disciplin kan få dig att börja vandra på vägen till storhet.

Var öppen mot dina föräldrar. Samtala med dem. Diskutera dina problem med dem. Be tillsammans med dem före en träff.

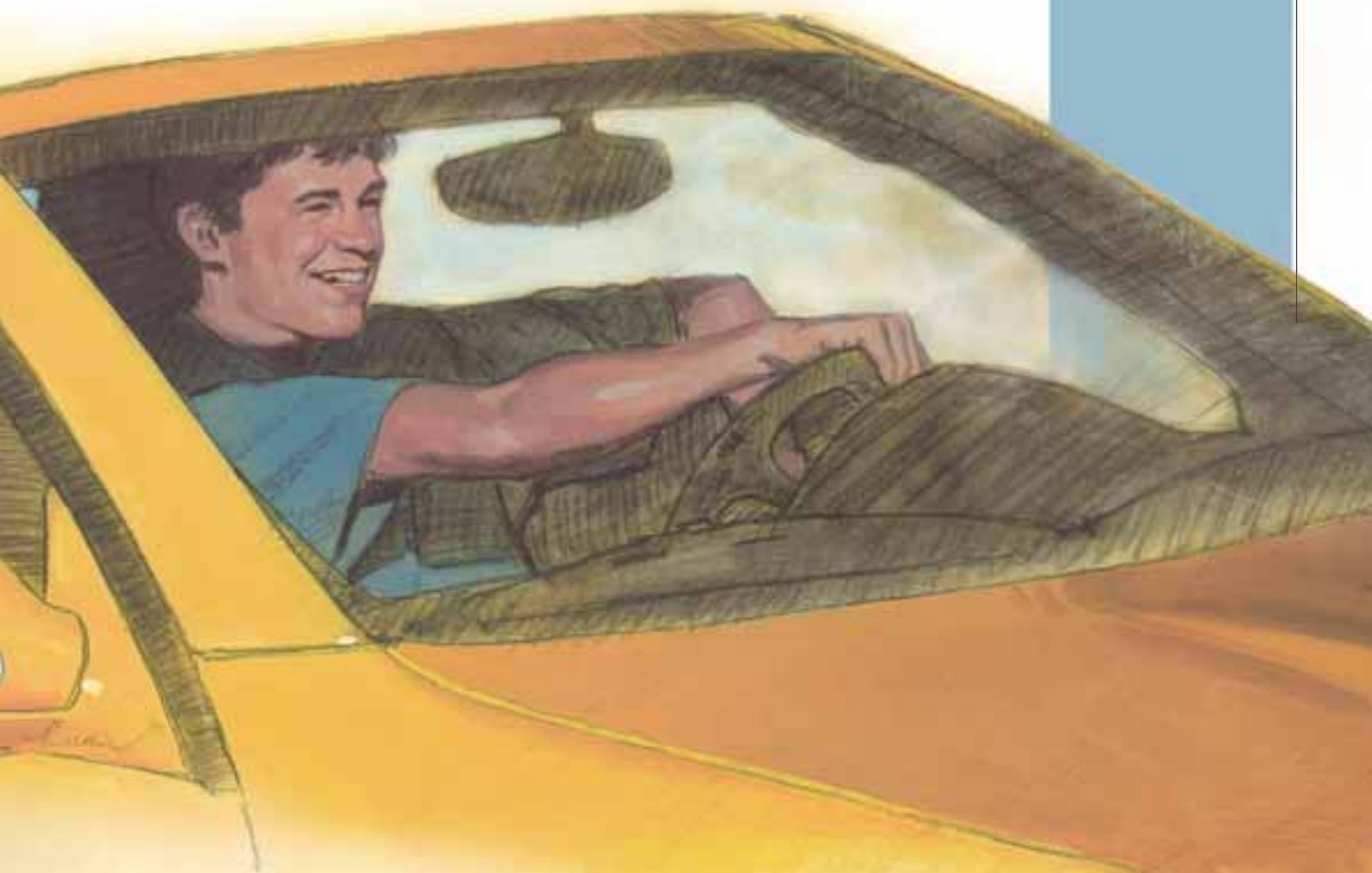
Ge akt på råd från din biskop, från dina lärare i prästadömet och i biorganisationerna och från din seminarielärare.

Ungdomar, hedra er far och mor. Detta är det första budet med ett löfte: "Så att ni får leva länge i det land som HERREN, er Gud, ger er." (Se 2 Mos 20:12.)

Jag vittnar om att Gud lever. Ni är nu tillräckligt gamla för att veta att vi, era föräldrar, också är barn, som eftersträvar att följa samma myndighet och disciplin. Vi älskar er, våra ungdomar. Men dessutom respekterar vi er. ■

Från ett tal på generalkonferensen i april 1965.

När du är tillräckligt gammal bör du börja med träffar. Besök tävlingar, danser och utflykter. Den ideala träffen äger rum i en grupp.

Bygga en lektion

på Kyrkans presidenters lärdomar

Har du svårt att förbereda lektioner för Hjälpföreningen eller melkisedekska prästadömet? Genom att följa några enkla principer bygger du en inspirerande, vördnadsfull lektion.

JAN PINBOROUGH

De flesta byggprojekt inleds med två saker: en uppsättning byggmaterial — till exempel brädor, spikar och takplattor — och en planritning som visar hur man sätter samman materialet.

Att bygga en lektion med utgångspunkt från *Kyrkans presidenters lärdomar* (melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens studiekurs) är ett annat slags projekt. Du har naturligtvis byggmaterial — *Kyrkans presidenters lärdomar*, skrifterna, dina egna och kvorum- eller klassmedlemmarnas vittnesbörd och erfarenheter av att leva efter evangeliet. Men var finns ritningen som exakt visar hur man sätter samman detta material till en inspirerande lektion?

De flesta andra lektionsböcker i kyrkan innehåller en översikt som visar hur man undervisar om varje begrepp. Men *Kyrkans presidenters lärdomar* är personliga studiehjälpmedel — såväl som lektionsböcker — och de innehåller inga lektionsplaner. Så när du förbereder en lektion ur *Kyrkans presidenters lärdomar* är du både arkitekt och byggmästare.

Utforma din egen plan

Denna uppgift kan tyckas överväldigande — särskilt om du inte har så stora erfarenheter av undervisning. Men att utforma din egen lektionsplan ger dig stora möjligheter att "skraddarsy" utifrån klassens behov. Att följa några enkla principer gör förberedandet av en inspirerande och tillämplig lektion till en uppgift som du klarar av.

Inled alltid lektionsförberedelserna med bön. Till alla lärare har Herren gett ett trösterikt löfte, tillsammans med en förmaning: "Anden skall givas eder genom trons bön, och om I icke mottagen Anden, skolen I icke undervisa." (L&F 42:14) Att be om den Helige Andens inflytande i dina

**När du förbereder dig
för att undervisa, läs
igenom hela kapitlet
för veckan och mar-
kera de citat som gör
särskilt intryck på dig.**

Att ställa frågor som uppmuntrar till klassdiskussion är vanligtvis till större hjälp än att hålla en stramt hållen presentation.

lektionsförberedelser är ett oundgängligt första steg. Det kan utgöra skillnaden mellan en oinspirerad lektion och en lektion som förmedlar sann kunskap om evangeliet. Syster Karen Knickerbocker, som tjänar i Mikronesienmissionen Guam, har funnit att hennes mest värdefulla lektionsförberedelser utgörs av "ständig bön om att hennes systrars öron och hjärtan ska vara öppna för kunskap".

Planera en diskussion, inte ett föredrag. "En bra lektion från *Kyrkans presidenters lärdomar* liknar vanligtvis mer en diskussion än en stramt hållen presentation", förklarar R Val Johnson, före detta chef vid kyrkans utbildningsavdelning. Istället för att se

LÄRARENS ANSVAR

"Målet med all evangelieundervisning ... är inte att proppa eleverna fulla med kunskap. Det är inte att visa hur mycket läraren vet, inte heller är det blott och bart att utöka kunskapen om kyrkan. *Det grundläggande målet för undervisning i kyrkan är att åstadkomma betydande förändringar i pojkars och flickors, mäns och kvinnors liv. Syftet är att inspirera den enskilde att tänka på, känna för och sedan göra något åt evangeliets sanningar och principer.*"

President Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, Conference Report, okt 1970, s 107.

dig själv som en föredragshållare som måste vara förberedd på att besvara varje tänkbar fråga, se dig själv som en guide på en upptäcktsresa. Din uppgift är inte att hålla en historiektion eller ens en lektion om profetens liv. Ej heller är din uppgift att skapa en lektion från andra källor om ämnet än de som finns i studiematerialet. Din uppgift är på en gång både enklare och mera djup: att låta eleverna upptäcka och tillämpa i sina egna liv de sanningar som uppenbarats av profeten.

Före lektionen läser du igenom hela kapitlet för veckan och markerar de citat som gör särskilt intryck på dig. Ett kapitel i *Kyrkans*

presidenters lärdomar innehåller vanligtvis mer material än vad som går att lära ut under en enda lektion. Att markera de citat som du tycker är särskilt viktiga hjälper dig att göra en slutgiltig bedömning av vad ni bör läsa och diskutera.

Välj ut de citat du kommer att använda till lektionen. Dessa citat utgör själva kärnan i det du tänker ta upp under en lektion. Kapitlets underrubriker och frågorna i slutet kan hjälpa dig att göra ett urval. Kom ihåg när du planerar att du och dina elever kan använda tid till att diskutera hur citaten går att tillämpa i våra liv. Betänk också att din uppgift inte bara består i att diskutera ett visst evangelieämne, utan att diskutera en given profets lärdomar om detta ämne.

Finn skriftställen som stöder ämnet. Eftersom skrifterna är Herrens ord så för de in hans Ande i klassrummet. "Skrifterna för med sig djup och insikt till diskussionen", påpekar Rodrigo Durán i Providencia församling, Santiago Las Condes stav, Chile.

Planera en inledning som fångar uppmärksamheten. De två första minuterna i varje lektion är mycket viktiga. Det är vanligtvis under dessa 120 sekunder som klassdeltagarna avgör om de vill lägga ner mental ansträngning på lektionen. Roxana San Martín de Seguel från Providencia församling i Las Condes stav i Santiago, Chile, skickade runt en spegel och bad systrarna berätta vad de såg i den. "Ett ansikte", sade en. "En Guds dotter", sade en annan. Eleverna

ELEVENS ANSVAR

"Utbildning — särskilt andlig utbildning — betonas ständigt av Herren. Vi kan inte bli

frälsta i okunnighet, men Herren kan bara uppenbara ljus och sanning för oss i den mån vi är redo att ta emot detta. Följaktligen åligger det var och en av oss att göra allt vi kan för att öka vår andliga kunskap och insikt genom att studera skrifterna och orden från de levande profeterna. Då vi läser och studerar uppenbarelserna, kan Anden bekräfta i våra hjärtan äktheten i det vi lär oss. På det sättet talar Herrens röst till var och en av oss. Då vi begrundar lärdomarna i evangeliet och tillämpar dem i det dagliga livet, blir vi bättre rustade att ta emot ytterligare ljus och sanning."

Äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum, "Underbara är Herrens uppenbarelser", Nordstjärnan, jul 1998, s 32.

engagerades omedelbart och lektionen inleddes med en underbar anda, erinrar sig syster de Seguel.

Välj undervisningsmetoder som passar till ämnet. Åskådliggörande undervisning, tankeväckande frågor, rollspel och många andra metoder kan skapa intresse och motivation för inlärnin. Förslag på undervisningsmetoder finns i *Undervisning: Den högsta kallelsen* (36123 180) eller *Handledning för undervisning* (34595 180).

Tillämpa, tillämpa, tillämpa. Att tillämpa lektionsbegrepp på det verkliga livet är kanske den viktigaste delen av lektionen. Det kan också kräva mest eftertanke och planering.

Men om inte deltagarna kopplar samman evangeliets sanningar med sina egna liv så kan det hända att lektionen bara blir en intellektuell övning.

Vital Jonel i Petit Goave gren, Haitimissionen Port-au-Prince, förklarar hur man genom att använda lämpliga personliga erfarenheter för in Anden i klassrummet: "Jag ber om exempel från klassdeltagarnas liv. Dessa

berättelser är både upplyftande och fångar klassens uppmärksamhet. En lämplig berättelse, hämtad från personliga erfarenheter och bekräftad genom hjärtats vittnesbörd, bidrar till att föra ut lektionens budskap."

Åskådliggörande exempel, tankeväckande frågor och rollspel kan vara effektiva redskap i att fånga klassdeltagarnas uppmärksamhet.

Välj ut några frågor i förväg. Välj gärna frågor som hjälper dina elever att fundera över hur en princip är tillämplig på personer under olika omständigheter. Du kan välja några av diskussionsfrågorna i slutet av varje

INRIKTNING PÅ INSPIRERAD UNDERVISNING

”Mycket av våra nutida profeters inspirerade undervisning har sam-

manställts i *Kyrkans presidenters lärdomar*, vår studiekurs för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen. De tidlösa lärdomarna och principerna som finns i dessa böcker är en källa till gudomlig visdom och vägledning. Kloka lärare i församlingar och grenar byter inte ut detta mot sina egna ämnen och sin egen visdom, utan fokuserar på dessa inspirerade lärdomar och hur de kan tillämpas på nuvarande omständigheter och svårigheter.”

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum: ”*Tacka för allting*”, *Liahona*, maj 2003, s 96.

kapitel. En hjälpföreningslärare säger: ”Jag tycker om att ställa frågor som åtminstone delvis kan besvaras av ett visst citat. Om inte eleverna omedelbart uttrycker sina tankar så läser vi citatet för att se vad profeten har lärt. Hans ord friskar ofta upp minnet och manar klassdeltagarna att berätta om sina egna insikter och upplevelser.” Du kan också utse en elev att läsa en del av lektionen i förväg och rapportera för klassen vilka insikter han eller hon har fått angående ämnet.

Bär ditt vittnesbörd och ge andra

möjlighet att göra detsamma. Att dela med sig av sina vittnesbörd kan hjälpa dina elever att ta det avgörande steget från inläring till tillämpning. President Gordon B Hinckley förklarade att om lärare talar från hjärtat ”så tänds det en eld i deras hjärta som de undervisar”.¹

Uppmuntra klassdeltagarna att studera lektionen i förväg och att diskutera den i hemmet efteråt. Ett schema med läsuppgifter kan hjälpa dem som verkar i Primärs, Unga kvinnors och Unga mäns organisationer att veta vad de ska studera hemma. De som besöker klassen kan också ha nytta av ett lässchema, tillsammans med förslaget att de studerar lektionen och tar med sig sin bok till lektionen. Det kan vara lättare för dem att bidra till diskussionen om de har tillgång till sin bok och känner till materialet. De kanske till och med finner att de är mer mottagliga för Andens maningar och är mer villiga att uttrycka sina tankar. Du kan också föreslå att eleverna diskuterar lektionen med make/maka, rumskamrater eller vänner, före och efter lektionen. På det sättet kan de se hur lektionerna påverkar deras liv hela tiden.

Bygga någonting av evigt värde

Varje gång du planerar och håller en lektion från en av böckerna i serien *Kyrkans presidenters lärdomar*, så bygger du någonting av evigt värde. I en tid då män och kvinnor är

i behov av de stödjande, förankrande orden hos Guds profeter som aldrig tidigare, är det din förmån att bygga upp tro på Herren, att bygga förståelse för hans evangelium och att bygga upp kraft att följa hans lärdomar idag.

”Att vara lärare är underbart!” säger Patricia Arancibia de Moya i El Labradors församling, Vicuña Mackenna stav i Santiago, Chile. ”Om vi förbereder oss att hålla en lektion på rätt sätt genom att söka Andens ledning genom bön, så växer

vår kunskap om Frälsaren. Vi känner hur vackert evangeliet är. Och när vi bär vårt vittnesbörd för dem vi undervisar, så vidrör vi deras hjärtan eftersom den Helige Anden vittnar för var och en av dem om dessa eviga sanningar.” ■

Jan Pinborough är medlem i East Mill Creeks fjärde församling, East Mill Creeks stav i Salt Lake City.

SLUTNOT

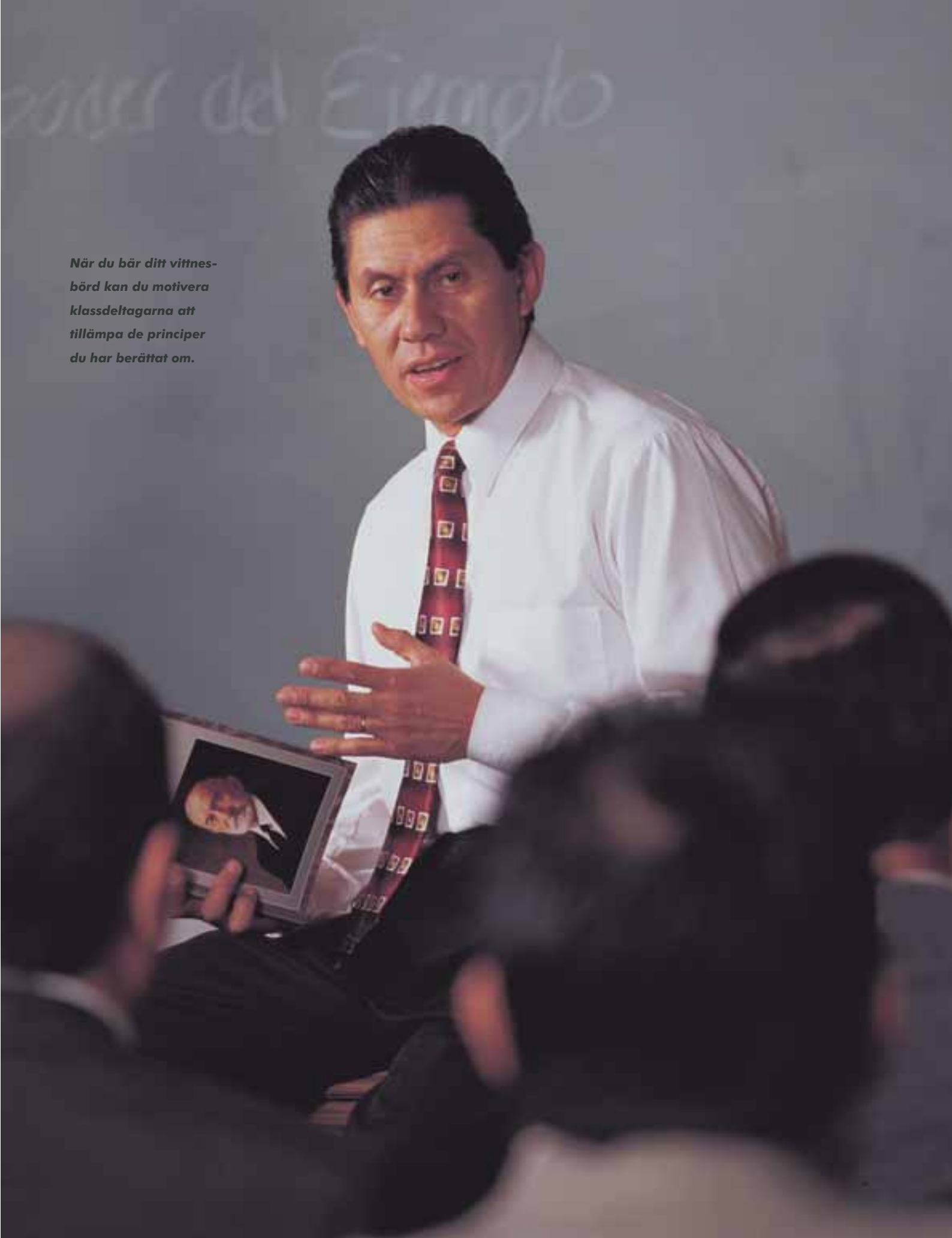
1. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), s 620.

För ytterligare hjälp, se Dallin H Oaks, ”Undervisa om evangeliet”, *Liabona*, jan 2000, s 94–98.

LÄRA SIG AV PROFETERNA

Hur har böckerna *Kyrkans presidenters lärdomar* varit till störst nytta för dig? Vi söker efter tankar, förslag och upplevelser som inspirerar andra att åtnjuta de fulla välsignelserna av att studera och tillämpa dessa hjälpmedel. Skicka ditt bidrag till Learning from the Prophets, *Liahona*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; eller skicka e-post till cur-liahona-imag@ldschurch.org. Ta med fullständigt namn, hemadress, telefonnummer och församling, stav (eller gren, distrikt).

*När du bär ditt vittnes-
börd kan du motivera
klassdeltagarna att
tillämpa de principer
du har berättat om.*

Han lider med oss

Alma bar ett starkt vittnesbörd om Frälsarens medkänsla och förståelse för våra jordiska prövningar.

ÄLDSTE FLÁVIO A COOPER

områdesauktoritetssjuttio
området Brasilien Syd

Som ny medlem i kyrkan hörde jag kommentaren: "Ingen kan läsa Almas bok utan att komma till insikt om att Mormons bok är sann!" Detta uttalande väckte min nyfikenhet. Det fick mig att undra: Vem var Alma? När levde han? Vad undervisade han om?

Alma, som var namngiven efter sin far, som också var profet, var upprorisk i sin ungdom. Men som svar på gudomlig tillrättavisning (se Mosiah 27:8–32), gjorde Alma den yngre bot och bättring och blev en stor förkämpe för det goda. Hans omvändelse och fortsatta flit i Herrens tjänst förberedde honom för kallelsen att presidera över kyrkan på hans tid. Han var också överdomare för sitt folk, ett

ansvar han avlade sig när han insåg att enda sättet att förbättra folket var att undervisa om evangeliet och bära ett rent och kraftfullt vittnesbörd om Jesus Kristus. (Se Alma 4:16–20.)

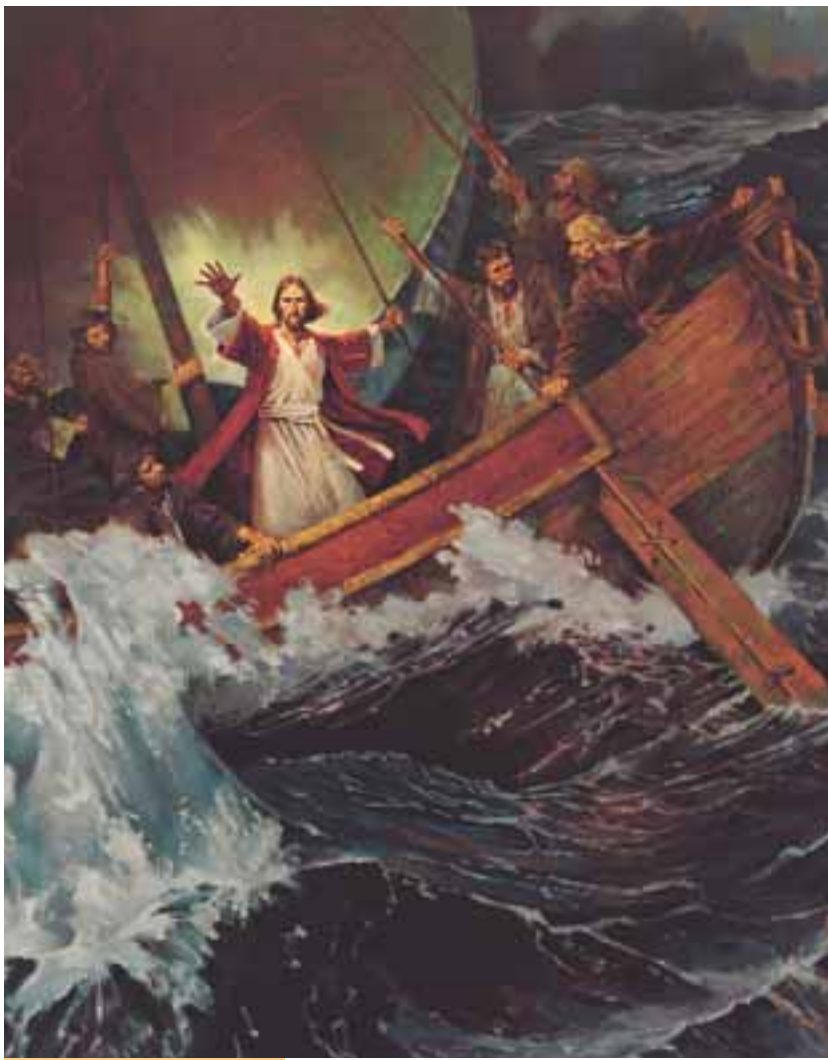
En del av Almas värtaliga vittnesbörd om Frälsaren finns sammanfattat i Alma 7:10–13. För det första lär Alma att Frälsaren skulle födas på ett mirakulöst sätt som Guds Son, att han skulle "lida plågor, bedrövelse och frestelser av alla slag" i uppfyllelse av profetian. (v 11) För det andra skulle Herren ta på sig den fysiska döden, så att han skulle "lossa dödens bojor, vilka fjättra hans folk". (v 12) För det tredje skulle Frälsaren ta på sig sitt folks synder, "och utplåna deras överträdelser i kraft av sitt befrielseverk". (v 13)

Han förstår hur vi provas och lider

Almas profetiska vittnesbörd om Herrens liv och hans försoning och uppståndelse — ett vittnesbörd beseglat med profetisk välsignelse (se Alma 7:25–26) — gavs 83 år före vår Frälsares födelse. Centralt i Almas budskap är det faktum att Kristus, som en följd av sitt lidande och sin död i köttet, skulle vara fylld

Almas profetiska vittnesbörd om Herrens liv och hans försoning och uppståndelse — ett vittnesbörd beseglat med en profetisk välsignelse (se Alma 7:25–26) — gavs 83 år före vår Frälsares födelse. Centralt i Almas budskap är det faktum att Kristus, som en följd av sitt lidande och sin död i köttet, skulle vara fylld med barmhärtighet.

Lärjungarna
frågade
förundrat:
"Vem är han, efter-
som både vinden och
sjön lyder honom?"
*Han är Kristus, Guds
Son, Skaparen av
himmel och jord —
Han som stillar stor-
marna i vårt liv.*

av barmhärtighet, "så att han enligt köttet må kunna bistå sitt folk i deras skröpligheter". (Alma 7:12) Frälsarens erfarenhet var sådan att det inte finns det minsta spår av våra problem eller prövningar som han inte har djup kunskap om. Han som var så missförstådd och föraktad, som led både kroppsligen och andligen (se Mosiah 3:7; L&F 19:18–19), som frestades av den onde att överge sin mission (se Matt 4:1–11), förblev ändå fläckfri och utan synd. (Se Hebr 4:15.)

Sålunda är Herren djupt införstådd med våra mänskliga prövningar. Han kan förstå dem och vara barmhärtig när vi utsätts för svåra omständigheter, eftersom han har fullkomlig medkänsla.

Genom profeten Joseph Smith har Herren lovat att "dina motgångar och lidanden skola endast vara ett ögonblick, och därefter skall

Gud, om du har uthärdat väl, upphöja dig i höjden". (L&F 121:7–8) Han fortsätter: "Allt detta skall giva dig erfarenhet och tjäna dig till godo. Människosonen har nedstigit ännu djupare. Är du större än han? Fortsätt därför på din väg ... ty Gud skall vara med dig evinnerligen." (L&F 122:7–9)

När vi söker Herren kommer han, i sin kärleks storhet, att undervisa oss och ge oss råd och även ta hand om oss i våra prövningar.

Han hjälper oss i våra prövningar

Frälsaren kan besvara våra böner om hjälp på flera sätt, bland annat genom att (a) lätta våra bördor, (b) öka vår förmåga att bära våra bördor, (c) låta ökade bördor ge oss välbefärd erfarenhet, och (d) inte ge omedelbar hjälp för att pröva och stärka vår tro och undervisa oss.

Skrifterna är fyllda med exempel på hur Herren lyfter sitt folks bördor. (Se, till exempel, Alma 36:16–23; 3 Nephi 17:7.) Och förutom de skriftliga redogörelserna finns otaliga erfarenheter i hans efterföljares liv i många tidsepoker som visar på det verkliga uppfyllandet av Frälsarens löfte: "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila." (Matt 11:28)

Ibland tas inte våra bördor bort, men vår styrka att bära dem ökar. Ett exempel är berättelsen om Limhi och hans folk. Lamaniterna förtryckte dem genom att lägga "tunga bördor på deras skuldror". (Se Mosiah 21:3.) Limhis folk ödmjukade sig och bad om att Gud skulle "befria dem från deras lidanden". (v 14) Vår himmelske Fader "hörde deras rop och uppmjukade lamaniternas hjärtan, så att de började lätta deras bördor. *Dock fann Herren icke för gott att befria dem från trældomen.*"

(v 15; kursivering tillagd.) Bara några kapitel senare i Mosiah kom en liknande hjälp till en annan grupp när ”bördorna, som lades på Alma och hans bröder, blev lättade. Ja, Herren styrkte dem, så att de kunde bära upp sina bördor med lätthet, och de underkastade sig glada och med tålamod allt vad Herren ville.” (Mosiah 24:15) Många gånger erbjuder våra bröder och systrar i evangeliet talanger, råd, resurser, tid, omtanke eller prästadömsvälsignelser för att hjälpa oss bära våra bördor, ”på det de må vara lätta”. (Mosiah 18:8)

Våra bördor ökar till och med ibland för att ge oss välbehövlig erfarenhet. Jag minns ett tillfälle när jag var biskop. Det fanns flera medlemmar i församlingen som genomgick svåra problem och jag kände en tung börda på mina axlar. En kväll utgöt jag min själ till Herren och vädjade till honom att lyfta bort från mina axlar den börda som vägde så tungt på mig.

Det var en speciell bön. Han hörde och besvarade den. Några veckor senare avlöstes jag som biskop och kallades att presidera över en stor stav.

Äldste Helio da Rocha Camargo, före detta medlem i de sjuttios kворum, berättade en gång om en församlingskamrer som uppriktigt bad om att han skulle kunna lära sig vad han behövde veta för att uppfylla sin kallelse. Vid denna tidpunkt fördes alla statistiska och ekonomiska uppteckningar manuellt, utan hjälp av dator. Den här månaden råkade församlingskamreren ut för varje tänkbart problem. Bankutdrag stämde inte, uppteckningar innehöll felaktiga datum, och så vidare. Dessa problem förde med sig extra och överväldigande arbete. Kamreren gick till sin himmelske Fader i bön och sade: ”Fader, jag bad dig att hjälpa mig att lära mig hur man är kamrer, och därefter blev det alla slags problem med uppteckningarna.” Svaret kom snabbt till hans sinne: ”Och hjälpte jag dig inte?”

Utan tvivel lär vi oss mer och utvecklas mer när vi vägleds av Herren genom de problem, utmaningar och

möjligheter som vi ställs inför (se 1 Nephi 1:1), vilket inkluderar våra kallelser i kyrkan.

President John Taylor (1808–1887) sade att prövningar inte bör överväldiga oss, att vi bör glädja oss över dem, för vi behöver dessa erfarenheter för vår eviga välgång hos Gud.¹

Vår levande profet, president Gordon B Hinckley, sade att oavsett de prövningar som kommer till många och i varierande former, ”är det vår plikt att vandra i tro och höja oss över världens ondska och hemsökelse”.²

När vi söker Herren kommer han, i sin kärleks storhet, att undervisa oss och ge oss råd och även ta hand om oss i våra prövningar.

Han överger oss inte

Om Herren inte avlägsnar våra prövningar när vi vill det, kan det vara för vårt bästa och för att uppfylla hans avsikter, även om vi för tillfället kanske inte alltid förstår varför. Sådana tillfällen kan vara en prövning av tron eller en inlärningsupplevelse. Gudomlig tröst, stöd eller befrielse kan mycket väl komma senare. Ett exempel i skrifterna är Frälsarens avsiktliga fördröjning med att bege sig till Betania för att hjälpa Lasarus. (Se Joh 11:4, 6, 21–44.)

Ett annat exempel på fördröjd befrielse inträffade på Galileiska sjön när Herren inte omedelbart stillade stormen. Trots att det blåste upp till full storm och vågorna slog över båten i sådan omfattning att hans lärjungar trodde att de skulle förgås, så sov Mästaren. (Se Matt 8:23–26.) Därefter, i en majestätisk demonstration av gudomlig makt, tog Herren kontroll över elementen, kuvade stormen och fick det att bli alldeles stilla. Lärjungarna frågade förundrat: ”Vem är han, eftersom både vinden och sjön lyder honom?” (Se v 27.)

Jag vittnar om att han inte överger oss. Han är Kristus, Guds Son, Skaparen av himmel och jord. Han som stillar stormarna i vårt liv vet hur han ska trösta sitt folk. ■

SLUTNOTER

1. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: John Taylor* (2001), s 207.
2. *Stand a Little Taller* (2001), s 164.

En lång stund
tittade jag på
bilden av pro-
feten. Plötsligt kän-
des det som om jag
stod rätt framför
honom.

Hur kan jag stödja honom?

Irene Coimbra

Jag hade bara varit medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga en kort tid, och jag var mycket lycklig. Jag steg upp tidigt varje söndag för att besöka kyrkan med min lilla dotter, och jag visste att jag fick god andlig näring.

En söndag hände något som gjorde mig bekymrad.

Jag var på en församlingskonferens och vår stavspreidents ord var mycket betydelsefulla för mig. Därefter sade han: "Bröder och systrar, jag skulle vilja att ni räcker upp högra handen för att

visa att ni stöder president Gordon B Hinckley som vår profet och president för kyrkan." Alla de ungefär 50 medlemmarna i min församling räckte upp handen — utom jag. Stavspreidenten bad oss sedan att stödja de andra generalauktoriteterna. Inte heller denna gång räckte jag upp handen. Slutligen bad han oss att stödja våra lokala ledare. "Nu kan jag räcka upp handen", tänkte jag. "Jag känner de ledarna, så jag kan stödja dem."

Ingen frågade mig varför jag inte räckt upp handen för att stödja profeten och generalauktoriteterna — troligen därför att de visste att jag var ny medlem i kyrkan. Men det som hade hänt fortsatte att bekymra mig. "Hur kan stödja president Hinckley när jag inte känner honom?" undrade jag. "Och hur kan jag lära känna honom när jag bor i Brasilien och han bor i Förenta staterna? För att stödja honom behöver jag känna honom och se honom ansikte mot ansikte."

Därefter började Anden tala till mig: "Du har aldrig sett Jesus Kristus ansikte mot ansikte, men du stöder honom."

"Ja, men jag känner honom genom skrifterna, de vittnar om honom."

"Du kan också känna profeten, utan att se honom ansikte mot ansikte."

"Hur?"

"Genom att läsa och begrunda hans ord. Om du ber om vägledning från din himmelske Fader kommer han att hjälpa dig förstå hur du ska stödja profeten."

Och det var vad jag gjorde. Under de följande dagarna läste jag flera av president Hinckleys tal. Jag tittade på honom och lyssnade till honom när han talade på videofilmer och observerade varje detalj jag kunde om honom och hans lärdomar. Och jag bad om insikt.

Då, en dag när jag läste en artikel i *Liabona*, trängde president Hinckleys ord djupt in i min själ: "Det är aldrig

för sent att lära. Detta tror jag på av hela mitt hjärta." ("Ett samtal med ensamstående vuxna", *Liabona*, nov 1997, s 22.) Jag trodde också på detta av hela mitt hjärta och kände att det inte var för sent för mig att inhämta kunskap.

En lång stund tittade jag på bilden av profeten bredvid denna artikel. Plötsligt kändes det som om jag stod rätt framför honom. Jag såg på hans ögon — ögon som tycktes tala om evigheten. Jag såg på hans ansikte — vilket utstrålade frid. Jag hade studerat hans lärdomar och känt Anden vittna om dem. För första gången visste jag att jag kände president Hinckley och att jag kunde lita på och stödja honom.

Jag omsluts av ett djupt välbefinnande och jag kände en önskan att höja min högra hand, inte bara inför medlemmarna i min församling, utan inför hela världen. Genom Andens vittnesbörd kunde jag med fullständig övertygelse förkunna: "Också jag stöder profeten." ■

Irene Coimbra är medlem i Jardim Independência församling i Ribeirão Preto östra stav, Brasilien.

Omsluten av hennes kärlek

Ethelyn D Graham

Det var en ljus, klar morgon, och jag förberedde mig för att hålla i en möhippa. Jag älskar att ordna fester — av vilket

slag som helst, när som helst, oavsett antal gäster. Varför kunde jag då inte bli fri denna mörka tungsintethet som nästan fick mig att brista i gråt? Ett familjeproblem hade gett min make och mig många sömnlösa nätter och mycken förtvivlan, och vi hade vädjat till Herren om hjälp.

Även om jag uppsänt tysta böner hela morgonen så kunde jag inte undertrycka min oro. Tidigare erfarenheter hade lärt mig att en god himmelsk Fader kunde lyfta mig upp från djupet när jag var andligt nära honom. Men det fanns inte mycket tid kvar innan jag behövde ta mig samman för att ta hand om mina gäster.

Bara en timme före festen såg jag hur Hjälpföreningens ledare för hjälpverksamheten närmade sig på infarten. Hon tittade på mig en lång stund och sade: "Det kändes som om jag borde träffa dig den här morgonen." Min första tanke var att det måste vara något problem. Jag var Hjälpföreningens president och jag visste att jag måste ta den tid som krävdes.

Därefter omsluts jag av Normas armar. Hon höll om mig och berättade för mig hur mycket hon älskade mig. Denna kära kvinna hade i all stillhet lagt sina armar runt behövande systrar under en lång tid. Många hade berättat om sin glädje över att hon på ett mirakulöst sätt kommit när de behövde henne som mest.

Nu var jag omsluten av hennes kärlek när jag behövde det som

mest. De tårar som jag kämpat mot hela morgonen rann fritt. Men vad som hade varit tårar av desperation och smärta förvandlades nu till den ljuva befrielse som renar själen och får en att känna sig bättre.

Tio minuter senare gick hon tillbaka nerför infarten och jag visste att en ängel hade tagit hand om mina behov den dagen. ■

Ethelyn D Grabam är medlem i Bountifuls fjärde församling, Bountifuls södra stav, Utah.

En tydlig röst bad mig att svänga till höger. När jag gjorde det såg jag en ensam person sitta på en bänk i ett övergivet shopping-center.

Försvunnen!

Christopher Alan Klein

Sent en kväll, en kort tid efter att jag blivit kallad som biskop, fick jag ett telefonsamtal från en bedrövad medlem. Hon sade till mig att hennes gamle make hade försvunnit. Han hade lämnat hemmet för att utföra några ärenden

och var kraftigt försenad. Tårfylld förklarade denna syster att hon ringt till alla sjukhusen i Southampton för att kontrollera om han tagits in där till följd av någon olycka. Polisen hade också larmats och spanade i hela staden.

Jag sade att jag genast skulle komma på besök för att se om församlingens medlemmar kunde hjälpa till på något sätt och för att ge henne en prästadömsvälsignelse om hon så önskade. Hon samtyckte tacksamt.

Jag ringde snabbt till äldsternas kvorumpresident. Nu var klockan mer än halv elva. Jag tycker normalt sett inte om att störa medlemmar sent på kvällen, men detta var en exceptionell situation och jag visste att jag kunde lita på broder Rossers hjälp.

När vi kom fram till systemens hem var medlemmar i hennes familj där, och det visade sig snart att allt som rimligtvis kunde göras för att hjälpa till hade gjorts. Det fanns inte mycket annat att erbjuda än tröst och att ge en prästadömsvälsignelse. Vi lade våra händer på denna kära systers huvud och välsignade henne med melkisedekska prästadörets kraft. Men när jag nått fram till den punkt då man vanligtvis skänker tröst och insikt enligt Andens vägledning var jag fullständigt tom på tankar. Jag fann mig själv vädjande till min himmelske Fader om att finna några ord varmed jag kunde välsigna henne, samtidigt som jag granskade mitt eget liv för att se om någon personlig ovärdighet var till hinder för gudomlig kommunikation. Efter vad som kändes som en lång tystnad kände jag mig till sist inspirerad att be min himmelske Fader att välsigna henne med den Helige Andens tröst och därefter avslutade jag välsignelsen.

När broder Rosser och jag gick till bilen efter välsignelsen uttryckte jag

min oro över att jag inte känt något annat än att be om den Helige Anden. Ju mer jag tänkte på saken, ju mer rädd blev jag för att någonting hemskt hade hänt den försvunne maken.

Det var nu efter midnatt. När broder Rosser och jag körde iväg kände jag mig manad att köra genom ett särskilt kvarter i staden hellre än att köra direkt hem. Broder Rosser samtyckte till att vi borde följa maningen.

Efter några minuter stoppades vi av ett rött trafikljus där jag hade för avsikt att köra till vänster. I det ögonblicket var det som om en hög och tydlig röst sade till mig att svänga åt höger. Ljuset slog om till grönt och jag svängde till höger. När vi körde över vägkorsningen såg jag en ensam person sitta på en bänk vid ett övergivet shoppingcenter. Jag svängde över dit och vi steg ur bilen. När vi närmade oss den person som satt hopkurad i kylan ropade vi namnet på den försvunne mannen. Han såg upp och vi kände igenom honom. Vi hade sänts direkt till honom!

Denna äldre broder hade ramlat och fått en hjärnskakning tidigare på dagen. När vi fann honom hade han återfått medvetandet men han hade ont och led av kylan. Vi ringde snabbt till polisen, kallade på ambulans och informerade hans hustru att han blivit funnen.

När vi försäkrat oss om att allt var väl började broder Rosser och jag att åka hemåt. Vi funderade på det som hade hänt. Vi hade fått direkt vägledning av den Helige Anden. Tårar strömmade nedför våra kinder.

Jag lärde mig en hel del den kvällen. För det första, att vi bara ska ge de välsignelser vi känner oss inspirerade att ge, inte de som vi tror att mottagaren vill höra. För det andra, att en prästadömsbärare alltid måste hålla sig värdig så att han ögonblickligen kan bli anlitad. För det tredje, att vår himmelske Fader tillkännager sin vilja i sin egen tid och på sitt eget sätt. För det fjärde, att vi behöver lära oss känna igen de många sätt varpå den Helige Anden kommunicerar med oss och agera enligt dessa meningar när vi får dem. Slutligen lärde jag mig att Herren ibland agerar direkt för att hjälpa till, och vi kan ibland bli de redskap varigenom hans hjälp kommer. Jag är tacksam för all undervisning jag fick den där kalla, mörka natten. ■

Christopher Alan Klein är medlem i Southamptons församling, Portsmouths stav, England.

Skydda mig på vägen

Gloria Olave

”**D**rabbas inte av panik, frun, men din son blev påkörd av en bil när han var på väg till skolan.”

Den unga kvinnans ord slog ned som en bomb i mina öron. Utan ett ögonblicks eftertanke slängde jag på luren, ryckte upp min lilla sovande flicka och sprang mot skolan. Jag grät och bad.

Inom några minuter befann jag mig på skolan. Där fanns femåriga

Abraham, sittande i sitt klassrum. Han såg fullkomligt frisk ut och berättade för mig att en bil kört på honom. Jag undersökte honom och även om jag inte kunde se någon uppenbar skada av olyckan så förde vi honom till sjukhuset.

När vi kom fram till akutmottagningen såg vi hur en man med nedböjt huvud snyftade. Någon måste ha pekat ut mig för honom, för när läkarna undersökte min son närmade sig den upprörde mannen nervöst och sade: "Jag är den som är ansvarig för att ha kört på din son.

Jag står för kostnaderna för allting som måste göras."

Mannen började berätta för mig exakt vad som hade hänt. Han hade kört genom en vägkorsning med trafickljus och inte sett hur pojken gått ut i gatan framför den stillastående bussen. Han lade märke till pojken först efter att han kört på honom med bilen. Han sade att det kändes som att ha kört på en tegelmur. Kollisionen förstörde hans bil

Mannen såg inte min son gå över gatan förrän hans bil hade träffat Abraham. Han sade att det kändes som att ha kört på en tegelmur.

och skadade medpassagerarna. Han berättade för mig att han slutit sina ögon och tänkt på den lille pojken som låg på gatan.

I sin förtvivlan då han återupplevde händelsen lade inte ens mannen märke till att min son nu sprang omkring och hoppade i korridorerna. Plötsligt slutade han tala och hans ögon började följa Abrahams hopp och språng. Han ropade: "Det är han. Det är han! Det är ett mirakel!" Han såg på mig och sade: "Jag tror inte på Gud, men jag ska berätta någonting för dig. Jag slog emot någonting mycket hårt och starkt. Om du tror på någonting så var tacksam, för en skara änglar beskyddade din lille pojke idag."

Det var då jag mindes den bön som Abraham hade uppsänt den morgonen. Han hade för vana att uttala mycket långa böner, där han tackade för allting från våra avlägsna släktingar till tallrikarna på bordet. Men just idag hade han varit mycket kortfattad och bara sagt: "Himmelske Fader, skydda mig på vägen till skolan."

Vi begav oss senare till olycksplatsen och jag fick se med egna ögon hur skadad mannens bil blivit. Ett hjul satt snett, en dörr var intryckt och stötfångaren var förstörd. Men min lille Abraham hade bara ett skrapår på sin armbåge. Även om jag vet att inte alla böner besvaras så snabbt eller dramatiskt är Abraham ett levande vittnesbörd om Guds kärlek och kraft. ■

Gloria Olave är medlem i Patersons första (spanska) gren, Patersons distrikt, New Jersey.

Visste du det här?

En grundval blev lagd

"En grundval blev lagd" publicerades för första gången 1787. Emma Smith tog med den i de sista dagars heligas första psalmbok år 1835.

Denna psalm bidrog till att trösta de följda heliga. Efter massakern vid Haun's Mill år 1838, under vilken Amanda Smiths make och son dödades, samlades hon med de sörjande kvinnorna och barnen i ett av de heligas hem. De bad högt om tröst. En dag sade statens milis till de heliga att om de inte slutade så skulle de bli dödade. Det var inte tryggt att be högt i huset så Amanda smög sig ut i ett majsält.

"När jag reste mig upp bland majsen", sade hon, "talade en röst

till mig. Det var en röst lika tydlig som någon annan jag någonsin hört. Det var ingen lågmäld, stark maning från Anden, utan en röst, som upprepade en vers i en av de heligas psalmer:

"Den själ som till Jesus sin lit haver satt, skall icke förgätas i mörker och natt; men han skall befrias trots helvetets makt, förmedelst min nåde, jag evigt det sagt.

(Se *Psalmer*, nr 38; den citerade versen finns i *Sånger* [1956], nr 178.)

"Från detta ögonblick", sade Amanda, "var jag inte längre rädd." (Se Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns* [1988], s 115.) Denna psalm utgör fortfarande en påminnelse om Frälsarens beskyddande kraft.

Testa din kunskap

Profeten Joseph Smith tillbringade många månader med att översätta — revidera genom uppenbarelse — King James version av Bibeln. Revisionen på engelska återställer många av de tydliga och kostbara sanningar som gått förlorade från Bibeln. (Se 1 Nephi 13.) Moses bok och Joseph Smiths skrifter, kapitel 1 i Den kostbara pärlan är delar av Joseph Smiths översättning.

Se om du kan besvara dessa frågor om Joseph Smiths översättning.

1. Joseph Smith påbörjade sin översättning i juni 1830. När hade han avslutat större delen av den?

a. December 1831

b. Juni 1832

c. Juli 1833

2. Profeten hade åtminstone tre skrivare som hjälpte honom med översättningen. Vem var det som skrev ner större delen av Joseph Smiths översättning?

a. Oliver Cowdery

b. John Whitmer

c. Sidney Rigdon

3. I vilken trosartikel står det: "Vi tror att Bibeln är Guds ord i den mån den är rätt översatt?"

a. Femte

b. Åttonde

c. Elfte

Förslag till ledare

I början av domarnas regering arbetade Alma och andra ledare i kyrkan flitigt för att leda Nephis folk. Deras exempel är fortfarande tillämpliga idag. Du kan läsa om dem i Alma 1:26.

Att vara en god ledare kräver ödmjukhet och hårt arbete. När du läser Mormons bok, lägg då märke till de stora ledarnas egenskaper och tillämpa dem i ditt liv.

Svar: 1c, 2c, 3b

VÄNSTER: BILDEN ÄR ARRANGERAD; OVAN: KORIHOR KONFRONTERAR ALMA, AV ROBERT T. BARRETT, KOPIERING FÖRBUDEN

Resurser som hjälper dig i din utveckling

Kyrkans webbplats erbjuder många olika hjälpmedel på många språk.*

Du kan finna:

- Länkar till ditt lands webbplats.
- Tidigare nummer av *Liabona*.
- Arkiv med generalkonferenstal.
- Lektionsböcker och källmaterial.
- Information om evangeliet för dina vänner och grannar.

Besök helt enkelt **www.lds.org** för en fullständig förteckning över material som kyrkan producerat och som finns på Internet på ditt språk. Klicka på världskartan i övre högra hörnet på hemsidan. För länkar till olika länders webbsidor, klicka på länken "Country Sites" i övre högra hörnet av hemsidan.

Besök **www.mormon.org** för grundläggande information om evangeliet att dela med dig av till vänner och släktingar. Klicka på fönstret i övre högra hörnet av hemsidan för att se vilka språk som finns.

**Tillgängligt material skiftar från språk till språk.*

Lilla stjärnan

Loppet

PRESIDENT THOMAS S MONSON

förste rådgivare i första presidentskapet

I det egna samvetets undangömda vrå finns den andan, den beslutsamheten, att motsvara sin sanna potential. Men vägen är oländig och färden [prövande]. Det upptäckte Jan Helander från Göteborg. Jan är handikappad, i så måtto att han har svårt att koordinera rörelserna.

Vid en ungdomskonferens i Kungsbacka deltog Jan i en löpartävling. Han hade ingen chans att vinna. I stället var detta ett tillfälle att förödmjukas.

Vilket lopp det blev! De andra löparna kämpade, trängdes och rusade fram långt framför Jan. Åskådarna förundrades. Vem är den där löparen, så långt bakom? På andra varvet passerade man Jan, som fortfarande bara var halvvägs genom sitt första varv. Spänningen steg då löparna närmade sig målsnöret. Vem skulle vinna? Vem skulle komma tvåa? Så kom spurten. Målsnöret bröts. Åskådarna jublade. Segraren korades.

Loppet var över — eller var det inte det? Vem är den där tävlande som fortsätter springa när loppet är slut? Han går över mållinjen, men han är bara på första varvet. Vet inte den dumbommen att han förlorat? Framåt kämpar han sig, den ende tävlande kvar på banan. Allas ögon följer den ihärdige löparen. Han passerar sista

Var och en av oss ställs inför svåra uppgifter. President Monson lär oss att vi får hjälp på vägen.

kurvan och löper mot mållinjen. Förundran och beundran fyller åskådarna. Då Jan närmar sig mållinjen ställer sig åskådarna upp, alla på en gång. Jan Helander snubblar och faller och är alldeles slut, men segrande bryter han det nyuppsatta målsnöret. Jublet ekar kilometerlångt.

Vi är alla löpare i livets lopp. Men ni och jag löper inte ensamma. Den stora åskådarskaran av familj, vänner och ledare jublar åt vårt mod och applåderar vår beslutsamhet då vi reser oss efter att ha snubblat och går mot målet. Livets lopp är inte något sprinterlopp på en jämn bana. Banan har fallgropar och är översållad med hinder. Vi fattar mod då vi hör psalmen:

Ej räds, jag är med dig, nu frimodig var:

Se, jag är din Gud, städs mitt bistånd du har.

Du renad skall utgå ur luttringens ugn.

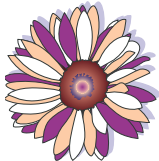
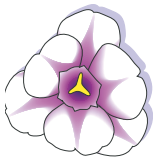
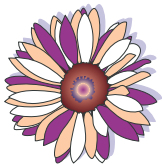
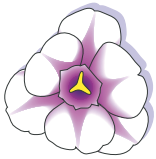
Jag rensar mitt folk ... var blott tacksam och lugn.

(”En grundval blev lagd”, *Psalmer*, nr 38.)

Låt oss skaka av oss alla tankar på misslyckande. Låt oss göra oss fria från vanor som kan hindra oss. Må vi söka. Må vi nå det pris som iordningställt åt alla, ja, upphöjelse i Guds celestiaa rike. ●

Från ett tal på generalkonferensen i april 1987.

LS4

Mitt hus
blir ett hem när
jag lever i harmoni
och sprider glädje, kärlek och
frid till min familj.

Namn _____

ETT HUS ELLER ETT *Hem*

SHEILA E WILSON

"I skolen icke hava någon lust att skada varandra utan leva i fred." (Mosiah 4:13)

det på en plats som påminner dig om att göra ditt hus till ett hem!

Låtsas att du ser ett hus framför dig. Ser du en byggnad med fönster och en dörr? Ett hus är en plats där familjer äter, sover och lever. Ett hus blir ett hem när familjen lär sig tillsammans, hjälper varandra och gör roliga saker.

För många år sedan förstördes en familjs hus av en eldsvåda. En granne försökte trösta familjens sjuårige son genom att säga: "Johnny, jag är verkligen ledsen över att ditt hem har brunnit ner." Johnny tänkte efter en stund och sade: "Å, det var inte vårt hem, det var bara vårt hus. Vi har fortfarande vårt hem, vi har bara inte någon plats att sätta det på just nu." Johnny visste att elden inte hade förstört hans familj och deras goda känslor mot varandra.

Vad gör du för att ditt hus ska bli ett hem? Du inbjuder Anden i ditt hem när du visar kärlek och omtanke om familjen. Det är viktigt för din familj och ditt hem att du lever efter evangeliet.

När Weldon var fem år frågade hans mor hur han skulle uppföra sig om Jesus kom till deras hem. Skulle han uppföra sig annorlunda mot familjen? Hans mamma gav honom en bild på ett hus och några pappersblommor. Varje gång han delade med sig till sina bröder eller inte grälade, så fick han sätta upp en blomma på huset. Bilden påminde honom om att göra sitt hus till ett hem.

Gör ditt hus till ett hem.

Klipp ut blommorna på sidan LS4. Skriv sedan familjens namn på husets namnskyt. När du är snäll mot din familj eller lever efter evangeliet klistrar du en blomma på huset. Allteftersom det blir fler och fler blommor så kommer ditt hus att bli ett hem. Sätt upp

Förslag till samlingsstunden

1. Läs berättelsen om hur Jesus Kristus besökte nephiterna och befallde dem att be. (Se 3 Nephi 18:17–21.) Skriv på tavlans: "Familjebön stärker min familj." Skriv ned skriftställe hänvisningar om bön (se nedan) på papperslappar, och sätt fast varje papperslapp på en pinne. Låt varje klass läsa ett skriftställe och diskutera bönens välsignelser. (Till exempel: Alma 37:37; 3 Nephi 18:15; 3 Nephi 18:20; 3 Nephi 18:21; Moroni 10:4–5; L&F 68:28; L&F 88:63; L&F 112:10.) Låt varje klass rapportera genom att läsa skriftstället, redogöra för välsignelsen i skriftstället och lämna tillbaka pinnen. När alla pinnarna har samlats in så knyter du ihop dem. Låt ett barn försöka bryta av bunten med pinnar. När pinnarna har bundits ihop blir de starkare. På samma sätt kan bönens välsignelser stärka våra familjer. Redogör för en upplevelse då din familj stärktes av familjebön. Sjung en sång eller psalm om bön. Som avslutning låter du barnen rita och färglägga en bild som illustrerar 3 Nephi 18:21, som de kan sätta upp i sitt hem.

2. Rita upp konturerna till ett hus på tavlans. Rita bord och stolar inuti huset. Ge kriter till fem eller sex barn och viska till dem att de ska rita en familjemedlem som sitter vid bordet och läser skrifterna. Låt pianisten spela en sång eller psalm om skrifterna, och låt Primär gissa vad familjen på bilden gör. Påpeka att liksom barnen blev tillsagda vad de skulle rita så talar Herren till sina barn genom skrifterna. Skrifterna kan hjälpa oss om vi ofta läser dem, ber om dem och följer vad som står i dem. Låt barnen memorera L&F 19:23. (Se Undervisning: Den högsta kallelsen, s 181–182.) Låt varje klass lära sig och göra ett teaterspel av en vers (utom vers 8) från "Mormons boks berättelser" (Barnens sångbok, s 62–63) och därefter sjunga den för Primär. Uppmana barnen att förbereda sig för att läsa upp L&F 19:23 nästa söndag. ●

Skrifterna i RESVÄSKAN

"Jag har givit eder Mormons bok och de heliga skrifterna till eder undervisning." (L&F 33:116)

JENNIFER JENSEN

Baserad på en sann berättelse

Karin stoppade ner ett extra par jeans i en resväska som hon sedan stängde genom att beslutsamt trycka ihop den.

"Äntligen!" sade hon till sig själv.

Hon hade sett fram mot skolresan i månader. Hennes klass skulle slå läger i två dagar, leva som pionjärer — stöpa ljus, laga mat över eld och till och med hjälpa till med att bygga en timmerkoja.

Karin försökte upptäcka något hon glömt genom att kasta en hastig blick runt i rummet. Hennes tandborste var nerpackad. Hon hade rena kläder och ett extra par skor — förresten, det är nog bäst att ta med sin gamla träningströja.

När hon plockade upp sin träningströja från golvet föll hennes ögon på skrifterna på sängbordet, och hon stelnade till.

Alla i hennes familj hade samtyckt till att dagligen läsa i Mormons bok och Karin hade ännu inte missat en kväll. Men hur skulle hon kunna läsa i en timmerkoja fylld med flickor från skolan? Med en suck öppnade hon

väskan, pressade in skrifterna mellan T-shirts och jeans, och satte sig på resväskan för att stänga den. Kanske skulle hon finna någon lugn stund då hon kunde vara för sig själv och läsa.

"Kom, Karin. Vi springer i kapp till lägret!" Sara satte fart och Karin började springa för att hinna ifatt.

Dagen hade varit rolig och mycket hektisk. Karin hade hjälpt till att bygga kojans, doppat vekar i vax om och om igen, skurit ut en val i en tvål och simmat i sjön.

Det roliga fortsatte under lägerelden då de sjöng sånger och lyssnade till en historieberättare. Slutligen vandrade Karin, Sara och två av deras kojkamrater genom mörkret till timmerkojan arm i arm, medan de sjöng högt.

Flickorna kastade sig på sina våningssängar, berättade historier och skrattade över det som hänt på dagen. Därefter började de en och en att göra sig redo för sängen.

Karin borstade tänderna och klättrade sedan upp till sin övre våningssäng och lyssnade på de andra. Hon hade bestämt sig för att lämna skrifterna i väskan men hon tyckte inte att det kändes bra. Därefter kom dessa ord till hennes sinne: "Läs dem. Du vet att du behöver läsa dem."

Motvilligt klättrade Karin ner från sängen och tog fram skrifterna ur resväskan. Därefter klättrade hon tillbaka och försökte öppna Mormons bok utan att någon skulle se henne.

Hon hade inte någon sådan tur. Hon hade just funnit sitt ställe i Mosiah när Sara stack upp huvudet ovanför hennes sängkant. "Vad läser du?" frågade hon.

"Okej", tänkte Karin, "det är dags att vara missionär."

"Det är en bok som liknar Bibeln och den kallas för Mormons bok", sade hon högt.

"Min kärlek till Mormons bok växer alltmer. Det tycks som om varje gång jag läser från den så flödar nytt ljus till mig från dess sidor. Jag älskar denna heliga och storslagna bok."

Äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum, "Vi bifogar våra vittnesbörd", se Nordstjärnan, dec 1989, s 13.

Sara klättrade upp på hennes säng. "Vad handlar den om?"

Carola och Tina kom också upp.

Karin satte sig upp. "Just nu är jag i en del som kallas för Mosiah, och en profet som hette Abinadi predikar evangeliet för den ogudaktige kungen och hans präster. Han berättar för dem om de tio budorden och allt det som de redan borde veta. Men i stället gör de sådant som är ont." Hon flyttade på sig för att bereda plats åt Tina.

"Vad händer med dem?" frågade Tina.

"Senare vill inte Abinadi förneka Gud så kungen låter döda honom."

"Va?" utropade Sara. "Det är ju hemskt."

"Ja, det är verkligen sorgligt", samtyckte Karin. "Men Alma, en av kungens präster, lyssnar verkligen på Abinadi. Det slutar med att han undervisar många människor om evangeliet."

"Det är häftigt", sade Tina. "Jag läser Bibeln nästan varje dag, men jag tog inte med den hit." Därefter rullande hon runt på magen och sträckte sig ner mot den undre vånings-sängen. "Hej, Carola, såg du mitt hopp i sjön?"

Karin log när konversationen återvände till dagens händelser. Hon var glad över att hon inte lämnat skrifterna i sin resväska, glad över att hennes vänner inte retat henne och glad över att hon fått möjlighet att berätta för dem om Mormons bok.

Hon tittade på Sara, Carola och Tina, som nu talade om sina hantverksprojekt, återvände därefter till boken och fortsatte att läsa om Abinadi och kung Noah. ●

Jennifer Jensen är medlem i Zionsville församling, Indianapolis norra stav, Indiana.

Missionsarbete

Du kan förbereda dig för en mission och samtidigt hjälpa heltidsmissionärerna! Välj några av dessa aktiviteter till familjens hemafton.

1. Sjung en psalm eller primärsång om att verka som missionär eller sprida evangeliet.

2. Se ut som en missionär.

♦ Be din familj att om möjligt komma till hemaftonen klädda som missionärer: pojkar i vit skjorta och slips och flickor i klänningar eller kjolar.

♦ Klipp ut små missionärnamnbrickor i tjockt papper. Istället för att skriva era namn, skriv en egenskap som ni skulle vilja utveckla och som skulle hjälpa er att bli bättre missionärer. (Till exempel Äldste Vänlig eller Syster Ödmjuk.) Efter hemaftonen sätter ni upp brickorna där de kan påminna er om era mål.

3. Ge stöd till en missionär från er församling eller gren genom att skriva ett brev där ni tackar honom eller henne för det viktiga arbete som han eller hon utför.

4. Praktisera att vara en missionär nu.

♦ Fundera ut frågor som människor kan tänkas ha

om evangeliet. Öva på att besvara dessa frågor.

♦ Inbjud heltidsmissionärerna, eller församlings- eller grensmissionärerna, att ge ett kort budskap.

♦ Be om möjligheter att sprida evangeliet.

♦ Ge en Mormons bok till varje familjemedlem att dela ut. (Eller ett exemplar till hela familjen.) Skriv ner era vittnesbörd på omslagets insida. Gör ett bokmärke genom att klippa ut en tjock pappersremsa. På bokmärket ritas ni en bild och skriver ner några av era favoritskriftställen. Ge böckerna eller bokmärkena till människor som kan vara intresserade av evangeliet.

5. Lär er att dela med er av skrifterna. Låt varje familjemedlem skriva ner på små papperslappar hänvisningar till tre favoritskriftställen. Vik papperen och lägg dem i en skål. Turas om att välja skriftställen från skålen. Personen som drar hänvisningen läser hänvisningen. Tävla sedan om att finna den först. Den personen läser högt upp skriftstället och väljer därefter nästa skriftställehänvisning från skålen. ●

Stärka min familj

"I skolen icke hava någon lust att skada varandra utan leva i fred." (Mosiab 4:13)

Även barn kan bidra till att stärka familjen — vet du hur? Äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kvorum förklarade: "Lösningen till hur vi ska kunna stärka våra familjer är att låta Herrens Ande komma in i våra hem." ("Det är vår heliga plikt att stärka familjerna", *Liabona*, jul 1999, s 38.) När du ber, studerar skrifterna, talar vänligt och kommer ihåg att uttrycka tacksamhet, då stärker du familjen! Att göra dessa saker inbjuder den Helige Anden.

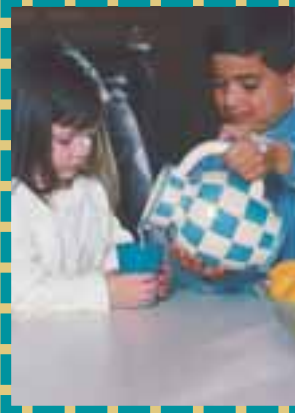
Motsatsen till att ha Anden i sitt hem är när det råder stridigheter, eller ilska. När Jesus besökte nephiterna lärde han: "Den som är stridslysten är icke av mig utan av djävulen, som är fader till oenighet och som uppeggar människornas hjärtan, så att den ene tvistar med den andre i vrede." (3 Nephi 11:29)

Olydnad och bråk driver bort Anden. Äldste Joseph B Wirthlin i de tolv apostlarnas kvorum sade: "Det är barnens plikt att lyda sina föräldrar, att inhämta kunskap och hjälpa till med sysslor i hemmet. De befalls i skriften att inte tvista eller gräla med varandra." ("Var och en skall

nu lära sin plikt", *Nordstjärnan*, apr 1981, s 128.)

När du följer kyrkans ledares råd att vara lydig och snäll är Anden med dig och hjälper dig att stärka din familj. ●

FÖRSLAG OCH AKTIVITETER TILL FAMILJENS HEMAFTON

1. Klipp ut de 12 bilderna på denna sida. Klipp sedan 12 pappersremsor som passar bredden på varje bild. Fundera över vilken princip eller handling som varje bild kan tänkas representera och hur den kan stärka din familj. Klistra eller tejpna varje bild på en pappersremsa och gör en papperskedja av remsorna.

2. Diskutera de 12 bilderna på denna sida under en hemaf-
tonsaktivitet och samarbeta för att göra papperskedjan i ovan-
stående förslag. Låt familjen klippa ut extra remsor och rita
bilder på ytterligare förslag på hur man stärker familjen. Sätt
upp kedjan på en plats där den kommer att påminna dig om att
varje länk i kedjan — eller i familjen — är viktig för att den ska
vara stark.

3. Ta upp äldste Robert D Hales uttalande på en hemaf-
tonslektion eller i ett primärtal. Berätta om ett tillfälle då den
Helige Anden hjälpt din familj att känna sig närmare varandra
eller manat dig att hjälpa en familjemedlem med något behov.
Diskutera hur du har blivit välsignad av att lyda dina föräldrar,
och nämn olika sätt varpå man kan känna Anden i hemmet.

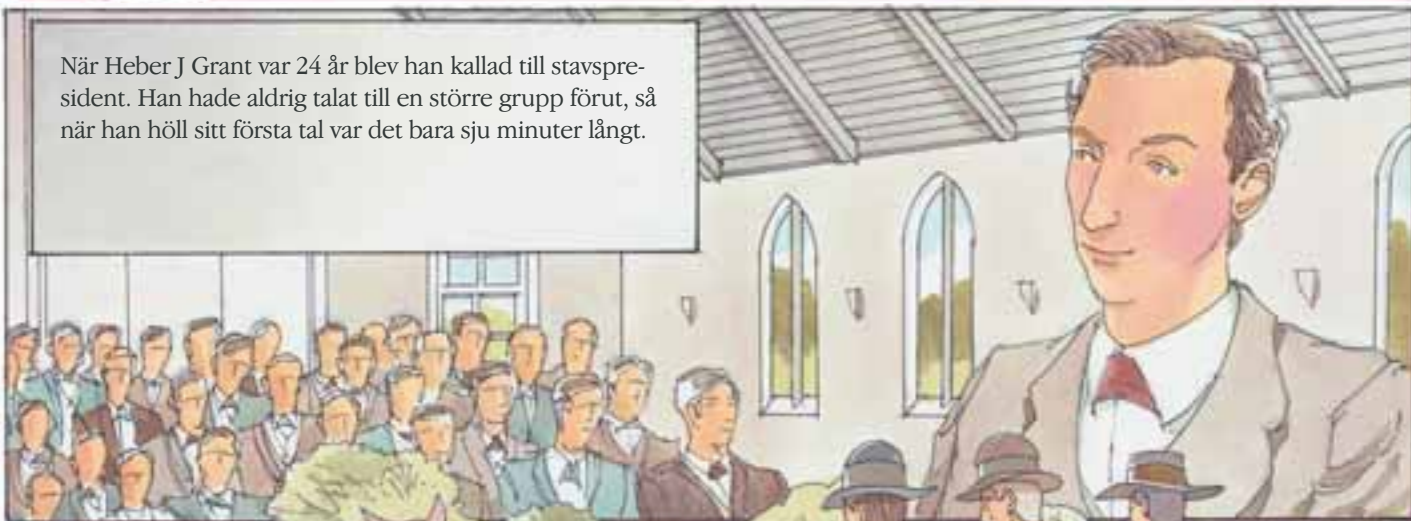

FRÅN PRESIDENT HEBER J GRANTS LIV

Tala i kyrkan

När Heber J Grant var 24 år blev han kallad till stavspresident. Han hade aldrig talat till en större grupp förut, så när han höll sitt första tal var det bara sju minuter långt.

De följande två söndagarna reste Heber till olika församlingar. Återigen tog hans idéer slut när han hade talat i sex eller sju minuter. Söndagen därpå tog han därför två talare med sig.

Biskop Sharp, det ser inte ut som om någon kommer till mötet. Var är alla? Det är nästan dags att börja.

Jag har uppmanat medlemmarna att sitta på sina platser i tid, president Grant. Vi är de sista som kommer — du ska få se.

Inne i det timrade möteshuset var det fullbelagt! Heber trodde att han skulle tala i några minuter, som vanligt. Istället talade han med lätthet i nästan en timme. Han kände hur Anden vägledde honom.

Den kvällen uttryckte Heber tacksamhet i sin bön.

Jag tackar dig, himmelske Fader, för att ha välsignat mig med Anden när jag talade idag.

Följande söndag förväntade han sig att tala lika bra, och han gjorde få förberedelser. Så generad han var när inga ord kom till hans mun! Han talade bara i fem minuter.

Förlåt mig för att inte ha bätt eller förberett mig. Jag vet att jag bara kan predika om jag först söker din Ande.

Han lämnade mötet i tårar och gav sig ut på ett fält för att be. Efter det kom han alltid ihåg att förlita sig på Anden närhelst han undervisade.

Omarbetning från Preston Nibley, Kyrkans presidenter 1975, s 205–207.

Arbeta för Jesus

"Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig." (Matteus 25:40)

Från en intervju med syster Bonnie D. Parkin, Hjälpföreningens generalpresident; av Monica Weeks, kyrkans tidningar

Jag växte upp i Herriman, Utah, ett litet samhälle med bara en församling. Varje gång vi kom in i kapellet såg vi stora bilder på nutida Guds profeter. Vi lärde oss utantill vilka de var, på samma sätt som vi lärde oss trosartiklarna utantill. Sådana små ting fick betydelse för vilka vi blev och vad vi kände när vi växte upp.

När jag var omkring 10 år fick min mor en infektion i hjärtsäcken. Det fanns fem barn i familjen. Vi visste att mamma var mycket sjuk. Vi bodde långt från sjukhuset och på den tiden fick inte barn besöka patienter på sjukhuset. När vi besökte min mamma stod vi utanför så att hon kunde se oss genom fönstret.

När vi återvände hem samlade pappa ihop oss i mina föräldrars sovrum. Vi knäböll alla runt sängen och bad för mamma. Efter en månad på sjukhuset blev mamma frisk. Jag har ett vittnesbörd om att vår Fader i himlen hör och besvarar våra böner.

Sommaren efter det att mamma kom hem var underbar. Primär var storartat! Vi hade Primär på vardagsmorgnarna. En vecka gjorde vi små dockor av strumpor. Sedan gjorde vi små läderkläder åt dem. Vi klippte fransar längst ner på kläderna och satte dit pärlbroderier. Därefter flätade vi håret. Vi broderade också ansikten på dem. Vi gjorde små sängar åt dem av papp och garn.

1

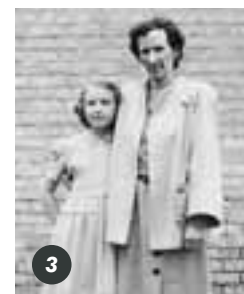
1. Från vänster till höger: Jesse Dansie (pappa), Joyce, Rodney, Ruth (mamma), Boyd, Bonnie och Richard

2. Omkring 9 månader

3. Tillsammans med sin mamma

2

3

Primär var början av mitt vittnesbörd. Jag lärde mig evangeliet där och kände Anden genom god musik. Jag kommer ihåg de ledare som lärde oss sångerna med så stor energi. Att sjunga var roligt! Jag kommer inte ihåg att någon talade om för mig vad jag kände, men det var Anden. Det är den slags kraft som god musik har.

Sista året i Primär var en underbar gammal dam som hette Marth Christensen vår lärare. Hon hjälpte oss med Trosartiklarna. Än i denna dag kan jag Trosartiklarna som en följd av det jag lärde mig i Primär. Vi besökte ofta syster Christensens hem. Det var en underbar upplevelse att vara där. Hon lärde oss laga mat och vi bakade kakor och gjorde godis. Ibland tog vi de godsaker som vi hade gjort till någon som var bunden vid hemmet. Underbara lärares exempel lärde mig att tjäna.

Våra vittnesbörd är små i början, men de växer alltmer när vi går framåt. Jag tror att jag föddes med ett troende hjärta, och jag är tacksam för det. Men mycket av det som stärkte min tro var sådant som hände i Primär. Det var en glädjeric tid.

Jag lärde mig också att hjälpa till i min familj. När jag växte upp såg jag hur mina föräldrar och deras föräldrar hjälpte och tog hand om varandra med kärlek. Det är viktigt för barn att hjälpa till tillsammans med sina föräldrar. När en förälder gör

någonting för någon annan så kan du komma med saker eller hjälpa till på andra sätt. När du hjälper dina föräldrar så lär du dig att tjäna som en familj. Tjänande stärker vårt vittnesbörd om Frälsaren.

Min make Jim och jag verkade som missionärer i England. En dag när vi ringde hem och samtalade med vår familj, frågade vår treåriga dotterson James mig: "Mormor, arbetar du för Jesus?" Det var underbart att säga till honom: "Ja, vi arbetar för Jesus." När vi verkar i kyrkan så arbetar vi för Frälsaren.

Jag älskar honom och jag är glad över att tjäna honom var jag än är. ●

4. Docka hon gjorde i Primär

5. Omkring 3 års ålder (andra från vänster) med syskonen Rodney, Richard och Joyce

6. Syster Parkins barnbarn

FÖRSÖKER
LIKNA JESUS

"Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus." (Job 8:12)

Primärlektionen

JESSICA MAFRA FRADIQUE

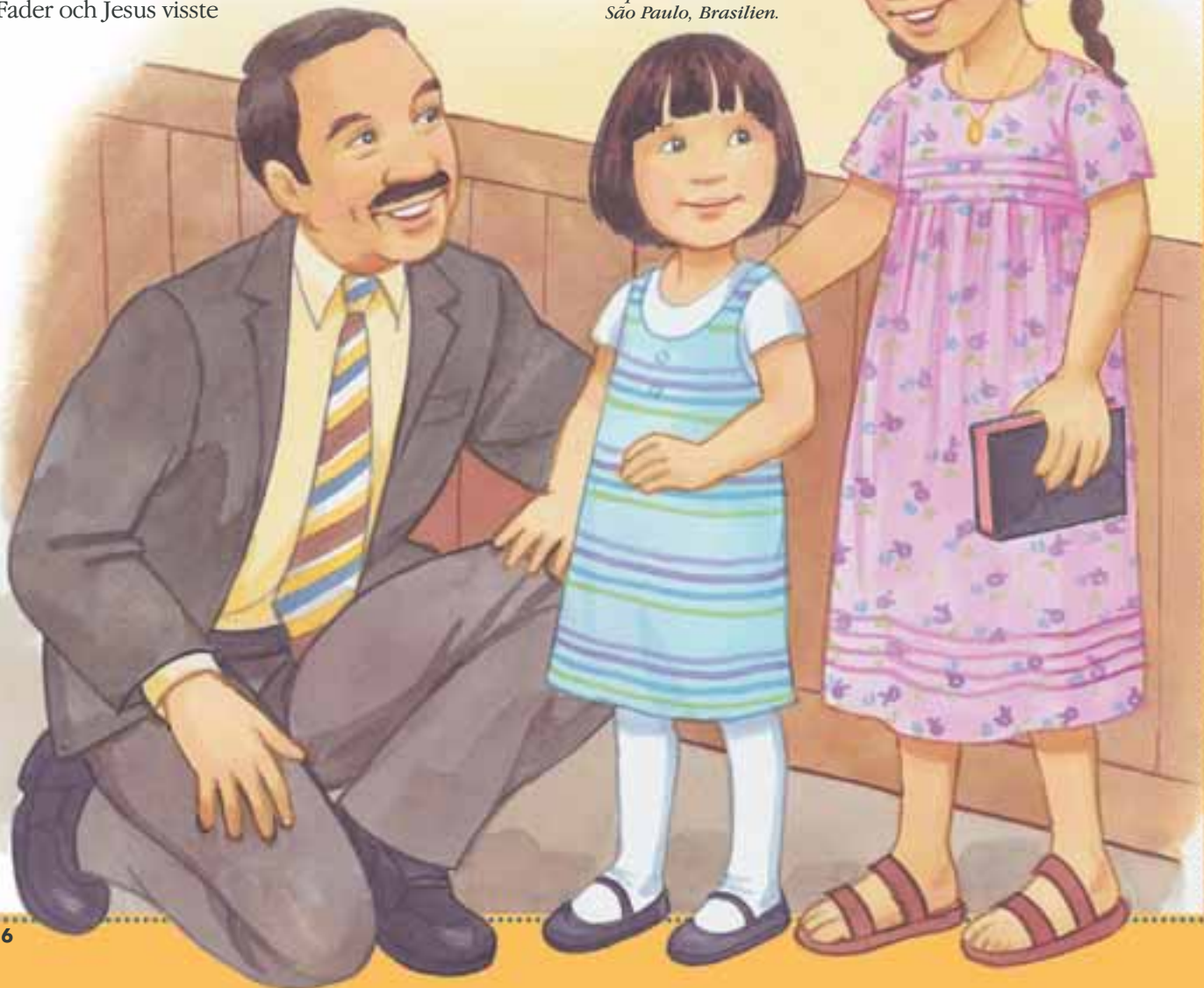
När jag var åtta år höll min primärlärare en lektion som jag inte riktigt förstod. Hon sade att efter vår död kommer vi att minnas allt det som vi gjorde medan vi var på jorden.

Efter lektionen, på väg till sakramentsmötet, såg jag en liten flicka som var ledsen. Hennes föräldrar var inte där, så jag förstod att hon kände sig bortkommen. Jag lekte med henne en stund, men sakramentsmötet började och jag visste att jag borde gå in. Jag skulle just gå in i kapellet, men då kom jag ihåg vad min lärare sagt. Jag började förstå hennes undervisning. Vår himmelske Fader och Jesus visste

vad jag gjorde. Jag förstod att jag borde hjälpa den lilla flickan.

Jag gick tillbaka till henne. Och strax därefter kom hennes pappa tillbaka och fann henne. Jag är tacksam för Jesu exempel. Och jag är tacksam mot min lärare för den lektion som hjälpte mig så mycket. ●

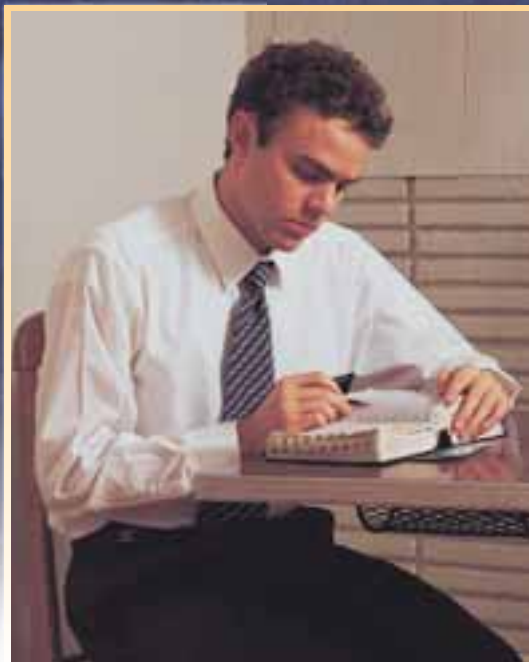
Jessica Mafra Fradique, 11 år, är medlem i Educandário församling, Raposo Tavares stav i São Paulo, Brasilien.

Mormons vatten, av Linda Curley Christensen

Alma samlade och undervisade folket. Han sade: "Se här äro Mormons vatten ... och eftersom I nu åstunden att inkomma i Guds hjord och kallas hans folk ... vad kunnen I då invända emot att bliva döpta i Herrens namn, såsom bevis inför honom på att I haven ingått förbund med honom." (Mosiah 18:8, 10)

Tillståndet i världen försämras,
men vår förmåga att undervisa
om evangeliet förbättras”, förklarar
äldste Richard G Scott. ”Vi har missionärer
som är så genomsyrade av evangeliets
budskap att de på en busshållplats kan
ge en överblick på en och en halv till fem
minuter. De är mycket bättre rustade att
ta sig an den enskilde oavsett vilken
nivå han eller hon befinner sig på och
framföra återställelsens härliga budskap.”
Se ”Undervisa från hjärtat”, s 8.

Kyrkonytt

Medlemmar i första presidentskapet, de tolv apostlarnas kvorum samt generalpresidentskapen för Hjälpföreningen, Unga kvinnor och Primärföreningen medverkade i det världsomfattande ledarskapsmötet som hölls i januari.

Världsomfattande ledarskapsutbildning betonar biorganisationernas stödjande roll

Adam C Olson, Kyrkans Tidningar

I en värld där den traditionella familjen är under angrepp ska kyrkans biorganisationer hjälpa familjen att föra människor till Kristus, fick lokala ledare höra under kyrkans tredje världsomfattande ledarskapsutbildning, som hölls den 10 januari 2004.

Utsändningen som president Gordon B Hinckley presiderade vid, sändes till ledare inom prästadömet och biorganisationerna i 76 länder och på 56 olika språk över hela världen. "Ni kan bara se dem som har samlats i ert eget kapell", sade president Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, när han välkomnade alla till

mötet. "Liknande församlingar finns i mer än 5000 byggnader i 76 länder. Därför är det verkligen en församling av heliga världen över."

Under utbildningsmötet betonades Hjälpföreningen, Unga kvinnor och Primärföreningen. Utbildning för ledare för Unga män och Söndagsskolan kommer att ges i senare utsändningar. Tryckta exemplar och DVD-filmer av mötet kommer att skickas till ledare världen över.

Svårigheter som familjen står inför

President Gordon B Hinckley och president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, betonade familjens betydelse och varnade

för hoten mot dess överlevnad i vår tid.

"Ingen behöver tala om för er att vi lever i en mycket svår tid i världens historia", sade president Hinckley. "Normerna sjunker överallt. Ingenting tycks heligt längre ... Den traditionella familjen angrips häftigt ... I kyrkan arbetar vi mycket hårt för att hejda denna onskans flodvåg."

President Faust citerade statistik som visar en världsomfattande ökning i uppskjutandet av äktenskap och samboförhållanden, skilsmässa och utomäktenskapliga födslar. Statistiken visar också att barn anses mindre värda. Globalt sett slutar 25

procent av alla graviditeter med abort.

”De svårigheter som familjerna ställs inför i vår tid är många och stora. Våra familjerelationer behöver varje skydd som kan upprättas”, sade president Faust. Biorganisationerna och prästadömet ska hjälpa familjen att stärka sina egna mot världens ondska.

Biorganisationerna och prästadömet

Biorganisationernas syfte, funktion och verksamhet och samarbetet mellan biorganisationerna och prästadömet betonades under resten av mötet.

”Biorganisationernas grundläggande roll och syfte är att plantera ett vittnesbörd om Jesus Kristus och få det att växa”, sade äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kvorum.

Äldste Scott förklarade hur biorganisationerna verkar under ledning av prästadömet och varnade för att ersätta familjen som det främsta stödet när det gäller att bygga ett vittnesbörd. Han instruerade biorganisationernas ledare att lita till Anden för att få vägledning.

Bonnie D Parkin, Hjälpföreningens generalpresident, Susan W Tanner, Unga kvinnors generalpresident och Coleen K Menlove, Primärföreningens generalpresident, betonade på nytt äldste Scotts undervisning. ”Vårt uppdrag är att föra alla till Kristus”, sade syster Parkin. I sin presentation använde de videoavsnitt och

kommentarer för att visa hur prästadömet och biorganisationerna bör samarbeta och hur möten för biorganisationernas presidentskap bör gå till.

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, som talade från Filippinerna, betonade prästadömet roll i att ha översikt över biorganisationernas arbete. ”Alla som verkar i biorganisationerna måste genom

handpåläggning ges myndighet att leda och undervisa i Guds rike ... De prästadömsledare som presiderar över biorganisationerna måste leda och övervaka deras arbete.” Han gav också exempel på hur prästadömet och biorganisationerna bör arbeta hand i hand.

Nästa världsomfattande ledarskapsutbildning kommer att hållas lördagen den 19 juni 2004. ■

Tempelbyggandet sprids över hela världen

President Gordon B Hinckley invigde templet i Accra i Ghana i januari och återinvigde templet i São Paulo, Brasilien och i Anchorage, Alaska i februari. En plats har också tillkännagivits för det nya templet i Rexburg, Idaho. Det har blivit fastslaget att templet i Köpenhamn ska invigas i maj. Den 1 april 2004 har kyrkan 118 tempel i verksamhet över hela världen. Ytterligare 10 har tillkännagivits eller håller på att byggas. Nästa tempelinvigning sker i Manhattan, New York i juni.

President Hinckley inviger templet i Accra, Ghana

Templet i Accra i Ghana som var öppet för allmänheten mellan den 3 och den 20 december 2003, invigdes av Gordon B Hinckley under tre sessioner, söndagen den 11 januari 2004. Syster Marjorie Hinckley, äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum och äldsterna Sheldon

FOTO LINDA LEEPER

Templet i Accra i Ghana invigdes den 11 januari 2004.

F Child, H Ross Workman och R Conrad Schultz i de sjuttios kvorum, medlemmar av presidentskapet för området Afrika Väst, var också närvarande vid invigningen.

”Detta hus och de förrättningar som ska utföras här, utgör svaret på de människors böner och vädjanden, tjänande och arbete, som kommer

att välsignas av att ha ett heligt tempel i sin mitt", sade president Hinckley under invigningsbönen. "Vi ber, käre Fader, att du må ta emot detta ditt heliga hus som en gåva från ditt tacksamma folk. Må du genom styrkan i din mäktiga hand skydda det från naturens oväder och människors vanhelgande gärningar. Må alla som ser det betrakta det som ett Herrens hus, helgat åt Herren."

President Hinckley sade att invigningen av templet inleder "en ny tid för Västafrika" och uppfyller många människors hopp och drömmar enligt en intervju med *Deseret Morning News*. Under sin vistelse i Afrika närvarade president Hinckley också vid en kulturell festival som de heliga i Ghana ordnat, och träffade Ghanas president, John Agyekum Kufuor.

Templet som helt och hållet byggts av inhemskt material, har en fasad av granit från Namibia, afrikanska granitgolv och träarbeten av *makore*. Det är prytt med vackert mönstrade mattor, handgjorda möbler, originalkonstverk och unika fönster med konstglas. I det största rummet ryms 80 personer. De första missionärerna i Ghana kom 1978.

Templet i São Paulo i Brasilien

Templet i São Paulo i Brasilien, det första templet i Sydamerika, återinvigdes den 22 februari 2004 efter en omfattande renovering. Detta skedde lite mer än 25 år efter templets första invigning. Utvändigt var Moronistatyn det enda tillägget till det

5000 kvadratmeter stora templet under den 16 månader långa renoveringen.

Invändigt har man byggt ett väntrum för anhängare, ett väntrum för vigdelsällskap, ett omklädningsrum för tempeltjänare och ett beseglingsrum. Kapellet byggdes ut, liksom de andra beseglingsrummen. Cafeterian och väntrummet för ungdomar renoverades och ett särskilt konstverk av glas som skildrar Frälsarens besök i Amerika placerades i entrén.

Nittio procent av allt material som användes i projektet kom från Brasilien, allt från tyget till mahognyn och graniten. Många av de möbler som gjorts av Walter Spät, den första stavspresidenten i Sydamerika, renoverades.

Lokala medlemmar i kyrkan framträdde under ett särskilt evenemang som hölls den 21 februari i Pacaembu Stadium som rymmer 50.000 sittplatser.

President Hinckley presiderade vid den enda invignings-session som sändes ut till alla de 185 staverna i Brasilien. "Vi ber dig att rikligt välsigna ditt folk över hela världen, alla som vandrar i tro och dygd inför dig", bad president Hinckley. "Öppna himmelens fönster och utgjut riklig välsignelse över dem. Ge dem din beskyddande och vaksamma omsorg. Skydda dem från den flodvåg av orättfärdighet som tycks forsa fram över världen. För in glädje och frid i deras hjärta och trygghet i deras hem." Brasilien har också templet i Porto Alegre och Recife, som båda invigdes år 2000, och ett i Campinas som invigdes 2002. Ett tempel har också tillkännagivits i Curitiba.

Templet i Anchorage i Alaska

President Hinckley återinvigde templet i Anchorage i Alaska under en enda session, söndagen den 8 februari 2004, efter det att en

Templet i Anchorage i Alaska byggdes ut för att tillgodose medlemmarnas behov i området.

FOTO LYNN HOWLETT

utbyggnad nästan fördubblat dess storlek från 632 till 1109 kvadratmeter.

"Vidrör människorna i det här tempeldistriktet med din Helige Ande, och uppväck i dem en önskan att använda denna vackra byggnad för att uppfylla din vilja", sade president Hinckley under invigningsbönen. "Må de finna stor glädje i att komma hit. Må det vara en fristad från världens bekymmer och stress, en tillflyktsort från deras hektiska liv. När de tjänar här, må de då bli upplyfta i anden, och må de kunna se något av din naturs gudomliga ljus."

Allmänheten fick besöka templet under ett öppet hus som hölls mellan den 27 och 31 januari 2004. Templet som första gången invigdes 1999 var ett av de första "små" templet som byggdes efter president Hinckleys tillkännagivande 1997.

Templet betjänar mer än 27 000 medlemmar i sju stavar i Alaska och USA, och ett distrikt i nordvästra Canada. Renoveringen av templet påbörjades i april 2003. Utbyggnaden inbegriper ett andra förämningsrum, ett tvättrum, omklädningsrum för män och kvinnor och kontor.

Templet i Rexburg i Idaho

Kyrkans medlemmar i Rexburg i Idaho förbereder sig för ett nytt tempel som kommer att stå på "Rexburg Hill", söder om BYU-Idaho universitetsområde. Det nya templet som tillkännagavs i december 2003, kommer att vara beläget på det sydvästra

hörnet av Seventh South och Second East. Tidsplaneringen för tempelbyggandet hade inte bestämts när tidningen trycktes.

Kyrkan har för närvarande två tempel i verksamhet i Idaho – templet i Idaho Falls som invigdes 1945 och

templet i Boise som invigdes 1984. Det finns mer än 360 000 medlemmar i kyrkan i Idaho.

Med mer än 17 000 invånare har Rexburg fem stavar. Det finns ytterligare sju i BYU – Idaho där 11 000 elever var inskrivna förra hösten. ■

President Hinckley besöker medlemmar i Västindien och Kap Verde

På väg till och från invigningen av templet i Accra i Ghana, besökte president Gordon B Hinckley medlemmar i Västindien och på Kap Verde-öarna. Han åtföljdes av sin hustru Marjorie och äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum.

Torsdagen den 8 januari 2004, före invigningen av templet i Accra, invigde profeten det nya möteshuset i Basseterre på ön S:t Kitts i Västindien, och talade till medlemmarna i S:t Kitts-Nevis gren om att leva efter evangeliets principer och att man får ett vittnesbörd om att de är sanna genom lydnad. Äldste Nelson talade om hemmet och familjen som en fristad och rådde medlemmarna att tillämpa evangeliets principer i hemmet. Lokala regeringsambetsmän deltog i mötet, bland annat S:t Kitts och Nevis premiärminister dr Denzil L Douglas, som berömde kyrkan för dess tillväxt i området.

På sin återresa från Västafrika träffade president Hinckley 40 medlemmar av Sals gren när planet tankades på Sal Island i Kap Verde (utanför

Afrikas västkust). Medlemmar och vänner samlades i ett rum vid bensinstationen för att lyssna på hans råd. Profeten försäkrade medlemmarna om Herrens kärlek till dem och uppmanade dem att be, studera Mormons bok, betala tionde och

FOTO MED TILLSTÅND AV CHURCH NEWS

President Gordon B Hinckley och äldste Russell M Nelson besöker medlemmar i S:t Kitts-Nevis gren i Västindien.

dela med sig av evangeliet till sina vänner. Äldste Nelson rådde medlemmarna att "följa profeten".

Efter sitt besök i Kap Verde besökte president Hinckley och uppmanade medlemmarna på de Västindiska

öarna S:t Thomas, S:t John, S:t Croix, Tortola och Puerto Rico att hålla buden och leva efter Jesu Kristi evangelium. ■

Delar av denna artikel är tagna ur Church News.

Nyheter

Cyklon drabbar Stillahavsöar – Alla missionärer och medlemmar i säkerhet

Den tropiska cyklonen Heta svepte över Stillahavsön Niue, nordost om Tonga, den 5 januari 2004. Den förstörde 70 hus och ett sjukhus, och lämnade nästan 200 personer hemlösa. Alla sex missionärer och 203 medlemmar på Niue har rapporterats oskadade. Sju medlemsfamiljers hus förstördes helt och ett kapell i den lilla byn Alofi skadades, bland annat av krossade fönster-rutor och översvämning.

Medlemmarna hade organiserat sig för att ta bort vatten och skräp från Alofi grens möteshus där 20 personer hade sökt skydd. Missionärerna plockade bort skräp från vägarna så att utryckningsfordon kunde ta sig fram. En liten välfärdsgrupp från kyrkans områdeskontor i Nya Zeeland sändes till Niue för att avgöra behovet av hjälp från kyrkan.

Cyklonen Heta drabbade också Tongas norra öar och förstörde en medlems hus på Niuatoputapu samt slet av taket på flera andra hus. Vapoas grens möteshus i Niuatoputapu tjänade som tillfälligt härbärge för nödställda familjer. Kyrkans service-

center i Tonga skickade nödproviant till allvarligt drabbade områden. Inga medlemmar eller missionärer i dessa områden skadades.

Luatuanu'u församlings möteshus på den samoanska ön Upolu förlorade flera klassrum, ett biskopskontor och flera fönster när det drabbades av vatten och stormvindar. Ett möteshus i Pago Pago i amerikanska

Samoa fick smärre skador när ett kokosnötsträd föll ner över taket.

Ungdomar samlas till den första ungdomskonferensen i östra Malaysia

Omkring 80 ungdomar från Kuchings östra distrikt i Malaysia deltog i sin första ungdomskonferens i december förra året. Distriktets ungdomar övade i månader för att framträda i en varietéshow under konferensen. Showen bestod av sånger, danser och skådespel som skildrade hur ungdomarnas kulturella rötter hjälpte dem att förbereda sig för evangeliet.

Dessa tonåringar har utvecklats på ett anmärkningsvärt sätt i takt med att Unga mäns och Unga kvinnors

Missionärer hjälper till att städa upp efter cyklonen Hetas framfart på Niue.

FOTO MED TILLSTÄND AV CHURCH NEWS

program har utvecklats. "Dessa underbara unga kvinnor grät av glädje när Unga kvinnors program förklarades för dem", sade Sharon Bray, Unga kvinnors president i distriktet. "De har utvecklats på ett fantastiskt sätt."

Kuchings östra distrikt är ett av fyra distrikt som täcker Malaysia.

Ungdomar samlar in vinterkläder åt kyrkans humanitära hjälpverksamhet
Elisabeth Liljenquist,
Kyrkans Tidningar

Gemensamma ansträngningar från ungdomsgrupper i kyrkan i norra

Utah och sydöstra Idaho resulterade i nästan 50 000 klädesplagg åt kyrkans humanitära hjälpverksamhet.

När Sandra Curtis fick höra talas om det stora behovet av kläder från sin bror som verkar som missionär i Mongoliet, ville Laurel-flickan från North Logans andra församling i Green Canyons stav hjälpa till. Kyrkans humanitära hjälpverksamhet kan inte garantera att donerade artiklar kommer att sändas till särskilda områden. Distributionen baseras på behov och på präst- och dömsledarnas önskemål i området.

Sandra och hennes vänner ville ändå donera kläder. "Min seminarieklass var verkligen peppad", säger hon. "De tyckte att det var en bra idé, särskilt eftersom det var nära jul."

Ryktet om projektet spred sig till fyra andra seminarier i närheten. Inom två veckor hade nästan 3 000 elever från seminarier i norra Utah och sydöstra Idaho samlat in jackor, vantar, skor, sockor, bälten, kostymer, tröjor och filtar. En elev stickade mössor. En annan köpte sockor och vantar. Andra gick igenom sin garderob hemma för att

FOTO SHARON BRAY

Ungdomar i Kuchings östra distrikt i Malaysia samlas till sin första ungdomskonferens.

hitta varma kläder som kunde doneras.

Trots att julen var i annalkande samlade eleverna in kläder tills det var dags för jullov. Sista dagen i skolan fanns det fullt med kläder i korridorer, entréer och klassrum i Sky Views seminarium i Smithfield, Utah. Deseret Industries i Logan, Utah samlade och paketerade kläderna. Nästan fyra lastbilar fylldes med kläder.

Medlem i kyrkan dödad i jordbävning i centrala Kalifornien

Marilyn Southam Zafuto, 55 år, från Paso Robles andra församling i Obispo stav i San Luis, Kalifornien, dödades den 22 december 2003 i en jordbävning.

Syster Zafuto, en pensionerad lärare från Vernal i Utah, hittades tillsammans med en annan kvinna bland spillrorna från en klocktornsbeprydd byggnad från 1800-talet i Paso Robles, en stad med 25 000 invånare. Flera affärer i byggnaden rasade när taket for ner i gatan och krossade ett stort antal bilar.

Jordbävningen som mätte 6,5 på Richterskalan hade sitt centrum 3 mil väster om Paso Robles, nära kuststaden Cambria, och kunde kännas av i området från San Francisco till Los Angeles. Det var den största jordbävningen i Kalifornien på fyra år.

Presidenten för Kalifornienmissionen Ventura, David J Hendersen,

Elever i Sky Views seminarium i Smithfield, Utah, gör i ordning säckar med kläder som ska doneras till kyrkans humanitära hjälpverksamhet.

rapporterade att inga missionärer skadades och att de hade fått undervisning om säkerhetsåtgärder rörande jordbävningar under de senaste zonkonferenserna. Två medlemsfamiljer fick lämna sina hus på grund av skador på byggnaden. Två möteshus i Paso Robles och Morro Bay behövde mindre reparationer.

Medlemssoldat dödad i bakhåll

En överfurir i Förenta staternas armé, Stephen Bertolini, dödades i ett bakhåll på hans militärkonvoj den 29 november 2003 i Haditha i Irak. Broder Bertolino, medlem i San Diegos 19:e församling i San Diego östra stav i Kalifornien lämnar efter

sig hustru och fyra barn. Han blev postumt hedrad med utmärkelserna Purple Heart, Bronze Star och Meritorious Service Medal under begravningstjänsten. ■

Museum sponsrar barnkonsttävling

Kyrkans museum för historia och konst inbjuder medlemmar i åldrarna 4 till 12 att skicka in originalverk för eventuell visning i en konstutställning som firar 200-årsminnet av profeten Joseph Smiths födelse.

Utställningen som kallas Följ

profeten kommer att visas från den 10 december 2004 till den 16 oktober 2005. Bilderna kan reflektera alla profeters liv, lärdomar eller upplevelser, från Adam till president Gordon B Hinckley.

Konstverken ska vara tvådimensionella, inte vara större än 28 x 36 cm och kan göras med hjälp av alla slags media. Barnets namn, ålder, adress och församling eller gren bör stå med på baksidan. Alla bidrag tillhör

museet och returneras inte. Domare som har god känsla för barnkonst väljer ut de verk som ska ställas ut. Sista datumet som museet tar emot konstverk är den 4 oktober 2004. Skicka bidraget till:

Marjorie Conder, Curator; Museum of Church History and Art, 45 North West Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-3470. ■

Delar av denna artikel är tagna ur Church News.

skriftstudier. Medlemmarna kan anskaffa kombinationen genom kyrkans distributionscenter eller genom sina lokala ledare. En ny utgåva av Mormons bok på rumänska finns också tillgänglig.

Första presidentskapet uppmanar medlemmarna att skaffa sig egna skrifter för enskilda studier och familjestudier, och för möten och uppgifter i kyrkan. I ett brev till områdesledare lovar första presidentskapet att "när [medlemmarna] under bön lär och undervisar ur skrifterna så stärks deras vittnesbörd, deras kunskap ökar och de får större styrka att stå emot frestelser och att försvara sanning och rättfärdighet". ■

Tillkännagivande om ny rumänsk trippelkombination

Kyrkan har färdigställt en ny rumänsk utgåva av trippelkombinationen, som omfattar Mormons

bok, Läran och förbunden, Den kostbara pärlan och ett studiehjälpmedel som kallasHandledning för

Riktlinjer och tillkännagivanden

Första presidentskapet sände följande brev daterat 27 januari 2004 till prästadömsledare.

Medlemmars kommunikation med kyrkans huvudkontor

Medlemmar fortsätter att ringa och skriva brev till kyrkans huvudkontor om doktrinära frågor och personliga angelägenheter. Med ett ständigt ökande medlemsantal blir det nästan omöjligt för generalauktoriteterna att besvara varje

sådan förfrågan personligen och det blir svårt för bröderna att utföra de plikter som endast de själva har ansvar för.

Herren har i sin visdom organiserat sin kyrka på sådant sätt att varje medlem har tillgång till en biskop eller grenspresident och en stavs-, distrikts- eller missionspresident som verkar som andliga och timliga rådgivare. Vi har stort förtroende för dessa prästadömsledares visdom och omdöme. Lokala ledare har genom sin kallelse rätt till andlig urskilningsförmåga och inspiration för att kunna ge råd åt medlemmarna inom deras an-

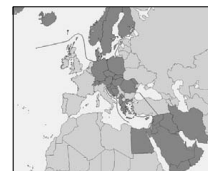
svarsområde. Därför sänds i de flesta fall brev från medlemmar tillbaka till deras lokala ledare för behandling. Prästadömsledare som har behov av ytterligare klargöranden angående doktrinära frågor kan skriva till första presidentskapet å medlemmarnas vägnar.

Det är vår önskan att alla medlemmar känner att de får det stöd och den vägledning de behöver. Allt bör dock göras med visdom och ordning. Vi tror att såväl medlemmar som deras lokala ledare välsignas när de ber och rådgör tillsammans för att lösa olika problem. ■

Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

Gemenskapen fortsätter

Äldste Rakow

Profeten Joseph Smith lärde följande princip:

”Samma sällskaplighet, som finnes ibland oss här, skall finnas ibland oss där men bliver där förenad med evig härlighet, vilken härlighet vi icke nu njuta.”¹

Vi tror att ”hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad till evangeliets lagar och förordningar”² och att den gudomliga lycksalighetsplanen gör det möjligt för familjebanden att utsträckas bortom graven³, om de inträder i denna prästadörets orden, [det nya och eviga äktenskapsförbundet].⁴

Tanken att vi som familj kan vara ”tillsammans för evigt”⁵ borde bestämma vårt dagliga handlande och beteende mot dem som står oss nära. Hur lätt är det inte att skriva eller tala om detta och, å andra sidan, hur svårt är det inte att ständigt tillämpa det. Det är emellertid just familjen som ger oss tillfällen att bli

medvetna om beteendemönster och förändra dem.

På julaftons morgon förra året hade vår 15-årige son Fabian och jag några saker kvar att köpa. Medan jag kämpade för att bli klar så snabbt som möjligt, tycktes han ta extra lång tid på sig. När jag talade med honom om det, fick jag en tydlig ”uppenbarelse”.

”Vet du, pappa, vi borde ta det lugnt, så att mamma och flickorna får tid att förbereda allt i lugn och ro. När du är med blir allt så hektiskt, och det går inte lika bra. Du blir alltid så där, vare sig det är jul eller vi ska på semester, så vi kan väl stanna borta lite längre.” Det var tydligt att det var dags för en förändring. Vilken tröst det var att efter julhelgen få ”intyg” från familjen att det varit mycket bättre den här gången, och vid förberedelserna för nästa semester märktes också stora förbättringar.

Detta är dagen för oss att utföra vårt arbete⁶, att vara barmhärtiga, att ständigt handla rätt och göra gott⁷. De egenskaper vi tillägnat oss i detta liv kommer att återställas till oss senare. När vi går vidare till nästa värld, blir vi inte automatiskt exemplariska äktenskapspartners, föräldrar eller barn, om vi inte lärt oss handla omtänksamt och kärleksfullt mot varandra medan vi var här. Tålmod och vilja att lära och förlåta alla hjälper till i processen att växa tillsammans.

Alltså kan vi säga: ”... vak upp och gör något mer, än dröm om din boning i skyn.”⁸ Upphöjelsen är ett fullödigt familjelivs fortsättning.

Förutom familjemedlemmar finns det människor till vilka vi har band av tacksamhet och vänskap. Gemenskap och vänskap kommer också att fortsätta att finnas.

Joseph Smith sade: ”Vänskap är en av de stora fundamentala principerna i mormonismen.”⁹ President Hinckleys ord att varje ny medlem behöver en vän kan med fördel utsträckas till att gälla alla medlemmar, ja, till alla. Låt oss därför vara vänner med vår familj, med församlingens medlemmar och med dem som vi kommer i direkt kontakt med, så att ”samma gemenskap kommer att finnas bland oss där ...” ■

Holger Rakow –
andre rådgivare i presidentskapet
för området Centrala Europa

¹ Läran och förbunden 130:2.

² Trosartiklarna 1:3.

³ Familjen: Ett tillkännagivande för världen

⁴ Läran och förbunden 131:2.

⁵ Barnens sånger s 98, Familjer kan vara tillsammans för evigt.

⁶ Alma 34:32.

⁷ Alma 41:14–15.

⁸ Sånger (1956) nr 158, Har jag gjort något gott

⁹ Profeten Joseph Smiths lärdomar, s 272.

Jesu Kristi Kyrka i Sverige träder alltmer ut ur dunklet

Under ett informationsseminarium den 17 januari 2004 med stavs-president Gösta Körlof, Stockholms stav, som presiderande och cheferna för Informationstjänst, Per och Ingrid Nilsson, som mötesledare, rapporterades en mängd olika framgångsrika aktiviteter för att göra kyrkan känd och hjälpa människor att möta Kristus.

Närvarande var även missionspresidenten Gary B Baugh, Jonas Krylborn, stavs-president i Stockholms södra stav, samt Leif Mattsson, stavs-president i Göteborgs stav. Högråden Sture Nilsson, Göteborgs stav, och Mats Ekelund, Malmö stav, med ansvar för respektive stavs informationstjänst, deltog tillsammans med flera informationssekreterare som representerade såväl stavar som distrikt, tillsammans med en del övriga nationella kommittémedlemmar med olika ansvarsområden.

"Syftet med Informationstjänst är", inledde Gösta Körlof, "att arbeta utåt mot människor som inte har samma tro som vi och inte heller alltid är positivt inställda. Men det är viktigt att föra ut Herrens verk för att förbereda människor att komma till Kristus. Ett starkt vittnesbörd och Andens vägledning måste vi ha med oss för att människor ska känna att vi har ett stort budskap."

Deltagare i Informationsseminariet 17 januari 2004.

När detta skrivs i januari kan vi bara meddela vad som är planerat inför invigningen av templet i Köpenhamn söndagen den 23 maj. Inbjudningar har gått ut till cirka 55 politiker från Malmö stav, berättade Mats Ekelund. Sture Nilsson meddelade att kyrkan i Danmark gått ut med 3500 inbjudningar till politiker, och att 1000 anmält att de skall komma till öppet hus den 27 och 28 april, samt att man räknar med cirka 5000 besökare per dag under den 29 april till 15 maj, då templet har öppet hus för allmänheten. 25 guider per stav arbetar då i tolvtimmarsspass för att ta hand om 20 personer per guidad tur. De flesta av dessa tar en vecka av sin semester för att kunna göra detta.

President Gordon B Hinckley talar under en brasafton på eftermiddagen den 22 maj, där även områdespresident Marlin K Jensen deltar. President Hinckley ska även närvara vid en kulturkväll samma dag, dit man väntar över 2000 medlemmar med vänner. Efter invigningen den 23 maj hålls på måndagen den 24 två sessioner med begåvningar för enbart inbjudna.

Århus, Köpenhamns, Malmö och Göteborgs stavar samt Islands di-

strikt tillhör Köpenhamns tempel, som är skraddarsytt in i minsta detalj enligt Sture Nilsson. Sessioner börjar på den andra av de tre våningarna, där också entren ligger, och avslutas på tredje våningen. Två besejlingsrum finns, ett för nästan 100 personer och det andra för 70. Alldeles nedanför templet står sedan i mars ett nybyggt kapell.

Stockholms tempel tar i fortsättningen emot medlemmar från de båda Stockholmsstaverna samt Norge, Finland och Ryssland, men de två senare kommer att höra till templet i Helsingfors när det står klart under 2005. Tanken är att alla tre templen därefter ska vara självförsörjande med personal och tempelmissionärer.

Ur rapporterna om vad som görs i stavar och distrikt för att göra kyrkan känd, och som inte redan tidigare införts artiklar om i Liahona, kan nämnas ett antal konserter och te-makvällar med aktuella föreläsare i Göteborgs stav; Stockholms stavs och Stockholms södra stavs gemensamma förberedelser för Familjedagen i Kungsträdgården den 15 maj; Ungkultdagen i Västerhaninge i Stockholms södra stav; kontakter med Kristdemokraterna m fl som

arbetar ideellt för de unga i Sundsvall, samt att missionärerna inbjudits till skolklasser och mött över 15 000 elever och gett olika presentationer; Hjälpföreningen i Umeå som bjudit till frukost med tips om hemaftnar, öppna partytält i centrum, Par i hjärter med fyra par som i kapellet dramatiserat om bl a kommunikation och fortsatt uppvaktning av varandra, musikaftnar, engelska klasser som missionärerna hållit, torgmöten etc, Umeå inviger sitt nya kapell den 17 mars.

Christoffer Höglund redogjorde för den lokala TV Öppna Kanalens nuvarande och blivande sändningar och hur hans team på cirka tio personer trimmas för kommande uppdrag. I skrivandets stund sänds den studiointervju som gjordes med president Jensen och systrarna Parkin och Menlove vid deras besök i höstas. Avsikten är att detta upplägg borde kunna upprepas på fler platser i Sverige.

Per Åkebrand ansvarar för kontakt med riksdagens ledamöter. Ordförande för riksdagens "Forum för familjen" är Kds Tuve Skånberg som arbetar med att sprida information till varje riksdagsman och -kvinna samt bjuda in organisationer och andra intresserade till ett möte 14 maj 2004, dagen före Familjedagen, inne i riksdagen, dit professor Richard Wilkins från BYU Family Institute, Allan Carlson, Howard Institute, samt Alf B Svensson, en av Sveriges främsta familjeforskare, är inbjudna som talare. Dit kommer även K Matlary som

deltagit i många internationella familjesammanhang och är från Norge. Tuve Skånberg var i Provo sommaren 2003 på ett BYU-konvent med potentiater från världens alla regeringar, liksom Marietta Pourbaix, moderaterna, året innan. Båda är mycket imponerade av vad kyrkan gör. Till konventet i Strasbourg, Frankrike, den 28-29 oktober 2004, som är baserat på FNs deklaration om familjen som samhällets naturliga och grundläggande enhet, berättigad till samhällets och statens skydd, reser Tuve Skånberg samt tio riksdagsledamöter och familjeforskare på vår inbjudan. Vi ger dem därmed ett internationellt nätverk av politiker och annan expertis över hela världen med samma familjevärderingar.

När det gäller Familjedagen i Kungsträdgården den 15 maj har det skett en stor attitydförändring från föregående år när det gäller intresset från andra organisationer att delta, berättade Linda Norrbin. De sex organisationer som vi nu gemensamt anordnar Familjedagen med, representerar 36 000 personer med kristna och familjeorienterade värderingar. Syftet med Familjedagen är bland annat att öka medvetenheten om familjens utsatthet i vår tid, skapa forum för offentlig debatt samt lyfta fram familjen i media och bland allmänheten. Arbetet leds genom Informationstjänst fortsatt av Ingrid Nilsson och Linda Norrbin.

Sture och Erik Nilsson har förbättrat sin för öppet hus avsedda Power Pointpresentation ytterligare och har

under 2003 i Göteborgs stav haft sju informationskvällar med allmänheten samt någon politiker. Skolledare och lärare ringer ofta för att få en presentation i sina klasser. En person undervisas nu som följd av en presentation. Alla församlingar och grenar kan få denna presentation på CD genom sin informationssekreterare. Ett råd är att alltid ha missionärerna med vid en presentation. Sture och Per Nilsson ingår också i en kommitté med uppgift att tillsammans med Finland, Polen och Schweiz ta fram förslag till en Europakonform presentation.

John Wennerlund, webbspecialist för kyrkans svenska webbsida uppmanar informationssekreterarna att sända information om olika aktiviteter till honom. Servicemissionärer fram till maj 2005 är Harriet och Bruno Klarin som nås för frågor på telefon 08 6054272. Nytt är att Mormons bok inte längre sänds ut till beställare, utan endast levereras personligen av missionärerna. I Kungsbacka har man haft ett dop som följd av webbsidan, som mellan september 2003 och januari 2004 hade 22 000 besök.

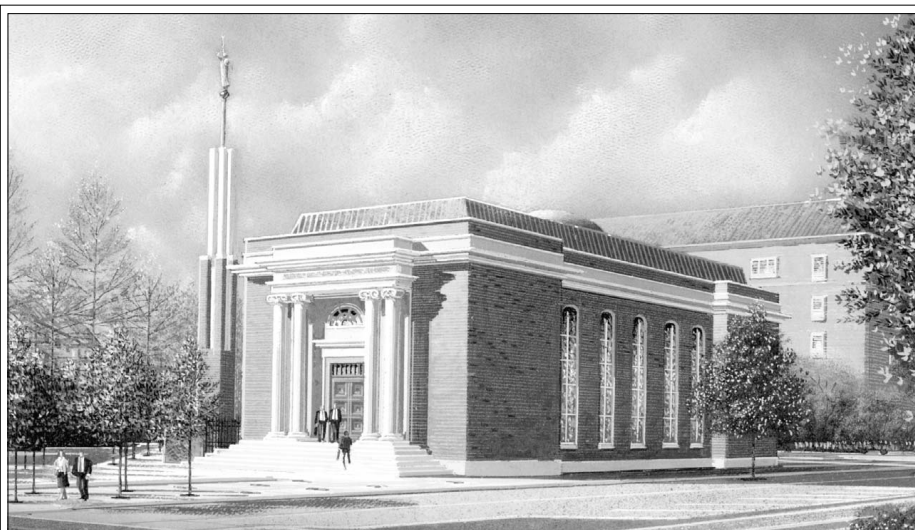
Per och Ingrid Nilsson redogjorde för opinionsbildarprogrammet som bland annat innebär att general-/områdesauktoriteter vid besök på stavs-konferenser kan stanna en dag extra och förväntas möta politiker, opinionsbildare m fl för att bygga broar.

President Körlof avslutade med att uttrycka sin övertygelse om att vår himmelske Fader leder detta verk. "Informationstjänst ersätter

FOTO: BIRGITTA KARLIFELDT

Templet i Köpenhamn, invigt den 23 maj 2004.

inte missionärerna utan förbereder deras arbete, liksom Johannes Döparen förberedde vägen för Kristus. Vi har TV-produktionsteam, Internet, kontakter i riksdagen, samarbete med många organisationer för Familjedagen, brasafnarnar, presentationer i skolor, träffar och möten av

olika slag. Herren har en väg för oss och visar vad vi ska göra. I denna sista oroliga tid kommer råd från kyrkans ledare att bli eftertraktade av övriga världen. Låt oss, som president Hinckley sagt, göra vårt allra bästa.” ■

BIK

Webbmissionärer

Harriet och Bruno Klarin från Borås församling är kallade som webbmissionärer sedan oktober 2003. Deras uppgift är att besvara frågor som ställs av intresserade på kyrkans officiella hemsida **www.jesukristikyrka.se** och att förmedla beställningar av Mormons bok och annat kyrkmaterial. De har också fått en telefon hem dit människor kan ringa på 08 6054272. De förväntas kunna svara inom 24 timmar.

Den vanligaste frågan är vad som skiljer Jesu Kristi Kyrka från andra kyrkor. Andra handlar om kvinnans ställning i kyrkan eller vår inställning till homosexualitet och abort. Frågeställarna tycks uppskatta kyrkans be-

ständiga, tidlösa regler och normer. De flesta ställer inte frågor anonymt utan anger namn och telefonnummer. Det händer att de mejlar tillbaka och tackar för hjälpen.

För att ingen ska kunna beställa material, till exempel Mormons bok, till vänner som en ploy, måste alla beställningar bekräftas. Hittills förefaller praktiskt taget alla beställare ha varit seriösa.

Eftersom Bruno Klarin ofta är på arbetet blir det främst Harriet som läser och svarar på frågorna. De är uppmanade att inte svara utifrån vad de själva tror, tänker och känner, utan att hämta material från skrifterna, Liahona och kyrkans hemsida.

Harriet har problem med sin rygg och klarar inte att sitta vid datorn, så hon förbereder svaren, medan Bruno skriver och skickar dem. På så sätt är båda involverade, och de diskuterar också alltid innehållet i svaren.

Både Bruno och Harriet är andra generationens medlemmar i kyrkan och döptes som unga. De har således ett långt liv i kyrkan bakom sig och har haft de allra flesta tänkbara ämbeten, men har aldrig direkt känt sig som pionjärer – förrän nu. De tycker det är mycket spännande att få gå på stigar som inte redan är upptrampade.

Deras närmaste chef är Per Nilsson som är ansvarig för den svenska Informationstjänsten. Tillsammans med honom och John Wennerlund, som är kyrkans webbmaster, har de rådsmöten per telefon. En gång i månaden rapporterar de hur många frågor och beställningar som kommit in. Detta varierar stort från dag till dag.

Webbmissionärerna Harriet och Bruno Klarin är kallade att svara på intresserade människors frågor via kyrkans svenska officiella hemsida eller telefon.

Beställningar av Mormons bok görs via missionskontoret som också ska rapportera tillbaka om hur det gick sedan, om kontakterna har lett till undervisning och dop. Mormons bok överlämnas numera alltid personligen till beställaren av missionsnärarna. ■

AnnCatbrine Hindborg

Släktforska under 2004

Vid generalkonferensen i oktober 2003 sade president James E Faust: "Att söka efter döda släktingar är inte bara en hobby. Det är en grundläggande skyldighet som alla medlemmar i kyrkan har." Inför 2004 uppmanade biskop Stellan Hagman medlemmarna i Jönköpings församling att alla från åtta års ålder bör ha fyra generationer av sin släkt upptecknade.

En introduktionskurs för att informera och entusiasmera medlemmarna att förbereda namn för tempelarbete har därför hållits, ledd av Lars Malm och Håkan Lingerfors, för att hjälpa medlemmarna att komma i gång med sitt släktforskningsarbete. Datorprogrammet Personal Ancestral File (PAF) och Familysearch.org, en av kyrkans hemsidor på Internet, presenterades. Tidigare släktforskningsarbete i böcker på landsarkiv, mikrofilmer, kort m.m. nämndes. Idag kan man emellertid sitta hemma vid sin dator och söka i avfoto-

Håkan Lingerfors i släktforskningscentret visar ungdomarna Maria Malm, Carolina Strömberg och Connor Rasmusson hur man gör TempleReady.

graferade dokument från originalböckerna. I släktforskningscentren förbereds namnen för tempelarbete genom "TempleReady".

Lars Malm betonade att släktforskningsarbetet verkligen är ett arbete

som tar tid och kraft, men det är också ett mycket viktigt arbete för oss och för våra förfäder. Ett arbete som bara vi kan göra. ■

*Eivor Hagman,
Jönköpings församling*

Unga kvinnors modevisning

Anständiga kläder är inte tråkiga kläder", det visade Unga kvinnor i Jönköpings församling på sin modevisning en mörk och ruggig höstkväll i november 2003.

Laurel-flickorna Maria Malm, Miriam Nilsson, Carolina Ribbert, Esther Schelin och Jennifer Thörn hade arbetat med och förberett visningen under tre månaders tid som ett projekt inom Unga Kvinnors program Personlig tillväxt. Ett 30-tal modeintresserade flickor och kvinnor, från sju år och uppåt, hälsades välkomna av Jennifer Thörn, som presenterade mannekängerna och deras kläder som dels var flickornas egna, dels kläder som de sytt själva. Först ut på "catwalken" var kategorin Skolkläder, följda av Ytterkläder, Myskläder, Arbetskläder och Söndagskläder.

Att anständiga kläder inte är tråkiga visade fr v Carolina Ribbert, Maria Malm, Jennifer Thörn, Miriam Nilsson och Esther Schelin på Unga kvinnors modeshow i Jönköping.

De stora franska modevisningarna brukar alltid avslutas med brudklänningar. Laurel-flickorna avslutade sin modevisning med fantasy-/medeltidsklänningar, vackra, romantiska

långklänningar som designats och sytts av Miriam Nilsson och Esther Schelin.

Första presidentskapet har gett ungdomarna vissa normer och riktlinjer att leva efter i broschyren "Vägleddning för de unga", bland annat om klädsel och utseende, till exempel: "Det sätt som du klär dig på återspeglar ditt inre." Vi som såg dessa unga kvinnor visa sina kläder påverkades starkt av deras inre renhet och glädje. De visade att det går att hänga med i modet utan att sänka sina normer. ■

*Eivor Hagman,
Jönköpings församling*

Herren välsignar en missionärs familj

Ulla Nordins dotter Alexandra, 22 år, tjänar som heltidsmissionär på Kanarieöarna sedan april 2003. Ulla, ensamstående mor och medlem i Södertälje församling, säger att allt bra i livet händer henne tack vare att Alexandra är på mission. I många år gick hon till kyrkan bara för barnens skull, men nu längtar hon efter att gå i kyrkan, där hon också kallats till lärare i Hjälpföreningen. Ulla har erfaren att vår himmelske Fader förväntar sig att vi ska välja rätt väg. Hon saknar Alexandra mycket men har nästan daglig kontakt med sin son Andreas och hans flickvän Belinda.

Alexandra är lycklig i sitt missionsarbete. Hon har undervisat ett

FOTO: MISSIONSPRESIDENT MORRISON

Alexandra Nordin, Södertälje församling, på mission på Lanzarote.

par som döpts. Detta par har fyra vuxna barn som hon hoppas ska döpas senare. I oktober 2004 kommer Alexandra att vara hemma i Sverige igen. ■

*Birgitta Gustafsson,
Södertälje församling*

Bibelstudier ett missionärsredskap

Hösten 2003 ledde i NBV:s regi (Nykterhetsrörelsens Bildnings-Verksamhet) Håkan Stegeby, tidigare distriktspresident i före detta Sundsvalls distrikt, en cirkel med sju deltagare, varav tre par, som tillsammans

ville närma sig Bibelns mysterier.

Samtalen rörde sig först kring meningen med livet. För att berätta om sin syn inbjöds representanter från Svenska kyrkan och Pingstkyrkan. Håkan Stegeby själv talade om hur Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga ser på meningen med livet. Cirkeldeltagarna fick kompendiet "Vandra i Bibeln på det sätt som Jesus uppenbarade", författat av äldste Torsten Wiklöf. Gruppen gjorde även ett studiebesök i Skönsmons kyrka och var med om en minnesgudstjänst då man tänder ljus för dem som dött under året. Detta reflekterade sedan deltagarna över med de perspektiv som deras värdefulla mångfaldiga bakgrund utgjorde.

När jag fick förmånen att hälsa på, var tro huvudtema. Deltagarna hade tagit fram två bibelskriftställen var om tro. De läste och diskuterade dessa och frågade även mig, vilket gav mig tillfälle att lämna mitt vittnesbörd.

Min stora behållning blev när jag

FOTO: MONA CARLSSON

Håkan Stegeby leder bibelstudier i NBVs regi.

blev tillfrågad om jag hade konverterat fem år tidigare. Jag hade inte ens reflekterat över det ordet utan hela tiden trott att jag sökt en kyrka som

skulle passa ihop med min tro. Inte att jag övergett en tro för en annan, när jag lämnade Svenska kyrkan. ■

Mona Carlsson, Sundsvall

Utställning av julkrubbor

Adventsfirandet i Jönköpings församling inleddes med en utställning av julkrubbor för att påminna om att det är Jesu Kristi födelse som vi minns, firar och hedrar under december månad. Det var också ett tillfälle att visa allmänheten vår tro på Jesus Kristus och att hans kyrka finns.

Julkrubborna lånades ut till utställningen av medlemmarna. Varje krubba representerade kärlek, minnen, arv, tradition och kultur. Det fanns krubbor från Betlehem, vackert snidade av olivträ, från Mexico, Tyskland, England, USA, några hemmagjorda, tillverkade av pappersrullar, trä och tyg. En krubba hade tillverkats med Barbiedockor, andra var utvikbara papperskrubbor, krubbor med figurer av plast, porslin, keramik, cernitlera, små, stora, i vattenfyllda glaskulor, eleganta, traditionella, gamla, nya, med djur som elefanter och även giraffer. Alla överraskades av att det fanns så många olika krubbor, var och en med sin egen historia.

Kulturhallen förvandlades till ett vördnadsfullt rum, värdigt en utställning om Guds Sons födelse. Dämpad musik spelades och krubborna var utplacerade med mycken omtan-

ke för att var och en skulle komma till sin rätt.

Utställningen pågick hela dagen. Vid tre olika tider visades en film om julberättelsen med musik av Tabernakelkören. Filmen "Jesu födelse" visades också, och på vägen ut kunde man få med sig ett eget exemplar hem.

Några av besökarna tyckte att utställningen borde vara öppen under hela månaden och inte bara en dag. En annan besökare ringde sina döttrar för att de också skulle få se utställningen. En av döttrarna arbetade som journalist vid en av lokaltidningarna i Jönköping så hon hade

kameran med sig och skulle skriva en artikel.

Många ställde upp och hjälpte till med förberedelserna. På utställningsdagen var några av församlingens ungdomar värdar och värdinnor i olika pass under hela dagen, vördnadsfullt klädda i söndagskläder.

Inte bara julkrubborna utlånades av medlemmarna utan även dekorationer som julgranar, adventsstjärnor, ljusslingor m.m.

Det var en andlig upplevelse att förbereda denna utställning, som egentligen inte handlade om julkrubbor utan om Guds Sons födelse. Detta var församlingens julgåva av tacksamhet till vår himmelske Fader för att han sände sin Son, och för att visa vår vördnad och kärlek till Jesus Kristus för allt som han gjort för oss. ■

*Eivor Hagman,
Jönköpings församling*

Bland alla utställda julkrubbor fanns den här med Barbiedockor, tillverkad av Rakel, Miriam och Hanna Nilsson.

FOTO: MARIA THÖRN

Sång i advent på Norstadstorget i Göteborg

Mitt i Göteborgs största köpcen-
ter på stora scenen sjöng ung-
domar från Göteborgs stav av hjär-
tans lust dagen före första advent.
Det vimlade av köpsugna människor
och många stannade till och njöt en
stund av de både välkända och lite
ovanliga julsångerna som stod på
repertoaren, liksom roliga sånger
och mer högtidliga julpsalmer.

Ungdomarnas fantastiska förmåga
att sjunga fyrstämigt a capella helt
rent är imponerande. Frölundakören
med bröderna Ronnie och Samer
Massad som förstärkning sjöng bland
annat "Hummingbird" och "Be-
reden väg för Herren" utan accom-
panjemang. Imponerade gjorde ock-
så Tove Gerrbo, Sara Philip, Lovisa
Samuelsson och Alice Bautista som
sjöng en alldeles egen speciell vari-
ant av "Se här uti stallet" med en
vers roliga handklappövningar.

Systrarna Fhors gjorde ett eget
framförande av Carola Häggkvists
"Himlen i min famn" med Josefine
sjungande vid pianot och Beatrice
på fiol. De sjöng också "Härlig
är jorden" tillsammans, då Sophia
McLaughlin ackompanjerade på pia-
not. Jennifer Bergkvist sjöng "Bete-
hems stjärna" med Sophia på piano
och Alice på valthorn. I "Nu väntar
hela jorden" ackompanjerades hon

FOTO: JAN PETERSSON

Många lyssnade när ungdomar från församlingarna i Göteborgs stav sjöng på första advent på stora scenen på Norstadstorget.

av Beatrice på fiol och Lovisa på
cello.

Konserten var uppdelad i tre olika
programdelar på tjugo minuter var-
dera med tjugo minuters paus emel-
lan, allt efter kringliggande krögares
och butikers önskemål.

Både sångarna och initiativtagar-
na var överens om att göra detta till
en återkommande tradition, kanske
med utökat framträdande även på
andra platser. Vi vill föra kyrkan "ut
ur dunklet" och tycker att det här är
ett roligt sätt att visa att vi finns, med
våra fina, glada och duktiga ungdo-
mars hjälp.

*AnnCathrine Hindborg
och Jeanette Andersson*

I samband med ungdomarnas
framförande befann sig missionärer
från Västra Frölunda, Utby och
Kungsbacka församlingar på ett
kallt Gustav Adolfs torg, där de stå-
ende på primärstolar och med hjälp
av högtalare spred evangeliet för
förbipasserande göteborgare. Mis-

sionärerna samtalade med nyfikna
personer, gav bort flera exemplar
av Mormons bok och fick en del
hänvisningar. ■

*Jan Pettersson,
Utby församling*

Redaktör för de lokala si-
dorna är Birgitta Karlfeldt
(BIK). Förslag till nyhetsartik-
lar kan sändas via e-post till
birgitta.karlfeldt@telia.com.
Bilder ska förses med bildtext
samt namn på fotograf. Bilder
returneras inte. Obs! Artiklar
med innehåll äldre än tre veckor
tas inte emot. Dikter publiceras
inte. Artiklarna ska spegla tilläm-
pandet av profetens och apost-
larnas aktuella lärdomar, bland
annat tjänandeprojekt, tempel-
resor, historiska händelser, till-
växt, medlemsmissionärsarbete,
humanitär hjälp, framgång inom
seminariet eller institutet. ■

24786 180 EUROPE CENTRAL AREA (SWEDISH)

